

April 1961

		ceca	it
1	J.Čep P.Ovečka	Alla Vigilia di Pascha	SC 25
4	P.Ovečka	Il Messaggio di Sua Santità Giovanni XXIII	SC 25
5	P.Ovečka	La Pascha nel mondo	SC 25
6	Don Vrána P.Ovečka	Il Tomismo di oggi	SC 25
7	P.Ovečka	Giornata mondiale di sanità - Notizie	SC 25
8	J.Čep P.Ovečka	Il mistero di Pascha	SC 25
9	Don Vrána P.Ovečka	Omelia per la domenica in Albis	SC 25
9	P.Špiolík	Il Pelerinaggio alla Basilica di S.Sepolcro a Gerusalemme	SC 25
10	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	SC 25
11	Don Vrána P.Ovečka	La scienza e la fede in Dio /1/	SC 25
12	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	SC 25
13	P.Ovečka	Acta et documenta Consilii II Vaticani	SC 25
14	P.Ovečka	"Tecnica e fede" - Notizie dal mondo vatt.	SC 25
15	P.Kořínek P.Ovečka	Considerazione per il tempo di Pascha	SC 25
16	P.Ovečka	Consacrazione Episcopale di S.E.Mons.Coussa	SC 20/
17	P.Ovečka	Gli Echi delle preparazioni al Concilio Ecum.	SC 20/
18	Don Vrána P.Ovečka	La scienza et la fede in Dio /2/	SC 20/
19	P.Ovečka	Missioni hanno bisogno dei operari /SC 15/	SC 15/
20	P.Novotný	Progresso tecnico e nei disegni del Creatore	SC 15/
		Libro dei Giudici /Studi 22/	SC 15/

1961 9 1 1 2 0 A

21	P.Ovečka	14'	Giovanni XXIII ai coltivatori diretti
Notizie dal mondo cattolico
22	P.Ovečka	I	Laici aiutino i sacerdoti /SC 15/
23	P.Špidlík	L	Luterani di Danimarca e la Chiesa Cattolica
24	P.Ovečka	I	Incontro di Mons. Felici con i giornalisti
Notizie dal mondo cattolico
25	P.Kořínek	P.Ovečka	I limiti del umanesimo marxista
26	P.Ovečka	L	L'Unione Mondiale delle Organizzazioni
Femminili Cattoliche • Notizie /SC 24/
27	P.Ovečka	I	Instruzione della S.Congr.dei Riti
sulla revisione dei Calendari
28	P.Ovečka	I	Notizie dal mondo cattolico
29	P.Feřt	P.Ovečka	La festa di San Giuseppe Operaio
30	P.Ovečka	I	1 Maggio - 15 Maggio
		Per il mese Mariano	

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Městské muzeum v Šumperku | Šumperk | Moravskoslezský kraj | Česká republika

Studium

www.totallife.com

THE TONGUE IS THE
KEY TO YOUR LIFE

REZUMA **VIA CIVITATI** **032**

Nejdříve upozornšní: Zítra na Hod Boží velikonoční, o.půl jedné sv.Otec po slavné mši svaté v basilice sv.Petra, pronese své poselství věřícím celého světa, a udělí jim své apoštolské požehnání.....

Úmysly Ap.modl. na měsíc duben:... Velikonoční úvaha/NŽ, 1961, 78/

To byla velikonoční úvaha. Všem svým posluchačům přejeme radostné a požehnané velikonoce; hojnou pravou velikonoční radost a pokoje, který nám přinesl vzkříšený Kristus. Necht útěcha zarmoucených a sítia trpících, otevře věznice, rozváže pouta a dá aby se ti, kdo dlejí v cizině, šťastně navrátili, a churaví se uzdravili. Nebojte se volá vzkříšený Kristus i k nám. Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa. Posvěťme letošní velikonoce tím, že vykonámě dobrý skutek, a pomůžeme těm, kdo trpí více než my, zvláště rodinám vězněných v Pánu.

Na Velký pátek večer sv.Otec Jan 23. zavítal do baziliky sv.Pavla za hradbami, aby byl přítomen velkopátečním obřadům. Celebroval je kard.Pavel Giobbe, dátář Jeho Svatosti. Po zpěvu pašijí pronesl apoštolský kazatel P.Hilárius z milána kázání o umučení Páně: naznačil, jak utrpení Kristovo pokračuje v utrpení jeho Církve a věřících; jak tragické následky mělo v dějinách, kdykoliv národy i jednotlivci dali přednost sobectví a nenávisti říčem Kristem a jeho zákonem. Když byl celebrant odhalil Svatý kříž, jako první šel jej uctít Jan 23., po něm biskutní kardinálové a přítomní hodnostáři. Při obřadu sv.přijímání Jan 23. si sám podal svatou Hostii. Na Hod Boží velikonoční sv.Otec bude celebrovat slavnou mši svatou u papežského oltáře v basilice sv.Petra. Po ní...

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Velikonoční poselství sv. Otce Jana XXIII. /2. dubna 1961/

Slovo Kristovo:

11, 26/.

"Já jsem vzkříšení a život"/Jan

Ctihodní bratři a milovaní synové Ríma a celého světa!

Znovu

~~Zase jedenkrát~~ zdravíme slavné zmrtvýchvstání Ježíše Spasitele. Oslavovali jsme je právě u oltáře nad hrobem svatého apoštola Pavla se vší okázalostí papežských bohoslužeb. Slavnost velikonoc nyní vrcholí v požehnání, které vám ohrožené udělí z této lodžie basiliky, zářící před sluncem a před celým světem více než kdykoliv jindy.

Podle prastarého zvyku když papež po velikonočních bohoslužbách byl nesen slavnostně vyzdobenou lodí svatopetrské basiliky, sestoupil na chvílku s přenosného křesla, aby vzdal hold drahocenným ostatkům svatého Kříže a Veroničině roušce, která na níž je otisknut obraz zakryté tváře Kristovy. ~~Tak jsem tvořil písmo pod silou~~

V poslední době ~~jsou~~ velikonoční obřady jsou kratší, jednodušší, avšak nedějí se proto s menším vzděláním pro věřící; a působí stejně velkou duchovní radost jako dříve.

Za obřadu ~~velikonočního~~ velikonočního bdění jsme pozdravili červánky nového dne ~~jedním, dvojím,~~ trojím voláním: Lumen Christi, Deo Gratias - Světlo Kristovo, Díky Bohu. ~~z~~ Několik týdnů před smrtí Pána Ježíše, totéž světlo se zjevilo na hoře Tábor při rozhovoru božského Mistra s Mojmírem a Eliášem; bylo tak okouzlující a uklidňující, že ~~Petr, Jakub a Jan~~ radostí zvolal: Jak dobré, jak příjemně je nám tady! ~~apoštoli~~
~~xxv. dní po~~ proměnění Kristus Pán zavítal do Betánie. Sestry Marta a Marie usedavě pláčou nad svým bratrem Lazarem, který zemřel a už ~~čtvrtý den~~ ~~(odpočívá)~~ v hrobě. I Ježíš zaplakal. ~~Z~~ těchto slz božského Přítele vytryskly jiskerky vítězství, které ~~jsou~~ první zvěsti velikonočního tajemství.

Jak dojemná jsou slova rozhovoru mezi Pánem Ježíšem a Martou! Je v nich obsažena jistota, že lidstvu je dáno vzkříšení a věčný život, a to silou Kristově krve. "Já jsem vzkříšení a život; kdo věří ve mne, bude živ, i kdyby umřel, a nikdo kdo žije a věří ve mne, neumře na věky" /Jan 11, 26/.

slavně oznameny v Betánni

Opravdu, smysl velikonoc je obsažen v těchto slovech: jsou věčnou a stále se opakující oslavou tajemství Krista, Krista slavného a nesmrtevného krále věků a národů, jsou posilou a povzbuzením celé lidské rodiny, kterou on vykoupil a povolal, aby se s ním všichni radovali z vítězství jeho věčných úradků, ale též z pokojných úspěchů lidského soužití, pořádku, klidu a blahobytu už zde na zemi.

Milovaní synové, dojmy Svatého týdne, ještě živé, nám dávají lépe chápout to tajemství našeho božského bratra, tajemství Krista Ježíše, Božího Slova, které se stalo tělem pro nás lidí a pro naši spásu. On se stal terčem lidské zloby, znamením, jemuž je odpíráno po tolik staletí, pohrdají jím, zavrhuje ho, ale on je stále slavný a vždy nakonec vítězí.

Nejednou se chce do naší mysli vplížit tesknota, když jsme svědky skutků nesprávných, mnohdy přímo vzbuzujících hrůzu, které koná velký počet lidí, podle přirozenosti našich bratří. Chceme-li být vůči nim shovívaví, nemůžeme než o nich říci slova posledního soudu a poslední modlitby umírajícího Ježíše: "Otče, odpomst jim, neboť nevědí, co dělají" /Lk 23,34/.

Jejich bouhavým voláním ~~úchvětivým~~ jsou plná města i věnkov; jejich neklidné a hrozné skutky působí zmatek a bolest u všech, kdo milují svobodu, spravedlnost, život v práci, ale klidný, provázený láskou k bližnímu a úctou k němu. Jsou to tytéž hlasy, které znesvětily ulice jeruzalémské v tragický předvečer smrti Pána Ježíše: Nechme, aby ten nad námi kraloval. Pryč s ním, prač s ním! Ukřižuj ho!

Vy víte dobře, milovaní synové, co chceme říci. Vaše přítomnost, vaše tak hojná, uctivá a zbožná účast na tomto slavení velikonoc, mírní vnitřní úzkost a bolest papeže, který cítí víc a tíž odpovědnost a starostlivost nad spásou celého Kristova státce: On božský pastýř duší, je vykoupil svou krví.

Od prvních křesťanských velikonoc uplynuly téměř dvě tisícletí ~~dějin~~: kolik národů se zde vystřídalo, kolika událostí byly svědky, kolik slz, kolik krve ~~bylo~~ prolítlo! Několik dní před svým utrpením Pán Ježíš pravil svým učedníkům: Blíží se bolestné události týkající se mé osoby. Syn člověka bude zajat, budou se mu vysmívat, budou ho bít, zabijí ho: ale po třech dnech on vstane z mrtvých.

A tak se též stalo: Vstal přesně po třech dnech - post tres dies.

V posledních chvílích svého pozemského života předpověděl, jaký bude nekonec osud jeho Církve, mluvil o pronásledování a protivenstvích (bojích i velmi krvavých). Avšak Kristus Pán pravil dále: Já jsem přemohl svět. Já budu s vámi až do konce světa. Svět pokračuje ve svých dějinách. Jedno je jisté: Konec světa bude znamenat věčné oslavění Krista, Syna Božího, a všech, kdo v něho složili svou důvěru. Marto, věříš tomu? Já jsem vzkříšení a život.

Milovaní synové, víra pokorné ženy si zasloužila, aby byla obrazem víry celé lidské rodiny v Krista Vykupitele.

~~Dějme se k věrnosti~~ Vratme se k oslavě velebnosti Kristově a jeho triumfu. Věroučný obsah velikonoc a jejich duchovní bohatství chtejí být i tento rok mocnou pohnutkou k odhadlanějšímu úsilí jednoho každého z nás pozvednout se k těm vzneseným výšinám, k nimž nás volá hlas svědomí a dobrá vnuknutí Páně; musíme ale být na stráži před lidskými omyly, před šířící se slabostí a před nevěrností jednotlivců i kolektivní stran těch nejposvátnějších zákonů života.

Zmrtvýchvstání Páně. Neuškodí opakovat to. Slova Ježíšova u zapečetěného hrobu přítele Lazara - Já jsem vzkříšení a život - mají týž význam v Betáni, jako kdyby byla důvěrně pověděna svědomí upřímného křesťana. Třebas ho oběas trápi nějaké to pokušení + a stává se štastnou příležitostí, aby znova nalezl vnitřní radost a pokoj a opravdovou duchovní šlechetnost.

Jak krásná osvobojující a požehnaná slova vyhrazuje svatá Církev o velikonocích pro své děti, které si dobře pamatuji na radost svých nejkrásnějších let, prožitých v nevinnosti: Ego te absolvo... Rozhřešuji tě od tvých hřichů, a už nehřeš.

A jiná slova týkající se hloubi velkého tajemství, jímž je křesťanská svátost: Pax et communicatio corporis et sanguinis Christi - Pokoj a společenství s Tělem a Krví Páně. Eucharistické svaté přijímání znamená vždycky pro každou vyvolenou duši povznesení k vrcholům duchovního života; tělo z Krista se živí a bere svou sílu.

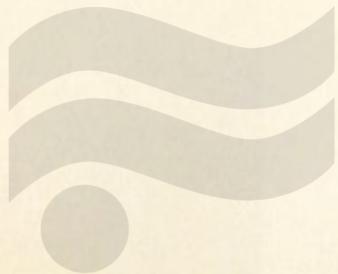
Ctihoní bratři a milovaní synové, k tomu všemu se druží naše prostá, ale tak srdečná a radostiplná slova. Požehnání, které Vám nyní dáme, je zapečetěním našeho přání radostních a požehnaných velikonoc. Ve vašich přístupných a radostních tvářích vidíme všechny své bratry v Kristu, pronásledování

rozptýlené ve světě a shromážděné pod stany Církve, jedné, svaté, katolické a apoštolské matky všech.

Povstali jsme všichni z mrtvých milostí Ježíšovou, která žije dál v našem duchovním životě. Nuže, vydejme se správným směrem po cestě a podle okolností, do kterých boží prozřetelnost postavila nás všechny a každého z nás, vždy chválíce Pána a dobročečíme jemu. Přijměte tedy ještě jednou naše přání: na znamení důvěrné lásky k vám, a abychom ještě více zdůrazníme, Povíme vám je ve vašich řezech, prostřednictvím rozhlasu a televize, naši společnou radost a jásající chór všech, kdo věří ve vzkříšeného Krista.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V našem prvním českém pořadu po velikonočních svátcích přečteme text poselství, které sv.Otec Jan 23. pronesl na Hod Boží velikonoční v poledne z vnějšího balkonu svatopeetrské basiliky, ústícího na náměstí před basilikou. Náměstí bylo zaplněno poutníky, turisty i Římany jako málokdy. Když se sv.Otec objevil na balkonu, uvítalo ho radostné provolávání slávy. Jakmile se projevy nadšení uvítaly sv.Otec se ujal slova. Nejdříve věnoval vzpomínce oslavě velikonoc, a pak rozvedl, co je tajemství velikonoc jejich věroutěný obsah: Třebas obzory světová je to posílení víry v naše vzkříšení a ve věčný život. ~~XXII~~ Třebas obzory světová jsou občas zamračeny, třebas lidí ve své zlobě i dnes opakují neblahá slova, která se ozvala na Velký pátek Jeruzalemckými ulicemi, Kristus a jeho Církev žijí a vítězí. Své poselství zakončil apoštolským požehnáním. Poselství sv.Otce bylo vysíláno vat.rozhlasem, k němuž se připojilo současně mnoho západoevropských rozhlasových stanic; jiné stanice přijímaly text poselství a jeho překlad ze zvukového pásu; ~~unijní vývixyxyílyk~~

~~Medell' M.R. formen spm, p.w. Dec 2011. We found 3 non
Vaccinium sp. in vcts 3 cm. high: 2 *fraternum* then a 1
downy one.~~

pozemekem. ^{pozemekem} říkáme R. Andělka přesněji,
když všechny dřívější zprávy o možnostiach
zdejšího výrobu byloženého v Anglii, když všichni, kteří mohou dle
jednotlivých výrobců. Výrobek poznává d' O.R. jinou, že S. fyzického pěstného
zeleniny využívají výrobci; jinak uživatelského výrobce využívají výrobci
zeleniny jinou, než je výrobce zeleniny, jinak výrobce zeleniny.)
Když jsem mluvil, jist vás řeknu, že dle mis. K. Šimonek a R. Říp, mluvíte
o výrobce zeleniny výrobce zeleniny, o výrobce zeleniny, když
mluvíte o výrobce zeleniny, mluvíte o výrobce zeleniny, když
jste mluvili o výrobce zeleniny.

N. En ziel bladspier' lit. lis aland patricia Rant. Cerejum,
847 stiel 70. mm. lis pinn' ne kuse.

V. Rosholt w. kruji pídelní slunce měst církev město
město, jehož slunce vzniklo vlastnictví města kontinentální círce.
R. 1949 zde me Forme ani 20.000 rozhlasí i my si při 200.000

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Svatý Otec Jan 23. přijal na velikonoční pondělí ve zvl. audienci ~~mnichů~~ velkou skupinu poutníků. Zvláštní proslov pronesl k třem skupinám: z Belgie a Francie. ~~A členům spolku nazvaného Malých boroviček, který se stará o letní pobyt dětí a dospívající mládeže na venkově a o pomoc chudým a potřebným~~ Jan 23. vyzýval k následování ctnosti pokory, nevinnosti, mírnosti; jsou to ctnosti vlastní dětem Božím. Pařížské katolické studenty, ~~členy Rieheliuea~~ nabádal, aby kromě rozumového vzdělání neopomíjeli péči o duši a duchovní vzdělání: Před ideologickými směry bludnými, které hledí zmocnit se intelektuální elity, h jíte svým příkladem trvalé hodnoty křesťanství a dáváte nový důkaz jeho životnosti. Zvláštními slovy se sv. Otec obrátil k spolku kat. vdov Belgie a Francie: Necht BÍH vám dá pochopit svýznam zkoušky, kterou na vás se slal, a místo, které máte v lůně Tajemného Kristova těla. Všem přítomným nakonec sv. Otec udělil své apoštolské požehnání.

VM V úterý dopoledne sv. Otec přijal v oficiální audienci ministra zahraničí republiky Guatemały dr. Jesus Undu murilla, Ministr byl provázen svou chotí a dalšími osobnostmi. Po skončení audience u sv. Otce ministr zahraničí dr. Murillo v konal též návštěvu u vatikánského státního tajemníka kard. Tardiniho a nakonec sestoupil do basiliky sv. Petra a poklekl k modlitbě u oltáře Nesjv. Svátosti, P. Marie a u hrobu Knížete apoštola. Jmérem sv. Otce splatil ministr ru zahraničí jménem sv. Otce návštěvu ve vatikánu kard. Tardini.

V spukromých audiencích sv. Otec přijal v posledních dnech ministerského před sedu velkovévodství lucemburského Petra Wernera a ministra francouzské republiky pro zámořská území Roberta Lecourta.

Na Velikonoční neděli sv. Otec dal poslat větší peněžní i hmotné dary různý římským charitativním ústavům, sirotčincům a nemocnicím pro chudé a přestálé osoby. Ve večerních hodinách byl přítomen svátostnému požehnání ve své soukromé kapli. Na velikonoční pondělí v poledne, jako každou neděli a svátek sv. Otec se pomodlil s věřícími na náměsí modlitbu Královna nebes, vesel se a pak jim udělil své apoštolské požehnání.

O velikonocích svátcích začal fungovat nový výtah na kupoli basiliky sv. Petra. Na podzim m.r. byl na něm zastaven provoz a výtah byl restaurován. Sloužil už přes 50let - od r. 1910; a vyvezl nahoru miliony návštěvníků. Nový výtah má nosnost 20 osob; dřívější jen 14.

Jan! Váš rodič řeckou slunce mří.
Váš královský kníže, připomínající vlny vlny, mořského jeřábu
a vlnovitou dívku na ruce, může být jeho milost'.
Taj..

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Tisk celého světa referoval ve svých prvních povelikonočních číslech o posvěství sv.Otce; Jan 23. je pronesl v neděli v poledne; spolu s vatikánským rozhlasem je vysílaly současně rozhlasové a televizní sítě celé západní Evropy; jiné stanice přejaly text poselství a jeho překlady v následujících hodinách. Především se poukazuje na výzvu k pokoji a k spravedlnosti, a na rozpor mezi radostí Církve a celého křesťanského světa nad zmrvýchvstáním Páně a smutkem, který se často zmocňuje i srdce papežova, když vidí na neklidné a strach nahánějící skutky tak velké části lidské rodiny.

Velikonoční svátky byly příležitostí biskupům, aby svým věřícím připomněli hlavní křesťanská tajemství a povinnosti:Tak např. polský primas kard.Wyszynski pravil v katedrále sv.Jana ve Varšavě, že všechny pokusy těch, kdo chtějí uzavřít ústa Církvi, jsou nadarmo, protože my musíme více poslouchat Boha než lidí. Často v dějinách lidé chtěli zapečetit ústax Církve, často k ní přivalili kámen mlčení, často falešní proroci vystoupili a začali hlásat a šířit své bludy,Ale vše bylo nadarmo, protože Kristus žije dál ve své Církvi; až jedenkrát umřel, ale po druhé už neumře.Znamení kříže po 1900 let dějin Církve vždy zvítězilo, a zvítězí i v budoucnu. - Biskup z Berlínakard.Döpfner ve svém kázání v kostele sv.Matouše v západní části města Berlína odsoudil protináboženskou kampaně, která zuří ve východním Německu.Kard.Döpfner mluvil s chválou o rodičích, kteří odolávají silnému nátlaku a vychovávají své děti v kat.víře.Chválil též statečnost mladé generace,která se nedává zlomit, a stále se hájí ke Kristu a k Církvi. - Arc. z Leopoldville v Kongu mons.Scalais v rozhlasovém poselství věřícím pravil, že není trvalého pokoje ani neštěstí mimo Krista.V běhu minulých století a ještě za našich dnů vyskytli se lidé, kteří předstírali a přestírali, že zachrání lidstvo bez Krista nebo dokonce, když bojují proti němu; tito lidé chtějí dát lidstvu a světu blaženosť mimo duchovní obzory.Mohou přivést lidí jen k trpkému zklamání, často k hanebnému otroctví, a oběti si to uvědomí až když už je pozdě.Kristus ale nejen stanovil zásady, které jsou základem svobody lidí a národů: on umožnil uskutečnit vnitřní osvobození od vášní, bez něhož dosažená nezávislost by byl jen pouhý klam. Mons.Scaleis zakončil své rozhlasové poselství přáním, aby Konga při vypracovávání definitivních zákonů a zřízení státních, měli před očima v zájmu většího a obecnějšího dobra Konžanů, tuto naprostou nutnost jedinému pravému Osvoboditeli - Arc. z Buenos Aires kard.Caggiano ve svém kázání na Hod Boží velikonoční poslal pozdrav všem bratřím ve víře, kteří trpí pod komunistickým otroctvím

973

a jsou zbaveni svých základních spravedlivých svobod. Kard. Caggiano se dotkl smutných událostí na Kubě a volal k obraně práv člověka a svobody proti nynějšímu největšímu nebezpečí komunismu.

Ve Svaté zemi se zúčastnilo letos obřadů svatého týdne víc poutníků než jiná léta; nekteří odhadovali jejich počet na 40 000. Na Zelený čtvrtý jordánský rozhlas vysílal mši svazou a večer Svatou hodinu z kostela v Getsemanské zahradě. Zvlášt velký ruch panoval na posvátných místech na velikonoční neděli: v ten den pravoslavní Arméni Řeci a Kopti slavili teprve Květnou neděli pro rozdíl v kalendáři, kterých užívají katolíci a pravoslavní.

Arc. z Milána kard. Montini se ve svém kázání obrátil k mladým, aby si uvědomyili, že křesťanství, třebas tolíkrát žádá odříkání, duchovní energie, mužnost statečnosti a odhodlané pohrdání svody prostřednosti, ^{nebo právě proto} obsahuje tajemství, jak učinit člověka silným a radostným, jak dát nadšení myсли a opravdové štěstí lásce. - Benátský patriarcha kard. Urbani vyzýval věřící k počestnosti v ~~zájmu~~ jednání ve veřejném životě.

Itálie Ještě před velikonocemi skončil v Pise soud proti 3 členům komunistické strany. Byli odsouzeni k 25, 22 a 20 letům káznice pro loupežnou vraždu, které se dopustili na katolickém faráři z Cevoli dp.Ugovi Bardottimu r.1951. Při vyšetřování se zjistilo, že komunistický místní dům pro dluhy měl být za baven a prodán ve dražbě.Dp.Bardotti se ucházel o dům a už na zakoupení uspořádal několik sbírek mezi věřícími,aby z domu udělal školku katolickou.Tři pachatelé se vloupali do farního domu,aby se zmocnili peněz a tak zachránili dům pro komunistickou stranu.Když se ale kněz bránil, pak ho barbarsky zavráždili NSR. Arcibiskup z Bamberku mons.dr.Josef Schneider upřímnou soustrastí vedoucímu čs. komise,která vyšetřovala příčinu havarie letadla u Norimberku z mináleho týdne XXXX Karlu Steklovi. Předtím mons.Schneider udělil obětem neštěstí poslední požehnání a pomodlil se nad ním kající žalm De profundis.

R. J. Nowinski's letter to the editor

Ne d'et. b. dubie propria 1076. nro 2999 nati w. M. Melodio

Ernest H.

γραμμή οποιαδήποτε σε λεξ. κ. πλευτές, ^{και} μη πιθανό. Μεταλλήψη διατάσσεται σε Σειρά.

Mn. w. typ. slv. sklo kde však když mnoz. brdci Vlkov je anstre
alež řík. Mlži Růžička.

Ve středu v poledne sv.Otec udělil obvyklou generální audienci v basilice sv.Petra. Bylo př tomno na 10 000 věřících. Mnozí žijí a jednají, jako by nebylo uzavřeno a jako by nebylo žádného styku mezi nebem a lidmi, kteří žijí na zemi. Vědecké objevy jsou krásná věc, ale křestan se ~~jimi~~ nedá uchvátit nad spravedlivou míru leskem novoty, protože Pán je na nebesích a svět je ~~Vatikán mění svět: Svatý Petr má pravu~~ zcela v jeho rukou. Na něm závisí záchrana a opravdové štěstí lidí.

Vatikánský deník L'Oss.Romano si všímá ve svém čtvrtičním čísle kampaně italských komunistů proti vládním opatřením o cenzuře filmů a divadel. Jezajímové, že komunisté se najednou proměnili o bojovníky za uměleckou svo bodu; zapomněli, že v zemích socialistického tábora panuje naprostá nivelizace umění, a že naprosto není dovoleno nějaké mračení libertinismu, ne z péče o duši komunistických občanů, nýbrž protože mravní nevázanost naruší pracovní morálku, a ~~na~~ té komunistům nejvíce záleží. Obrana nemravnosti v Západním světě tvoří jednu ze zbraní, které komunisté obratně užívají, aby si pro sebe získali nějaké ty umělecké souputníky. Zmínky zaslouhuje, že komunistický tisk v Itálii patří k nejnemravnějším.

V rámci oslav 1900. výročí příchodu sv.Pavla do Říma kongregace šíření víry pořádá v neděli pouť k hrobu apoštola národů v bazilice sv.Pavla za hradbami Slavnou mši svatou bude sloužil prefekt misijní kongregace kard. Řehoř Petr Agagianian za asistence kněží a bohoslovů z misijních zemí. Jsou pozváni všichni misijní biskupové, kteří dí v Římě a zástupci řeholních řádů a kongregací. Na 16. duben Ústřední výbor pro oslavy jubilea sv.Pavla pořádá pouť k místu, na kterých ~~se~~^{řimští} křestané před 1900 lety setkali se sv.Pavlem, ke kostelíku podél tzv.Apijské cesty u místa zvaného Forum Appii, ke kostelíku P.Marie Nanebevzeté u místa zvaného ^{Aq}Tres tabernas - U tří Pouť bude zakončena v ba ilice sv.Pavla za hradbami.

V Miláně začal I.mezinárodní sjezd studentů katolických universit. Sjezd má téma Křestan a nové dimenze ekonomie. Sjezdu je přítomno na 120 ~~zástupců~~ katolických universit 9 zemí: Francie, Belgie, Německa, Itálie, Kanady, Venezuely, Kolumbie, Mexika a Spoj.států. Nepřijeli zástupci kat.university z Lublinu, jediné kat.university v komunistických zemích. V pozdravném projevu arc.kard Montini pravil, že sjezd je uskutečnění bratrství, existujícího mezi těmi, kdo se podílejí na též kultuře a týchž zásadách. Francouzský jesuita P.Calvez v prvním projevu odsoudil jak liberalistický individualismus tak i marxistický kolektivismus, protože oba systémy neřeší správně poměr společnosti a

6/6/1/A

1. Sovětský profesor Bychovskij nemá valné mínění o thomismu, myšlenkovém směru inspirovaném učením svatého Tomáše Akvinského. Nevybírá dlouho ve svém slovníku, když mluví o dnešních thomistech. Jejich filosofii nazývá zkostnatělou, dogmatickou sestavou, zbavenou života a touhy po pravdě. "Aristoteles v pojetí Tomáše Akvinského - praví Bychovskij - má k pravměru Aristotelovi daleko; je to, jak (správně) vystihl Gercen, "Aristoteles s tonzurou", spoutaný dogmaty a předpisy feudální církve" /59/. Jinde zase mluví sovětský profesor /60/ o předpotopní filosofii a o filosofickém systému, "který je ultrazeakční a zastaralý, jakoby vytažený ze záhrobí". Polemika ruského filosofa může být velkou zábavou pro ty, kteří znají thomistickou myšlenkou zblízka a z vlastní zkušenosti. Může však svým demagogickým tónem přivést do rozpaků ty, kteří dnes namají možnost sledovat rozvoj a živelnou síly filosofie svatého Tomáše na Západě. Abychom pomohli překonat rozpory a pochybnosti o thomismu, chceme se zmínit o jeho hodnotě a životnosti a tím ukázat, že úsudek doktora Bychovského je sice dobře sestavenou propagandickou řečí ale s pravdou a historickou skutečností nemá nic společného.

2. Bychovskij vytýká Tomášovi, že překroutil a umlčel Aristotela. Neváme, kde vzal pan profesor tento názor. Víme však, že objektivní a nezaujaté dějepisectví je zcela opačného názoru. Zásahu Tomáše Akvinského se setkala západní filosofie opět s Aristotelem. Arabové jej přinesl ve svých často nepřesných a nedostatečných překladech do Evropy. Tomáš pochopil důležitost řeckého myslitele a nutnost mít přístup k nezfalšované myšlence. Dal si pořídit proto latinské překlady přímo o originálu. To bylo na tehdejší dobu opravdu něco zcela vyjímečného a svědčí o kritické vyspělosti Tomášově. Známý český biolog a filosof evropského formátu Emanuel Rádl shrnul názor většiny historiků na poměr Tomáše Akvinského k Aristotelovi takto: "Vzpomínám - píše Rádl - že spisy Aristotelovy vyšly ve IV. století před Kristem a rozšířily se po celém světě. Psalo se o nich, vykládalo a zkoušelo. Ale teprve po 1500 letech se objevil jeden muž, Tomáš Akvinský, který dovedl římské spisy Aristotelovy srozumitelně

vyložit. Jeden filosof vyslovil pak okřídlenými slovy radost, že bepřístupný Aristoteles byl konečně Tomášem Akvinským otevřen k porozumění filosofů : "Bez Tomáše - řekl - němý je Aristoteles"/Útěcha z filosofie 44/. Tomáš uvědl Aristotela definitivně do evropské vzdělanosti a zařadil jej jako jednoho z předních myslitelů do západní filosofie.

3- Marxistický ~~filosof~~ profesor sebekriticky přiznává, že oficielné sovětská materialistická filosofie nevěnovala v minulosti mnoho pozornosti thomismu. Tím se stalo, že byla jaksi nemile překvapena jeho existencí, silou a rozšířením a hlavně tím, že v něm vycítila nebezpečného soupěře pro myšlenkovou soustavu Maroxovu a Leninovu. "Nevědeme - praví Bychovskij - dostatečně aktivní propagandu proti této svým nejhorším nepřátelům..."/62/. My se ovšem nedivíme tomotu pohnutému překvapení bolševických propagátorů dialektického materialismu. Oni totiž viděli a dosud vidí v thomismu předpotopní filosofii, ultrareakční soustavu, zastaralou a záhrobní - a najednou musí konstatovat, že thomismus čile kvete a úspěšně pracuje na poli filosofického bádání a myšlení. Sám Bychovskij píše o síle thomistického rozmachu na západě: "V nynější době vychází v různých jazycích na 60 novoscholastických filosofických časopisů: z toho pět německých, 7 anglických, 10 španělských, 17 francozských, 6 italských, 4 dánské, 3 holanské, 1 portugalský a 4 časopisy jsou vydávány latinsky. Kromě toho vychází 7 časopisů o dějinách scholastiky. Novoscholastici vydávají ročně v různých řečech na 500 filosofických knih. Thomisté mají zvláštní mezinárodní filosofickou organizaci. Pravidelně se scházejí mezinárodní, národní a regionální filosofické kongresy novothomistů. Novothomisté vyvýjejí rozsáhlou propagandistickou činnost. Existuje rozvětvená síť katolických universit v různých zemích světa. Vyučování v nich je založeno úplně na thomismu. Jsou sdruženy ve světovou ~~kong~~federaci katolických universit. Kromě toho ~~jsou~~ v mnohých universitách v různých zemích katolické koleje. V USA, kde , jak známo, katolicismus není převládajícím náboženstvím /katolíků ~~jsou~~ tam bylo napočítáno přes 30 miliónů ze 170 miliónů obyvatel / je asi 20 katolických universit a při různých universitách 250 katolických kolejí". Tolik Bychovskij. Zdá se tedy přece, že thomismus není dnes jen jakýmsi cenným archeologickým nálezem a starodávnou vzácnou vykopávkou. Žije a působí zdravě proti pseudovědeckému marxismu na celém světě. Marxité to ví.

Sám Bychovskij napsal: "Thomisté jsou jednou z nejaktivnějších skupin, ... bojujících proti dialektickému materialismu". Když jde o poznání odpůrce a nepřítele, marxismus se zřídka kdy mylí. Převaha thomismu nad marxismem je patrná mnoho jiné i z toho, že thomismus se šíří svou vlastní silou a přesvědčivým a integrálním podáním pravdy, kdežto marxismus je dekretován ministerstvem a sekretariáty strany.

4. Jestliže se dnes thomismus úspěšně šíří a přitahuje intelektální mláděž západu, pak to nelze připisovat ani jeho starodávnosti ani jeho, ostatně neexistujícímu, spojenectví se soudobou hospodářskou soustavou. Aktualita thomismu vyplývá z jeho samé podstaty. Pravý thomismus nemůže být a není planým opakováním a ztrnulým omíláním myšlenek a názorů Tomáše Akvinského. Toto nebezpečí někdy existuje na školách ale je spíše spojeno s didaktickými a náhodnými nedostatky nikoliv s myšlenkou samotnou. Encyklika papeže Lva XIII., která schvaluje thomismus jako nauku katoické Církve, varuje před povrchním a neplodným následováním Tomáše. Podstatný znak thomismu tkví nikoliv v nějakém tvrzení nýbrž v obecném filosofickém postoji kritického realismu. Thomismus je myšlenkově příliš bohatý a živý než abchom jej mohli spoutat do nějaké pevně vyhraněné soustavy a vtěsnat do kazajky školní rukověti, jíž se lze naučit od začátku až do konce nazepamět. K thomistickému filosofickému postoji patří vědomé přesvědčení o stálé zdokonalitelnosti a prohlubitelnosti filosofického poznání a o nútnej otevřenosti novým problémům. Myšlení nemůže ustrnout ani ve 13. století - ani v 19. věku. Skutečný thomista tedy znova a znova promýší základy své filosofie a znova a znova se ptá na poslední příčiny stutečnosti - toho, co je. Thomista se nebojí nethomistických filosofií a neštítí se jich jako nějaké morové nákazy. Naopak - rozvádí s nimi klidný a přátelský rozhovor, naslouchá jejich potížím a obhacuje je jim svou široce založenou myšlenkou. Hlavně se obrací k soudobým vědám a jejich otázkám a problémům, které se pohybují na hranicích filosofie. Tato zásadní otevřenost a nakloněnost novému a soudobému vědeckému bádání nikterak neznamená u thomisty pohrdání tradičí. Tradici zavrhuje jen povrchní a hloupě pyšný badatel. Thomista ví, že čas není měřítkem pravdy. Pravda není stará ani nová - ona je věčná, i když její poznání se uskutečňuje v čase, včera, dnes i zítra.

Téměř všechny státy světa slaví 7. dubna Světový den zdraví; v tento den vstoupily v platnost stanovy Světové zdravotnické organizace, jež pořádá Den. Organizace vznikla v rámci ^{zvláštních} komisi OSN, achtala na světové úrovni řešit otázky zdraví, protože zdraví je nerozlučitelné od bezpečnosti a pokoje.

V posledních letech její činnost se stává širší a širší: pomáhá jednotlivým zemím rozvinout vlastní zdravotnická zřízení a vytvořit technický personál nutný pro lepší lékařskou a sociální ochranu obyvatelstva. Potěšující výsledky už daly kampaně proti malárii, tyfu, proti tropickým nemocem, ^{akce za zlepšení} výživy, hygiéně, zdravotní výchovy aj. Letošní Světový den zdraví má heslo: ~~Křesťanům~~ Neštěstí se nedějí náhodou; Zdravotnická organizace tímto dnem chce upozornit veřejnost na velký počet nehod a na jejich vážnost, na nedostatečnost dosavadních opatření a na nutnost rychle a rázně zasáhnout, proti této ráně moderní doby. Žádná válka nežádá tak velké oběti na životech jako nehody ať na cestách nebo při práci. Je proto nutné předejít příčinám nehod; i když člověk vždycky bude do jisté míry neopatrný, přece jen není třeba přijímat nehody jako nějaký osud. Člověk může a má bojovat a bránit se proti nehodám. Tato obrana nachází své ospravedlnění v hluboce morální povinnosti. Vznešený lidský mravní a křesťanský cíl Světové zdravotnické organizace získal pro sebe spolupráci všech katolíků. Svatá stolice je při tomna všem zasedáním Organizace prostřednictvím svých pozorovatelů, nejednou sama finančně přispěla na podniky její, a k štědré podpoře podniků vyzvala i katolické ~~organizace~~ spolky i jednotlivce.

~~Francie~~. V TOULOUSE se koná v těchto dnech už 70. výroční sjezd tzv. Katolických podniků Francie - Ouevres Catholiques. Účastníkům zaslal sv. Otec prostřednictvím svého státního ~~tažení~~ tajemníka kard. Tardiniho zvl. list. sv. Otec vyslovuje naději, že sjezd přispěje k tomu, aby vytvořil v mysli kněží i věřících správný pojem kněžského a řeholního povolání a tak napomohl k probuzení povolání a jeho ~~vedení~~ Církve všude potřebuje hojná nová kněžská a řeholní povolání. Není vhodné jen naříkat nad malým počtem povolání: vychovatelé mají positivním způsobem ukazovat mládeži, jak velké je pracovní pole Církve a jak nutná je služba Bohu. Nastávající koncil dá vzejít v Církvi novému jaru, překrásná práce očekává duše, které se zasvětí Pánu. Nechať mladí obrátí své zraky k nesmírným zemím, které žijí po evangeliu a které bohužel nejednou odmítá i Krista. I dnes: Ženě je mnohá, ale dělníků málo..

Jako první řečník promluvil Jean Pierre Dubois Dumée; pravil, že anketa o kněžském povolání ukázala, že kněz se těší lásce a sympatie velké části

veřejného mínění. Veřejnost si ale vytvořila poněkud romantický obraz o knězi; spíše si všimají jeho práce sociální a charitativní než jeho čistě náboženského a duchovního aspektu. O povolání v dějinách Církve mluvil prof. dějin morálky na Pap. universitě lateránské v Římě redemptorista P. Vereecke: poukázal na to, jak v 19 stoletích Církve nejdříve obliba věřících se nesla k poustevnickému, pak mnišskému, a konečně čistě kněžskému aktivně apoštolskému životu. Dnes se těší velké oblibě laické instituty a hnutí laického apoštola tu. V každém věřícím je skryto kus povolání opravdu řeholního: kněz osvětuje transcendentní a objektivní aspekt Církve, mnich je í aspekt vnitřní, eschatologický a laik imamenci Církve v dějinách. Zajímavý byl též příspěvek ap. nuncia v Francii mons. Bertoliho: Je pravda, že počet kněží povážlivě klesl; ale dá se tomuto nedostatku odpomoci jednak rovnoměrnějším rozdelením kněží jednak tím, že laici na sebe vezmou část práce, kterou doposud vykonával kněz. A je fakt nabádající k naději do budoucna, že laici si více uvědomují své místo v Církvi a podle toho též jednají. Sjedz Kat. podniků Francie má za ústřední téma Pastoraci kněžských a řeholních povolání; sjezd skončí v Mexiku neděle.

Kuba. Něm. kat. zpravodajská služba KNA přináší zprávu, že kubánská policie na Velký pátek herce pašijových her ve vesnici Guines, prý vyvolali nepokoje. Ve skutečnosti to ale byla Castrova ^{náhončí} ~~ústřední~~, která vystřelila do zástupu asi 5000 věřících, kteří byli přítomni hrám. Řada diváků byla vážně zraněna. Za vzniklé pobouření byli činěni odpov dnými přadatelé a herci. Též v Havaně došlo za svátku několikrát k potyčkám mezi věřícími a Castrovou milicí. Rím. Příští týden se bude konat v Římě zasedání nejvyšší správní rady spolku Kat. mužů obou Amerik, zvaného Rytíři Kolumbovi. Spolek byl založen r. 1882 a cílem spolku je apoštolát charitativní činnost a vzájemná pomoc mezi katolíky severoamerického kontinentu. Spolek čítá 1 200 000 členů. Spolek si získal velké zásluhy v šíření katolické kultury: pořádá přednášky, hradí ze svých finančních prostředků katolické rozhlasové a TV pořady, přispívá k atickým universitám a jiným podnikům. Tak např. hradil postavení a zařízení Knihovny Pia XII. v St. Louis ve Spoj. státech. V této knihovně jsou mikrofilmy všech významnějších kodexů a památek vat. knihovny. V Římě Kolumbovi rytíři zřídili několik sportovních hřišť zvl. v chudobných čtvrtích.

Gronsko. Ostrov Grónsko má 10 domácích katolíků. Jeden z nich se nyní rozhodl stát se knězem. Je to Gino Kynge. Katolíci jsou velmi rozptýleni a pracuje mezi nimi oblát P. Marie neposkvrněné P. Wolfe. Na ostrově též žije několik katolíků z americké vojenské posádky.

..velikonoční úvahu. Nejdříve pěhled zpráv z Vatikánu a z kat. světa.

V úterý 11. dubna sv. Otec přijme ve slavnostní audienci italského minister-ského předsedu Hamintora Fanfaniho, který bude provázen doprovodem 6 osob, mj velvyslancem Itálie u Sv. stolice Bartolomějem Migonem. Po skončení audience u sv. Otce min. oředseda Fanfani vykoná též návštěvu ve vat. státním sekre-tariátě a se stoupí do basiliky sv. Petra. Jmérem sv. Otce splatí min. oředsedovi Fanfanimu jeho návštěvu ve Vatikáně státní tajemník kard. Tardini.

Sv. Otec přijal v soukromých audiencích ministra hospodářství republiky Vene-zuely dr. Lorenzo Fernandeza, a skupinu delegátů afrických států, kteří byli v Římě přítomni sjezdu o hospodářských stycích mezi Itálií a Afrikou; byli to delegáti Slonového pobřeží, Senegalu, Čadu, Africké republiky, Kamerunu, Gabonu, býv. franc. Konga a Nigérie. - Zvláštní audienci sv. Otec udělil členy stálého výboru pro konání italských eucharistických sněmů. V krátkém prolovu sv. Otec vyvolal několik osobních vzpomínek na italské eucharistic-ké sjezdy, poukázal navýznam sjezdů pro Církev: jsou vyznáním víry lidu v Eu-charistii a prohloubením některé stránky eucharistického dogmatu. Sv. Otec též schválil návrh výboru, aby 17. italský euch. sjezd r. 1965 se konal v Pise; sjezd bude tvořit závěr oslav 700. výročí vydání buly papeže Urbana IV.

"Transitus". Urban IV zavedl v Církvi svátek Božího Těla.

V sobotu v ranních hodinách sakrista Jeho Svatosti mons. Canisius van Lierde vykonal obřad požehnání místnosti, ve kterých bydlí sv. Otec. Požehnání bytů a domů je zvykem v Itálii v týdnu po velikonocích.

V Toulouse ve Francii skončil sjezd Unie katolických podniků Francie, který měl za své ústřední téma pastorální otázky týkající se kněžských a řehol-ních povolání. I v moderním světě Bůh volá mladé duše k své službě, je nutné povolání hledat a je správně vychovávat k velkomyslnosti a obětavosti, pravil závěrem arc.mons. Garrone.

Sv. Otec zaslal symbolicky ~~dar~~ ^{1.000 am. dolarů} Lezinářskému fondu napomoc dětem, aby tak dal najevo své uznání pro činnost Fondu.

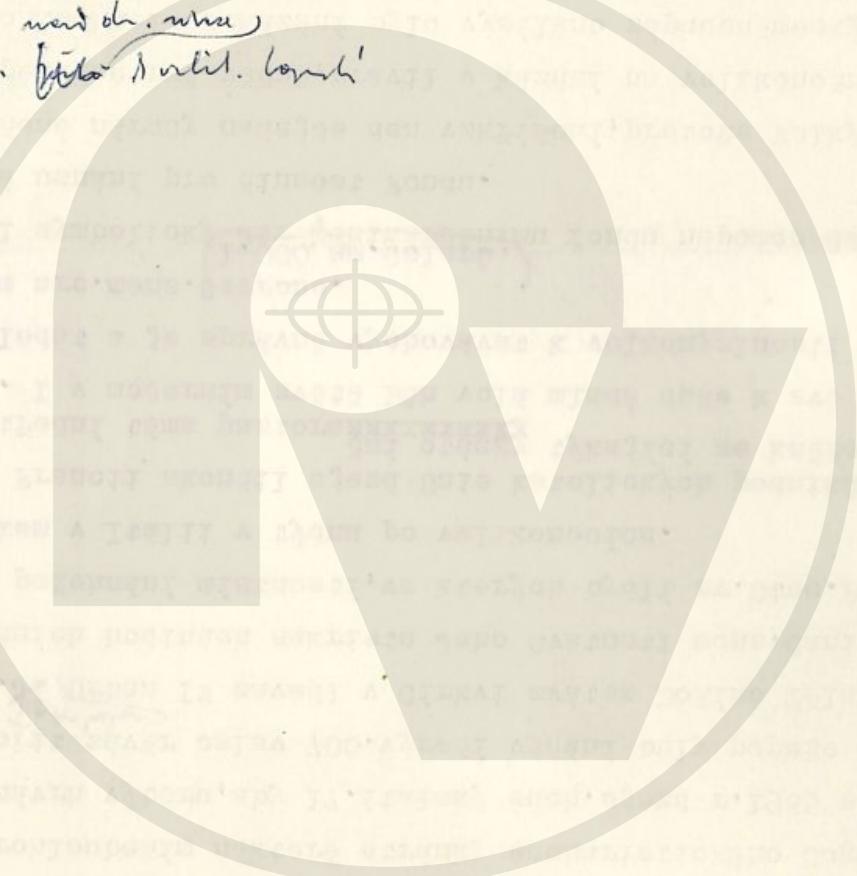
Také pro utlačené národy nadejde den vzkříšení, protože Velký pátek pronás ledování autrpení netrvá věčně, pravil v kázání na velikonoční nedělicášský biskup mons. Pohlschneider. Kázání bylo vysíláno západoněmeckým rozhlasem.

V zemích za železnou oponou, kdesi neváží svobody alidské důstojnosti a kde je ~~nejsilnější~~ ^{nejdražší} statek národa, vystavěnokrutému pronásledování, denně kopou hrob Kristu.

Mons. Pohlschneider volal k trpícím katolíkům, aby se nevzdávali naděje a

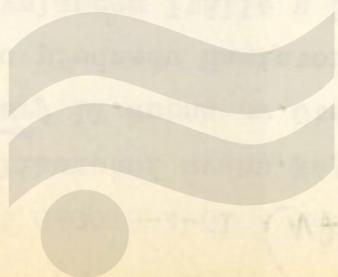
a vytrvali: od vzkříšení Kristova svět má jistotu, že K., vítěz nad smrtí a peklem změní temnotu jejich dnů v jasné jiště velikonoční.

Vatice u m. v. ^{med. dr. univ.} František Tomáš

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Naše doba potřebuje křesťanů ve všech povoláních, aby ti už jen svou přítomností zneklidňovali svět a přesvědčovali ho, že zmrtvýchvstalý Kristus není výplod nějaké bajky, nýbrž že žije uprostřed nás, pravil arc. z Frýburku v NSR na velikonoční neděli. Církev přečká generace, národy a kultury. Vždy znova dává na jevo novou životní sílu a rozvíjí nové podněty. Tak např. x dněšní doba propracovala eucharistické hnutí, reflexi na prakřesťanské pojetí Písma, usiluje o zjednodušení liturgie, askese a zbožnosti, dává nové pochopení evangelním radám a brání se křesťanství, které není než zakuklený humanismus a nenechává vidět r zpor s duchem světa.

20. kostel konžského hlavního města Leopoldville konsekroval místní arc. mons. Scalais, Nový kostel pojme 600 věřících, a prozatím patří k farnosti sv. Kryštofora, která čítá 3200 věřících. Další dva kostely budou v nejbližší době dokončeny a čtyři jsou plánovány.

~~Příští týden~~ ^{na} čtvrttek 13. dubna sv. Otec svolal poloveřejnou konsistoř; dotáže se na mínení biskupů z okolí 100 mil od Říma stran chystaného svatořečení bl. Bertily Boscardinové, řeh. sestry z kongregace sester učitelek od sv. Doroty. Kanonisace se bude konat 11. května v bazilice sv. Petra.

Příští neděli 16. dubna sv. Otec bude sloužit v Sixtinské kapli ve Vatikánu mši svatou v řeckém obřadě a při ní udělí biskupské svěcení mons. Gabrielovi Akáciově Coussovi, přísedícímu kongregace pro vých. Církve. Mons. Coussa, z řeh. společnosti augustiniánů od P. Marie nanebevzeté, je melchitského obřadu a nedávno byl jmenován titulárním arcibiskupem.

Svatý Otec jmenoval členy nebo poradci přípravných koncilových komisí další preláty a kněze; mj. poradcem komise pro východní církve mons. Boleslava Sloska, tit. biskupa a ap. administrátora z Minsku a Mohielova, kterého před lety sovětí komunisté ~~soudili k smrti~~, pak dlouho věznili, a nakonec vypověděli ze země.

Po nastávajících volbách do polského sejmu bude mít katolická poslanecká skupina Znak jen 3 poslance, místo dosavadních devíti. Tři poslance bude mít skupina Pax a pak tzv. Křesťanský veřejný spolek. Z těchto tří tzv. katolických skupin, které spolupracují s režimem, jen skupina Znak se těší jakés takés důvěře Dříve měly tyto kat. skupiny 14 poslanců; největší ztrátu utrpí skupina Znak. zemích poslanci jsou určeni, a volba je jen pouhou bezvýznamnou formalitou, která má dokázat jednolitost národa; ten ale nemá žádnou volbu: buď zvolit nebo dát prázdný hlas, a tím se vystavit pronásledování režimu.

(zde je všechny kandidatury žádají)
Rychle! Ať prokvetou! Tz. politické hnutí, které je všechny znevýhodní stávající, aby se mohlo vydělat a demokracii!

9/2/17
Vážení posluchačí, drazí bratři a sestry v Kristu!

99/1

Velikonoční a povelikonocní liturgie je naplněna jedinou skutečností: Kristus vstal z mrtvých a tak dokonal i naše vykoupení. Opravdu nová a zázračná událost, která změnila tvář času, zažehla ohň víry a lásky v milionech lidských srdcí. Ale i událost, která nalezla v člověku vzdor, truc a pochybnost. To co se stalo před východem slunce na první neděli o prvních velikonocích, bylo tak mimořádné a neočekávané, že se všem svědkům zatajil dech. Apoštоловé věřili v příchod Kristův na zem, ale mysleli pravděpodobně, že se uskuteční až na konci času. Nepochopili dobře jeho opakování předpovědi o smrti a o změnách v čase. Smutek, strach a zmatek v jejich duši byly velké. Nemohli se jaksi vzpamatovat po všech těch událostech. Zůstali téměř tři dny pohromadě a nevycházeli ven. Nenávist židů se mohla snadno obrátit proti nim. Jen jeden z apoštolů nemohl vydržet nečinné čekání. Byl to Tomáš, kterému říkali Dvojče. Byl to žen dynamický, otevřený, rozhodný, snad trochu drsný a ukvapený ale upřímný apoštol. Byl to on, který prohlásil k ostatním apoštolům, když varovali svého Mistra před nebezpečím smrti od Židů: "Pojďme a zemřeme s ním!" Tomáš musel mít neobyčejně rád svého Mistra a Pána, třebaže tou svou podivně prudkou povahou a impulsivním temperamentem. Apoštol Tomáš byl tedy první, který přemohl tížící smutek a odvážil se ven do města. Tím propásl okamžik, kdy se Ježíš zjevil apoštolům a udělil jim moc odpoutat chříchy. Když se konečně Tomáš vrátil, a ostatní mu s radostí a poznutím vyprávěli: "Viděli jsem Pána", odpověděl podrážděn a nevěříceně: "Nevidím-li sám na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím-li svůj prst na místo hřebů a nevložím-li svou ruku do jeho boku, neuvěřím". Jak tvrdě a rozhodně, až vyzývavě žádal a trucovitě zní jeho "Neuvěřím". Chtěl důkazy. Nespoléhal se na druhé. Chtěl se přesvědčit sám. Jeho střízlivá a tvrdá povaha mu nedovolovala jednat jinak. Snad v tom bylo i kus staré hrsti a nezávislosti v jednání a v mylšení. Ale Tomáš byl opravdu poctivý. Chtěl vidět a poznat pravdu. Neuzavíral se pravdě, neutíkal před ní, jestliže ji poznal. Za týden se Ježíš opět zjevil apoštolům. Přistoupil k Tomášovi, napřáhl svou ruku směrem k němu a ukázal mu svůj probodený bok. Řekl: "Vlož svou ruku do mého boku!" Jak asi bylo Tomášovi v tomto okamžiku? Jeho pochyby se na jednou zhroutily jako domeček z karet. Uvěřil. Se svou důstojností a prudkostí bez výhrad

vyznal: Pán můj a Bůh můj!

Vážení přátelé, Tomošévo pokušení něvěřit, že Kristus opravdu vstal z mrtvých, nakazilo během dvou tisíciletí mnoho lidí. Ne všem je snadné a lehké uvěřit tomuto zázraku. Často vzdorná, tvrdá, impulsivní a nepoddajná povaha brání mnohým dnes věřit jedné z jednuležitější a z nejzákladnější událostí v dějinách křesťanství. Hlavně moderní člověk se nadmíru libuje ve své myšlenkové nezávilosti a uzavírá se s duši milosti víry. Protestuje jako Tomáš ve jménu rozumu a zkušenosti a žádá přesvědčivé důkazy. Vy sami jistě čtete a slyšíte neustále opakovat, že moderní člověk nemůže přijímat báje o Spasiteli vstalém z mrtvých.; že právě věda překonala tyto starokřesťanské pověry a zkazky - že právě náš laický vyšpělý rozum rozluší v brzku všechny záhadu světa a lidského života i smrti; a učiní spasí, vysvobodí člověka od strachu. I dnes zaznívá z jedné části světa a z ateistických rozhlasových stanic: "Nevěřím" - tvrdé, rozhodné a vzdorovité. Toto "nevěřím" svádí, ovliňuje, narušuje víru i tam, kde žije. Nejvíce je ohrožena mládež a děti. Neděláme si iluze. Naše doba se svými převraty, nejistotou, bolestmi, válkami, se svou mohutně se rozvíjející technikou, se svou stálou vznášející výrobou afrozsáhlými úspěchy v bádání - zrodila v duši člověka pochybnosti o víře a o křesťanském názoru na život. Na druhé straně vzbudila obdiv a důvěru ve vše pozemské, v neomezený pokrok a ve spásy skrze hmotný blahobyt. Jednodlivý člověk je hnětem veřejným míňáním.

Jeho moderní povaha to nemá snadné věřit v Krista a v jeho zázraky. Dnešní Tomášové doposud vzdorují víře, že Kristus vstal opravdu z mrtvých a žeždy je Bůh a že vše, co řekl a učinil, je pravda. Nemylme se však a nezoufejme nad moderním člověkem. I on hledá Krista a chce vidět, chce vložit svůj prst do jizvy po hřebech a svou ruku do probodého boku. Je opravdu potěšující, že poctiví, upřímně hledající moderní Tomášové nalézají cestu ke Kristu. Byla by to dlouhá řada, kdybychom Vám měli vymenovat všechny ty, kteří v našem neklidném a materialistickém století našli Krista uprostřed válek, smrti a bolesti - uprostřed blahobytu, rozmachu a úspěchů. I oni říkali nejdříve: nevěřím. Vzdorovali a tráceli. Ale jakmile se přesvědčili o pravdě křesťanství poznali, že Ježíš Kristus, Syn Boží vstal opravdu z mrtvých a otevřel nám zdroje skutečné spásy, neváhali vyznat před celým světem a často proti svým bávalým přátelům a proti svému okolí: Pán můj a Bůh můj!

Ať už jde o prosté dělníky a sedláky, řemeslníky a zaměstnance nebo o spisovatele, vědce, inženýry, politiky a umělce - všichni velmi i malí konvertité posledních desetiletí měli jednu společnou vlastnost: byli poctiví a nemilovali dvojí hru. Šli až na kořen věci. Nerozhodli se pro Krista z jakési pozemské vypočítavosti nebo ze strachu před smrtí. Věděli, že právě víra v Krista jim přinese časné nevýhody a snad i bídou - ba i smrt. Neexistovala však moc na tomto světě, ba ani ~~mrtvou~~, která jím mohla zabránit nevidět pravdu.

Slavný francouzský lékař a vědec, vyznamenaný Nobelovou cenou, Alexis Carrel také říkal jako Tomáš: Nevěřím. Jako mnoha jiným tak i jemu ukázal Kristus své probodené ruce a svůj otevřený bok. Stalo se tak sice jiným způsobem než před dvěma tisíci lety při se setkání s apoštolem Tomášem, ale neméně skutečně. Alexis Carrel se zajímal jako lékař o lourdské zázraky. Nevěřil, že by něco takového mohlo existovat. Něvěřil, alechtěl se přesvědčit na vlastní oči. Byl poctivý nejen jako vědec nýbrž i jako člověk. Řekl si: Zázrak je pro mne nesmysl. Ale existuje-li přece? Pak musím uznat, že existuje Bůh. A Kristus mu žjevil své srdce v zázračném uzdravení umírající pacientky, kterou sám Carrel ošetřoval a doprovázel na její cestě do Lourdes. Po probdělé noci před jeskyní Nepokvěrné Panny něvěřící lékař a vědec padl na kolena a slezami v očích šeptal: Pán můj a Bůh můj!

Kristus vstal opravdu z mrtvých. Žije dodnes mezi námi skrze svou Církev. Jeho milost nezná hranic. Jeho Srdce se otevírá k Vám, abyste mohli vložit do jeho rány své unavené ruce a své pochyby - abyste mohli o ně opřít svou často unavenou, pr následovanou, posmívanou víru. Jen duchovně hluší neslyší Kristovu výzvu zaznívající dnes do všech koutů světa: "Vlož sem ruku svou a nebude něvěřící nýbrž věřící!" Jen duchovně osleplí nevidí, že bez Krista nemají naše dějiny smysl - že se šlověk potáci v začaravné kruhu smrti a nicoty. Církev Kristova je jedinou cestou spásy - cestou ze zmatku srdcí, rodin, národů a kultur - cestou k řádu, spravedlnosti a lásce.

✓ "Proč jsme šli ke hrobu?" Zprávy z kat. světa: Kard. Ignác Gabriel Tappouni patriarcha z Antiochie syrského obřadu celebroval v neděli dopoledne v římské basilice sv. XII apoštola mši svatou ve svém obřadě a tak oslavil 25. výročí svého jmenování kardinálem.

Argentina: V závěrečných usneseních sociálního týdne se žádá zřízení průmyslových podniků ve venkovských střediscích a tak zamezit odchod pracovních sil a obyvatelstva do měst; reformu daňových opatření, tak aby se podpořila produkce a to podle sociálních kriterií; zákony na ochranu rodinného vlastnictví, možnost odborného vzdělání zemědělců; může být kupit si pozemek k hospodaření prostřednictvím půjček; zlepšení sociální, kulturní a výchovné služby, tak aby se v tom venkovské obyvatelstvo vyrovna městském a konečně soustředění činnosti venkovských farností na dvojím poli: činnost pastoračně misionářská a zakládání organizací laického apoštolátu.

Na letošní rok připadá 40. výročí založení mezinárodního hnutí kat. studentů a intelektuálů Pax Romana. Výkonný výbor vyhlásil na dny od 23. do 31. července schůzku do Frýburku ve Švýcarsku na heslo: Student, pionýr za lepší svět. Bude jednáno o dějinách hnutí Pax Romana, konfrontace ideologií dnešních dnů; jak university mohou přispět k uskutečnění lepšího světa; spravedlivé rozdělní bohatství, zdrojů, obyvatelstva - a následky ~~zakonu~~; duchovní postoj studenta vůči světu, který prochází změnami a konečně jaká by mohla být práce hnutí kat. studentů. Předvídají se též zasedání jednotlivých ~~zájmových~~ speciálních sekcí lékárníků, nastávajících profesorů, inženýrů agronomů, právníků atd.

Katoličtí Ukrajinci ve svobodném světě zakončili v neděli Rok modliteb za svou vlast. Byl zahájen před rokem, kdy si Ukrajinci připomínali 15. výročí zahajení náboženského pronásledování ve své vlasti. Z ukrajinských katholických biskupů 10 zahynulo v sovětských koncentračních táborech jako mučedníci pro víru, protože odmítli odpadnout od Říma. Mons. Slipyj 16 let trpí deportován kdežto na Sibiř; jen několik let mohl prožít ve vlasti, ale hned zase byl zatčen a odsouzen k novému trestu, protože vykonával kněžskou činnost. Stovky kat. kněží, řeholníků, řeh. sester a tisíce věřících bylo usmrcto a deportováno na Sibiř. Jakýkoliv náboženský život kdysi květoucích obcí východního obřadu byl úplně zničen.

V sobotu dopoledne sv. Otec Jan 23. Udělil zvláštní audienci několika skupinám poutníků, kteří se vracejí z pouti ve Svaté zemi, kde prožili velik. svátky. Protože byli přítomni seminaristé ze Španělska, sv. Otec věnoval několik slov otázce kněžského povolání: vyzýval rodiče, aby neprekáželi svým dětem, když

u některého se probudí povolání ke kněžskému ařeholnímu životu; mají si to považovat za výsadu a příležitost k zvláštní oběti, mohou-li jedno ze svých dětí darovat nazpět Bohu, od něhož je dostali.

Verbal v Grl. min. 2. mili. a IV místek RAI nejprve
du cl. w. Dne, ~~zpráv~~ ^{zpráv} <sup>RAI nejprve mluví
když má mluvit</sup>
Mluvit mluv. dle f. Šeb. Brde
Ministerstvo
Nezpráva
Chemnitz
Lud. v. Bellone

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Volný - přicházel jeho měřítko, mohlo by být o něj
PROC JSME ŠLI KE HROBU? ministr B. L. v. h. 108/1A
vítalo

"A hle, lovec od východu lapil sultánovu vížku do světelného osídla." Omar Chajjám prý měl při tom na mysli "věž Davida" v Jeruzaleme. Celá se totiž obleje světlam v záři vycházejícího slunce. Orientálně štíhlá, jakoby prosáklá zlatými paprsky, vztyčená nad těžkými římskými zdmi hradu Herodova, se podobá čaravné lucerně zářící na všechny strany světa. "Vstaň a probud se, Jerusaleme," volá prorok Isaiáš, "všechny národy země půjdou po cestě ve tvém světle!"

Cisté ráno má všude na světě svůj posvátný ráz, ve Svatém městě je vzduch proseyen vzpomínkami a obrazy Písma a liturgie. Křesťanští poutníci proto rádi vstávají časně. Už před pátou hodinou cupitají beze slova úzkým pokrytým bazarem směrem k Božímu hrobu. Batův nápis nad obuvnickým obchodem poslouží Čechovi jako orientační bod. Několik kroků za ním se zahne do leva, projde se mezi krámkami se svíčkami, obrázky, šátečky, jakýmisi postranními dvířkami na prostranství před chrámem. Ranní slunko se ostýchaně plíží po střechách podivně směsice všech možných a nemožných staveb a přístavků, jakoby se stydělo za to velké zklemání, které tu cítí evropský člověk, když vidí nejposvátnější místo na zemi v polossutinách a neuhlednosti, podepřené ošklivými lešeními, aby nespadlo na hlavu křesťanů, kteří se nemohou dohodnout na jeho úpravě. Francouzský architekt, který bydlí v Cašanova, tvrdil, že zatím nená nejménší naděje, že by mu řecký pravoslavný patriarchát dal svolení k plánu na úpravu, vypracovaném předléty.

V Palestině platí totiž "status quo". Běda tomu, kdo pohně jednom svíčkou, nebo lampou, nebo kdo vstoupí na dlaždice podlahy, která patří jiným. Právě proto se cizinec, přicházející z daleka snadno pohorší. On ovšem neví, jaké oběti v minulosti stála každá ta lampa a každá ta dlaždička, kousek práva smět se zbožně pomodlit tam, kde stál kříž Spasitele a kam položili jeho tělo.

Ranní ceremonie při otvárání baziliky se mu proto zdá příliš složitá. Moslimové mají totiž klíč, ale nesmí otevřít leda za přítomnosti tří sákrstánů, t.j. řeckého a koptického pravoslavného mnicha a františkánského bratra. Ctitel Alahův se pak klidně položí na lehátko uvnitř kostela za dveřmi a ještě dospává. Ale křesťané už pospíchají každý do svého koutku a ke své bohoslužbě. Dole proti dveřím libají poutníci "kámen pomazání", na němž podle podání bylo balsamováno těla Krista Pána, sňaté z kříže. Úzkými, nepohodlnými, skorem kolmými schody se odtud vystupuje do kaple "Franků". Je potřeba se držet zábradlí, aby se po tmě neklopýtlo. Maně si vzpomínám na lidovou písni ke křížové cestě: "O horo kalvářská, jak jsi ty daleká, strmá a vysoká pro Syna člověka!" Zde v Jerusaleme se zpívá v pátek při křížové cestě u těchto schodů, starý válečný zpěv "Vexila Regis prodeunt": Již Královův prapor vychází a září kříže tajemství."

Několik ohomžíků a stojíme na místě, které sluje lebečné, hebrejsky Golgota. Lampy blikají na řeckém oltářem, za nímž je vztyčen v životní velikosti obraz Ukřižovaného. Řecký mnich rozžíhá svíce a ukazuje dole pod oltářem otvor, do kterého je možno vsunout ruku a dotknout se dlaní holé skály. Je tu nějaký řecký nápis, ale v přítmí se těžce čte. Zatím však už kousek vedle u malíčkovského oltáříku Sedmibolestné Panny Marie, který patří latinským katolíkům, se začíná první mše svatá, s votivním formulářem: "Stála pak u kříže Ježíšova Jeho Matka a sestra Matky jeho, Maria, manželka Kleofášova a Maria Magdalena." Visívalo prý tu dřívě u tohoto oltáříku antipendium s českým nápisem, dar našich poutníků. Socha Sedmibolestné ostatně silně připomíná naše mnohá poutní místa mariánská v podobném stylu. Otec Těšitelé, kteří doposud chráni náš poutní útulek na Olivetské hoře, jim zde předčítali v naší řeči kousek evangelia, jak jsem je tu slyšel latinsky, francouzsky, italsky.... "Bylo pak okolo šesti hodin, a tu nastala tma po vši zemi až do devíti hodin, zatmělo se slunce, a opona chrámová se roztrhla ve dvě půle. A ježíš zvolal hlasem velikým, řekl: "Otče, v tvé ruce poroučím ducha svého!" A to pověděv, vypustil - ZDE duši." Na Kalvarii se totiž přidá-

vá do textu evangelia to malé slůvko "zde". Jsou tu poutníci, kteří když se zamyslí nad tím maličkým příslovcem "zde", a když líbají záltou desku s otvorem ve skále, pak už jen po paměti hledají cestu zpět po těchže příkrých schodech nazpět ke "kamenu pomazání", mezi ošklivými dřevěnými podpěrami natržených zdí, okolo obezděného řeckého choru, aby křestané neviděli na křestany, až k samému Hrobu. Zvenčí je celý obložen mramorem. S druhé strany zpívají kopti ranní hodinky v malé kapličce. Latinští katolíci mají právo v raných hodinách sloužit mše svatou v Hrobě samém.

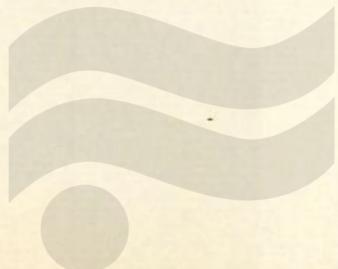
Vstupuje se do předsíně, pojmenované kapličkou anděla, protože zde anděl odvalil kámen a posadil se na něj. Zlomek toho kulatého hrobního kamene tu je ještě uprostřed na sloupku. Dveře do samého hrobu jsou minimálně nízké, je potřeba se hodně sehnout, aby se dalo vejít dovnitř, kde si mohou vedle sebe kleknout nanejvýš tři osoby. Mramorová deska přikrývající hrob je puklá. Ráno se na ni položí dřevěný stupinek a přikryje se plátnem ke mše svaté. Připomíná mi to doby prvních křestanů, kteří tak sloužili liturgii v katakombách na hrobech křestanů. Zatím co se oblékám do mešních paramentů, arabský chlapec se choulí do koutku, aby nepřekážel v omezeném prostoru a pak odříkává odpovědi stupňových modliteb. Kopti s druhé strany zpívají, nevím co, podle melodie by se to dalo nazvat "Nářky na mrtvém Spasitelem." Ale vstupní antifona latinské mše, kterou recitujeme uvnitř, začíná slovy: "Resurrexi et adhuc tecum sum Alleluja-Vstal jsem z mrtvých a jsem s tebou. Alleluja!"

Modlíme se na hrobě, který se liší ode všech ostatních. Kdysi na mne zapůsobily zvláštním dojmem prosté hroby Jana Nerudy a Boženy Němcové na Vyšehradě, později náhrobek Danteho v Ravenně. Sloužil jsem mše před skleněnou rakví sv. faráře z Arsu, který žádá leží nad oltářem, jakoby přímo sledoval všechny ceremonie na dosah ruky. Ale tento hrob zde působí docela odlišným dojmem. Sem, na tento hrob, se chodíme modlit právě proto, že v něm už nikdo neleží, protože je prázdný a ten, kdo v něm ležel, je s námi na dosah srdce: "Vstal jsem z mrtvých a jsem s tebou. Alleluja!" Vím, že

jsou mnozí nedůtkliví poutníci, kteří se rádi pohorší, když se tu ráno u toho prázdného hrobu potýká zoufale dvojí zpěv. V sedm hodin totiž latinští poutníci začnou zpívat své Aleluja s doprovodem varhan, ale koptové s druhé strany nejen, že nepřestanou, ale naopak přidají síly. Dvě melodie zápasí těžce pod klenbou, ale život a smrt, podle velikonoční sekvence také spolu zápasí, a život vždycky zvítězí. Nechci tím říci, že by zvítězil latinský zpěv nad koptským, ale i jejich "Nářky" končí krásnou modlitbou Vzkříšení.

Přidávají se k nim i Habešané, kteří jako praví synové Afriky, se ubytovali kdesi na střeše basiliky v malých domečcích, aby měli k slunci blíž. Byli jsme je tam navštívit, a Otec igumen mi dal krásný amplex, skorem jako polibek. Snad to bylo proto, abychom pak nepomlouvali, jako někteří nerozumní ze Západu, kteří tvrdí, že se tu křestané mezi sebou hádají na místě Božího hrobu. Vždyť všichni toužíme po tom, abychom vyšli z hrobu ven. Všichni máme život jen na dosah ruky. Aleluja! Aleluja!

RadioVaticana.cz
 Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Všechní akti v. m. půjčil svého člena svobodného akce, které Kd. svět kongregaci
RaVat CECO 10-4-61 ve h. Vatikánském ^{Melchizedek} konci v Hlavním městě mimořádnou ^{101/1}
Svatý Otec Jan 23. přijal v audienci členy výkonného výboru spolku kat.
mužů Spoj. států severoamerických zvaného Kolumbovi rytíři. Výbor měl v po-
sledních dnech svého zasedání v sále Vatikánské knihovny. - Papežským le-
gátem při oslavách 900. výročí konsekrace katedrály ve Špýru sv. Otec jmě-
noval vídeňského arcibiskupa kard. Königa. - V Argentině sv. Otec zřídil
dvě nové církevní provincie a 11 diecézí. Argentina má nyní 11 arcibiskup-
ství a 34 biskupství.

ství a 34 biskupství.
V Neapoli promluvil na kursu o Kristologických studiích kard. Bea, předsed
da sekretariátu pro sjednocení křesťanů. Kard. Bea mluvil na téma: Křesťanství u sv. Pavla a moderní technicismus. Cesta Církve ve světě není triumfální cestou, zčala kard., a tak hned poukázal na bolestnou otázku slabosti člověka v Církvi. Už sv. Pavel cítil tuto otázku a ve svých listech po-
dal její řešení: Sv. Pavel zakusil ve své korintské obci stranictví, rozdělení a mravní slabosti; jeho apoštolská práce poznala též neúspěch, a to především u Židů, nejednou musel bojovat i proti svým bratřím v Kristu a druhům v apoštolátě, kteří vnucovali obráceným pohanům mojžíšský zákon a zvyky. A přece Pavlova víra v Církev a v její božské poslání nikdy nezako-
lísal. Byl si vědom proč nezdaru a zlobu provázely jeho práci. Věděl, že B-
láh neschvaloval a nemohl schvalovat zlo jako takové, ale mohl je snášet
tj. neužíval prostředků, které měla k dispozici jeho všemohoucnost, aby zlo
překazila. B-láh chtěl mít Církev jako živý organismus: a proto Církev nemá
hned od svého začátku celou svou dokonalost, svatost, dokonalou jednotu,
ale dosahuje jí pozvolna, roustouc a rozvíjejíc se. Akonečně sv. Pavel vě-
děl, že B-láh postavil Církev doprostřed světa: Církev tedy žije vystavena
zhoubným vlivům světa. Existence Církve, tak jako existence jejího hlavy
je nutně pojmenována křížem a proto pokročením a bolestí. Nápadný rozpor me-
zi větlem a temnotou, mezi vznešenosí a ubohostí v Církvi nás nesmí
vést k tomu, abychom pochybovali o poslání Církve, nýbrž nás musí vést
k větší pokročení, k větší horlivosti a k větší lásce. *Se K-14.1.1.1.*
V Loretě skončil první mezinárodní festival církevních pěveckých sbo-
rů. Festival splnil svůj cíl, tj. přiblížit věřejnosti skladby posvátné
hudby a provést ve veřejných sálech skladby, které obyčejně jsou provedeny
jen v posvátných místnostech. 500 členů církevních pěveckých sborů provedly
při závěrečné mši svaté Ave Maria od Vittorie a Aklamace. Sv. Otec za-
slal účastníkům své poselství a své ap. požehnání.

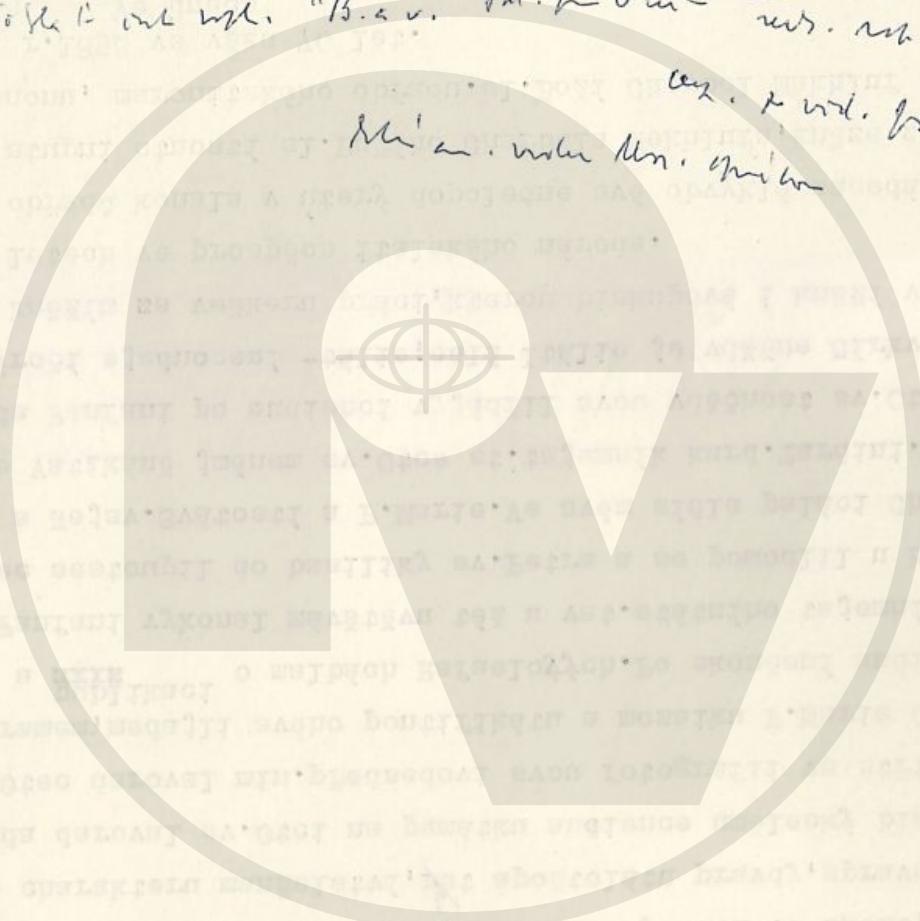
Svatý Otec Jan 23. přijal v úterý dopoledne ve slavnostní audienci italského ministerského předsedu Amintora Fanfaniho. Audience se konala podle zvláštního programu vyhrazeného ministeským předsedám. V doprovodu nejvyšších vatikánských církevních i laických hodnostářů min. předseda Fanfani byl uveden do soukromé knihovny sv. Otce a tak s ním setravl v srdečném rozhovoru asi 40 minut. V přítomnosti všech členů doprovodu min. předsedy sv. Otec pronesl italský proslov: sv. Otec pravil, že návštěva mu způsobila velkou radost ze této návštěvy ~~zahraničí~~ ^{Itálie} a povzbuzení k usilování o to co je nejvzácnější v speciálním životě. Sv. Otec vzpomněl 100. výročí sjednocení Itálie, které připadá na letošní rok: přes občasná nedorozumění a neshody došlo k urovnání a pokoji mezi ~~Itálií~~ a papežským státem. Dějiny vše zakryjí a vše odkryjí, opakoval Jan 23. ~~svaté~~ ^{život} přísloví. Sv. Otec končil přáním, aby vedoucí italské vlády dovedli opravdu vždycky zaručit: religionis integritas et patriae securitas: a v těchto slovech spočívá podstatou lateránských smluv: ~~svobodné využívání~~ náboženských povinností, křesťanský duch ve škole, respektování posvátného charakteru manželství, ~~je~~ apoštola pravdy, spravedlnosti a lásky. Min. předseda daroval sv. Otcí na památku audience umělecký biskupský kříž a prsten; sv. Otec daroval min. předsedovi svou fotografií ve stříbrném orámování s autogramem, medajli svého pontifikátu a mozaiku P. Marie Ochránky římského lidu a ~~publikaci~~ o malbách Rafaeloých. Po skončení audience u sv. Otce m. n. předs. Fanfani vykonal návštěvu též u vat. státního tajemníka kard. Tardiniho; nakonec sestoupil do baziliky sv. Petra a se pomodlil u hrobu sv. Petra, a u oltářů s Nejsv. Svatostí a P. Marie. Ve svém sídle paláci Chigi mu splatil návštěvu ve Vatikánu jménem sv. Otce st. tajemník kard. Tardini. Dovídáme se, že min. předseda Fanfani po audienci vyděrial svou vděčnost sv. Otcí za jeho zmíru o 100. výročí sjednocení Itálie; celá Itálie je vděčna Církvi a jejím představitelem kněžím za veškeru práci, kterou biskupové i kněží vykonali v uplynulých 100 letech ve prospěch italského národa.

Kongregace obřadů konala v úterý dopoledne své obvyklé zasedání. Bylo jednáno o hrdinném stupni ctnosti sl. Božího Charbela Mekhlufa, kněze z řádu sv. Antonína z Libanonu, maronitského obřadu. sl. Boží Charbel Makhluf zemřel v pověsti svatosti r. 1898 ve věku 70 let.

~~XIV. kongregace obřadů~~ od 2. do 6. srpna se bude konat v Königsteinu u Frankfurta nad Mohanem letošní sjezd na heslo Církev v tísni -Kirche in Not. Tématem přednášek a diskusí je "Křesťanská sociální nauka a sociální praxe komunismu. Promluví mj. známý sociolog, něm. jesuita P. Nell von Breuning a

sekretář Mezinárodní federace křesťanských odborových sdružení Vannistendal

— To the 1st one wch. "B. av." "Pul. p. vireo" ^{tit}
Vireo. says. Mrs. rob. church's ^{old} ^{old}
ex. & wch. foll. wch. ^{new}
Mr. m. wch. Mr. church ^{new} ^{new}

Bývalý president Akademie věd v New Yorku a vědec A.Cressy Morrison ve své knize "Man Does Not Stand Alone"/1944/ říká, že věda odhaluje stále dokonaleji a jasněji dílo Stvořitelovo v přírodě. Morrison číhá svou víru v Boha o rozumové důvody čerpané ze svého vědeckého pohledu na svět a na přírodu. Jeho myšlenku bochom mohli stručně shrnout do sedmi bodů.

Nezvratně matematickými důkazy zákony můžeme dokázat, že vesmír byl pojet a uskutečněn velkou Tvůrčí Inteligencí. Vezměte deset stejných karet. Označte je všechny čísla od jedné do deseti. Dejte si je do kapsy a promíchejte je dobře. A nyní se pokusete vytáhnout je pěkně po pořádku od první až po desátou. Vytaženou kartu vsuňte ovšem vždy napět k ostatním a nezapomeňte karty vždy dobré zamíchat. Matematika vám řekne, že pravděpodobnost vytáhnout například kartu číslo jedna se rovná jedné ku deseti; vytáhnout karty číslo jedna a číslo dvě po sobě má pravděpodobnost jedné ke stu; a trefit pořadí 1,2,3 je už pravděpodobné je v poměru jedna ku tisíci. Pravděpodobnost vytáhnout všechny karty podle přesného číselného pořádku od jedné do deseti je nesmírně malá a dá se vyjádřit poměrem jedné k deseti miliardám. Touž úvahou můžeme dospět k poznání, že všechny podmínky nutné k existenci života na Zemi se nemohly shluknout do vhodného poměru a daného řádu jen náhodou. Ukažme si to jen třeba na třech případech, ale nezapomeňme, že takových případů a podobněk je natisice v přírodě. Naše Země se v rovníkovém pásmu točí kolem své osy rychlostí 1600 km za hodinu. Kdyby se otáčela jen desetkrát menší rychlostí to je 160 km za hodinu, mělo by to za následek, že naše dny a noci by se desetkrát prodloužily. To by ovšem znamenalo smrt pro život na Zemi. Slunce by spálilo všechnu kůženu. Vše co by přežilo smrtící teplotu slunce působící 120 hodin nepřetržitě na zemský povrch, zahynulo by pak mrazem stovaceti hodinové noci. - Slunce je pro náš život na Zemi nejdůležitějším zdrojem energií. Bez jeho tepla by nebylo na Zemi života. Na slunečním povrchu panují teplota kolem 5.000 stupňů. Naše planeta je ovšem dost daleko od sluneční výhně, aby nebyla spálana.

Je ovšem zase dost blízko, aby měla dostatek tepla a nezahynula mrazem. Kdyby nám slunce dodávalo jen polovinu tepla, teplota naší Země by klesla na stupeň, který nedovoluje život. Ale stačilo by, aby slunce zvýšilo své záření o 50%, a upokli bychom se.

Pamatujete se ještě ze školy, že zemská osa je nakloněna vzhledem k ose sluneční soustavy o 23 stupňů. Tomuto naklonění vděčíme za roční období. Bez tohoto naklonění zemské osy by se vodní páry nakuřily kolem severního a jižního pólu Země, kde by zmrzly. Ostatní zemský povrh by zůstal bez dešťových srážek a tím by ztratil jednu z podmínek pro život. Mohli bychom ještě dlohu pokračovat ve výpočtu jiných zajímavých příkladů. Jedno je však jisté: soulad a řád všech životních podmínek na Zemi je tak nepravděpodobný, že je prakticky vyloučeno a nemožno, aby naše Země vznikla náhodou.

K uskutečnění svých úkolů a k dosažení svých cílů živé bytosti jsou vybaveny takovými prostředky a silami, které nesporně svědčí o tvůrčí a pořádající Inteligenci ve vesmíru a nad vesmírem. Živé bytosti jsou v neživé přírodě něčím zcela mimořádným, jakousi vyjímkou. Jejich život se nedá ani měřit ani vážit ani počítat. Chtít pochopit smysl a vnitřní povahu života jen podle počtu chemických prvků a podle formulí fyzikálních zákonů je totéž jako chtít pochopit báseň podle počtu písmenek, slabik, slov a veršů. Život je víc než hmota. Je to síla.

"epatrna bylinky, která se uchytila na skále, je s to rozštípnout i kámen. Život přemáhá, vítězí nad neživým a podmaňuje se ostatní životní živly: vodu, zeminy, vzduch, světlo. Nutí je k službě; zorkládá je a a zase je spojuje do jiných celků podle svých potřeb a cílů a zákonů. Život je opravdovým sochařem. Dává tvar všem živým bytostem. Je jako kreslič; rýsuje matematicky přesné rozměry a poměry každé buňky, každého lístku, každého květu. Život je malíř, který plýtvá barvami a nešetří krásou. Život je hudební skladatel. Naucil ptactvo zpěvu. Život předce zdaleka naše nejmodernejší chemické laboratoře. S nepatrny a s jednoduchými prostředky dovede vyrobit tu nekrásnější vůni. Je jako průmyslový inženýr. Vyrábí od nepaměti cukr, dřevo, kyslík nutný pro plíce živočichů... Život je něco tak zázračného, že se nám zastaví dech, nedáme-li se svést návykem a podíváme-li se mu přímo do tváře.

Život nemohl vzniknout na Zemi náhodným setkáním neživých látek.

Rožhavené skály a oceány bez solí neměly nejmešší schopnost zrodit živou buňku. Kdo tedy mohl stvořit život?

Učelné chování zvířat mluví o Stvořiteli, který vybavil obdivuhodně přesným a velmi dokonalým instinktem právě ty nejméně chráněné a nejvíce ohrožené obyvatele naše Země. Zamysleme se na příklad nad chováním takového lososa. Své ~~první~~ mladí tráví v moři. Když dosáhne svého "mužného" věku, vrací po své řece proti proudu až k onomu přítoku, kde se zrodil. Jaká síla řídí jeho dlouhou a nebezpečnou plavbu? Jaký kompas a jaké mapy vedou jeho cestu? Přesadíme-li jej násilně do jiného přítoku, pozor je, že není doma. Vrací se k hlavnímu toku a najde si svůj pravý domov. Ještě zajímavější a tejmenější je život úhořů. Když tito zvláštní tvorové dosáhnou zralého věku, vydají se na dlouhé putování. Z každého rybníka a z každé řeky táhnou všichni k témuž místu v hlubinách oceánu ned leko Bermudských ostrovů. Zde přivedou na svět nové pokolení. Tím naplnili svůj osud a umírají. Mladí úhoří, ztracení v nekonečných rozlochách mořských vod, vedeni silou tajemného instinktu se vracejí k otcovským pevninám. Najdou si tytéž řeky, tatáž jezera a rybníky i tůně, jakoby přesně věděli, že jedině tam mají domovské právo. Americký ~~úhoř~~ nebyl nikdy nalezen v evropských vodách a evropský ~~úhoř~~ nikdy nezabloudil do Ameriky. Evropští úhoři musejí vykonat delší cestu než jejich američtí kolegové. Za to je příroda odměňuje tím, že jejich mladí trvá o rok déle. Odkud příroda bere tuto moudrou plánovitost a tyto impulsy?

Člověk není vybaven tak dokonalými instinkty jako zvíře. Zato však vlastní schopnost, která jej činí pámem a králem stvoření - člověk může uvažovat a myslit. Žádný jiný živočich neprojevil schopnost počítat třeba jen do deseti anebo vůbec vědět, co znamená deset. Instinkt zvířat je jako jednotlivá nota jedné houslové struny. Je krásná, ale je jen jedna a nemůže se proměnit v melodii. Lidský rozum je jakoby souhrnem všech not všech hudebních nástrojů. Nepoznává jen to nebo ono. On poznává sám sebe, své poznávání, své do nekonečna rozpřáhnuté myšlenky. Odkud se vzala tato jeho dokonalost? Mohla se zrodit z neživé hmoty nebo z omezeného instinktu?

Obdivuhodná účelnost vývoje živých bytostí se projevuje v zákonech dědičnosti a v působení mikroskopických tělisek, která řídí dědičnost, tak zvaných génů. Gény jsou tak nepatrná tělíska, uložená a působící uvnitř zárodečné buňky, že kdybychom mohli shromáždit gény všech dnes žijících lidí - kolem tří miliard - nenaplnili bychom jimi ani náprsteck. Nepochybujeme o tom, že náprstek má příliš malý obsah, než aby mohl pojmet všechny individuální vlastnosti a druhové úkonalosti všech lidí. Vývoj každého živého organismu začíná z jedné buňky, která nese v sobě své gény. Jestliže lidskému zraku nepřístupné tělíska může řídit a ovládat veškerý vývoj života na Zemi a řídit jeho rozmach, pak je to nezvratným svědectvím o existenci Tvůrce všech Inteligence ve vesmíru.

Hospodaření v přírodě nás nutí připustit nekončenou moudrost, která roztřídila sládila všechny věci tak, aby se navzájem doplňovaly.

Před několika desetiletími australští sedláci začali užívat jako přírodního plotu jistý druh kaktusu. Protože Austrálie neměla nepřátelského hmyzu této sestavici, kaktus se v brzku nebezpečně rozmnožil. Zneúrodnil plochu tak mukou rozlehlou jako je Velká Britanie, zahnal farmáře, odřízl vesnice a městečka od velkých středisek, znemožňoval lidský život. Zdálo se, že není obrany proti ničivému pochodu kaktusu. Bylo třeba najít účinnou zbraň proti tomuto tyranu. Po dleším hledání a zkoumání, badatelé našli jeden druh hmyzu, který se živil jen kaktusem, žil na něm a rychle se množil. Nepatrné zvorátko zahránilo australské pole. Vykonalo to, co nemohl udělat nikdo jiný. Přemohlo nebezpečný kaktus. Rovnováha a účelnost v přírodě je výsledkem prozřetelnostní péče a velkolepé založeného plánu. Všechno má svůj přesně vymezený zákon. Tak například dnes víme, proč třeba rychle se množící hmyz nezaplavil Zemi a neznemožnil lidský život. Důvod je nápadně jednoduchý a při tom úžasně účelný. Hmyz nemá plíce jako člověka nýbrž dýchá rourkami. Když se rozrůstají rozměry hmyzy, jeho dýchací rourka nerostou v takovém nutném poměru. Není možno, aby bychom vypěstovali hmyz do obrovských rozměrů. Hranice položená růstu dýchacích rour, udržuje hmyz v patřičných mezech. Bez této meze by nebyl možný lidský život na Zemi. Představte se, že by mouchy byly

velké jako slepice nebo že byste ve své zahradě potkaly vosu velkou jako lva.

A nakonec ještě toto. Sama skutečnost, že člověk může přemýšlet o Bohu, nám dokazuje, že Bůh existuje. Rozumějme dobré této úvaze. Mohu přemýšlet o nějaké věci, neznamená to ještě samo o sobě, že ona vše nutně existuje. Zde nám jde o něco jiného. Člověk a pouze člověk může poznat svou myšlenkou všechno, které jeho oko nevidí. Obzory myšlenky nemají hranic. Člověk svou myšlenkou objevil nejvzdálenější planety naší sluneční soustavy dřívě než je oviděl ve svých dalekohledech. Svou myšlenkou zjistil nádhernou stavbu a zákonitost v atomovém jádře. Obzory myšlenky nemají hranic. Svým rozumem můžeme obejmout vše, co jest. Hledáme nejen potravu pro svůj žaludek a střechu pro svou hlavu, nýbrž ptáme se též, co je za hranicemi naší smrtelné existence – co je za obzory našich očí. Ve všech věcích a dějích nalézáme skrytý plán a jakýsi program. ~~Nejvíce~~ Může tento program a tato úžasná zakonitost být něčím jiným než stopu Boží Moudrosti a Lásky ve vesmíru? Vědec, který se sklání v úžasu nad drobnohledem, nevidí jen rád a harmonii nekonečně malého, nýbrž tuší a vidí skvělé dílo Věčného Umělce. Hvězdář, který se za jasných nocí bídí o dalekohledu, mluví nejen s tichem hvězdných prostorů, nýbrž s tím, který narýsoval svou stvořitelskou myšlenkou dráhy nebeským tělesům. Bůh je přítomen ve světě; a nevíce v naší hrázdce myšlence a v našem srdci. Věda dnes stále více a stále přesvědčivěji potvrzuje to co napsal před stoletími Žalmásta: Nebeza a země vypravují sálvu Boží a zvěstují dílo rukou Jeho.

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Dnešní číslo vat. deníku L'Os.Romano přináší článek svého hlavního redaktora o letu člověka do vesmíru, který ~~byl~~ se podařil sovětským vědcům. Autor článku nejdříve poznamenává, že nové vědecké objevy a pokroky techniky nám podávají dokonalejší obraz o člověku, duchovním tvoru, který je obdařen svobodnou vůlí a rozumem, který podle Božího rozkazu je schopen většího a většího panství nad zevnějším světem. Prvý pokus o let člověka do vesmíru, korunovaný úspěchem znamená tedy významný okamžik dějin vědy a lidských ~~úspěchů~~ všem je to ~~náročný~~ předzvěst ^{určitý} klidných a pokojných člověka, jako nějaká naděje k většímu zbratření; do té míry je spojena s myšlenkou dobra každé myšlenky na občanský pokrok, protože cíl člověka je ve světle a ne v temnotách. ~~Událost~~ ^{úspěch} říká, každý člověk, každý národ, byť i jiné ideologie, i ti, kdo pracují ~~na~~ na pokročilé vědecké a technické přípravě podobného pokusu, úspěch vítá a se z něho raduje. Vědecká pravda nezná hranic a technický objev je dobro univerzální. První vítězství člověka nad vesmírem, které dnes ~~je~~ ^{je} dán ~~svaz~~ Sovětskému svazu, ale není jen zásluhou jedné skupiny lidí nebo jedné země. Ve vědě, podobně jako v technice není nic exkluzivního a impozovaného; ~~tak jako~~ objev není než vrchol a koruna pokusu ~~pokusu~~ ^{a tento} ^{nikoliv} ^{nimž} přispěl ^{do} více lidí všech ideologických směrů a všech zemí. Velký úspěch není překvapením pro naše náboženské přesvědčení ani mu nerodí těžkosti, nýbrž je pro ně zdrojem radostí a je těší. ~~XXXIV.~~ Odezíráme ^{me} ^{nyní} ~~o~~ ^o tho, že let člověka do vesmíru potvrzuje duchovní schopnost člověka, kterou nutně třeba připisovat jeho duchové podstatě, již mu dal Stvořitel; mlčíme nyní na okamžik, že úspěch je potvrzením požívání rozkazu "podmanujte si zemi", který člověk dostal od Boha a který uskutečňuje k cílům, které boží prozřetelnost předveděla a zamýšlela. Každý vyšší dar rozumu a života vedou k tomu, abychom věřili v boží původ člověka a že jej popírali, aby v tom se Bohu klaněli, a jemu děkovali. Vat. deník pak přináší několik úryvků z řečí papeže Jana XXIII. a Pia XII. o mravních předpokladech dobývání vesmíru, končí: Věříme a víme, že každá cesta k pravdě i vědecké je cestou k duchovní skutečnosti člověka a života. A jestli jednomu národu se podařilo ^{vykonat} ~~objev~~, který se stane majetkem mnohých, pak by to mělo a mohlo znamenat, že hmota protrhne svou záclonu i před zrakem těch, kdo říkají, že mizí a končí jen ve hmotě a se hmotou.

20/9/1978 poslal kdo bludil s ní:) tý největšího případu vědom

Pars X4. měs. fot. foto když byly hlubší do:) tý největšího případu vědom
by jin způsobí ná modeli a novomoci, když ^{innovací} následují poskytování hlubší
by mít potřebu)

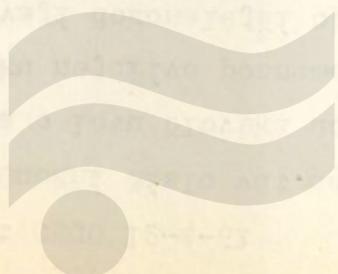
reflexi a vzdornosti - první karty & vysílání vele - hlasu.

a je 23. poslední život: aby mít si v malém Bruselu; ^{mlad ve stáří}
vlasti než má dospělosti.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

E-mail: info@ustav-rezimu.cz

UGanda. 38letý předseda katolicky orientované demokratické strany Benedikt Kiwanuka byl zvolen při nedávných volbách za min. předsedu samostatné Ugandy. Kiwanuka je právník, a v boji o sámostatnost Ugandy měl léta přední místo. Uganda byla otevřena misionářům teprve koncem 19. století. Nyní je 40% obyvatelstva pokřtěno a dvě třetiny z nich jsou katolíci. Národní kongresová strana Ugandy, komunisticky orientovaná získala při volbách jen jedno křeslo; demokratická 43 z 82 a Lidová strana 35 mandátů.

~~Řím.~~ 14. a 15. května oslaví Katolická dělnická hnutí z celého světa v Římě 70. výročí vydání sociální encykliky Iva XIII. Rerum novarum. Je na programu mohutný průvod Římem ze slavného Benátského náměstí k Sv. Petru ve Vatikánu. ~~Hlavní čeká účast~~ ^{v. v. u. u. 10000} ~~z 2 000~~ mladých pracujících, z Itálie ~~6000~~ a další ~~6000~~ z ostatních evropských zemí. Na náměstí sv. Petra jvšem udělí audienci sv. Otec a přijme jejich dary. Očekává se, že v předvečer této manifestace katolické dělnické mládeže sv. Otec vydá novou sociální encykliku, jak to řekl v lednu. 15. května dojde k spojení dvou největších organizací katolické dělnické mládeže: Action Catholique Ouvrière, jak existuje především ve francouzsky mluvících krajích, a Mezinárodní federaci katolických dělnických hnutí. Další dva dny se bude konat Světový sjezd kat. dělnických hnutí na téma: "Výchova dělníků jako podmínka k duchovnímu, sociálnímu a hospodářskému pokroku".

Polsko Komunistické sdružení pro státní školy vykonalo anketu mezi žáky učitelských ústavů provincie Katovice; anketa ukázala, že 84% studentů jsou věřící praktikující katolíci. Atheistický časopis Argumenty nazývá výsledek zneklidňující a ~~zájazd~~ ^{zájazd} připisuje náboženské aložení studentů zastaralému vyučovacímu systému; žádá modernější a pokrovkový způsob vyučování. Dotazník vyplnilo 934 studentů, z nichž bylo 791 děvčat. Z 477 studentů v prvním roce 447, tj. 93% řeklo o sobě, že jsou praktikujícími katolíky. Ve vyšších ročnicích byl počet nepraktikujících nebo nevěřících 77%. Studentů z ^{nej} vyšších ročníků řeklo o sobě, že nejsou marxisty.

Itálie. Bergamo rodna diecéze sv. Otce Jana 23., která doposud trpěla nedostatkem kněží, potřebuje větší seminář, aby mohla přjmout seminaristy a bohoslovce, kteří se hlásí ke kněžství. V r. 1957, tedy rok pred ^{zvolení a korunovací} kard. Roncalliho za papeže, měla diecéze 472 b Hoslovců a studentů v mlém semináři; dnes jich má 711. Diecéze Bergamo má 629 000 katolíků rozdělených do 414 farností. Sv. Otec pochází ze Sotto il Monte, vesnice, vzdálené 8 km od Bergama; navštěvoval malý i velký seminář své diecéze.

it
Převozový ministerstvo zahájí v letošním roce nový Centrální
pohled. Finančního rozpočtu pro letošní rok a budoucího finančního
roku prodeje jistilové sítě. Převozový minister projeve
velkou hru, an. f. jistilové. Prodeje sítě o rozloze
sítě. Převozový minister, který má v rukou, o výběru, -
dřívější a aktuální paprskové sítě může ve svém duchu. ~~zájednictví~~
~~finančního~~, a je o výběru ČZ v rámci celého Československa.
inter

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

13/4/67

Vánoční mše. Muži při uč. vzd. nedělní

104/1

Sv.Otec Jan 23. byl ve středu dopoledne přítomen zasedání koncilové komise pro řeholníky. Sv.Otec přivítal kard.Valerio Valeri, předseda komise a jejítajemník P.Josef Rousseau, z řeh.spol.misionářů oblátů P.M.Neposkvrněné. V příležitostném proslovu sv.Otec rozvedl především tři myšlenky:poukázal na nutnost koordinace energií řeholníků v apoštolátě;odporoučel základní ctnosti vlastní těm kdo zasvětili svůj život Bohu, abez nichž by jejich apoštolát byl planý; to platí především o ctnosti poslušnosti:ta je zárukou úspěchu a v apoštolátě vede ře olníky,aby se vyvarovali zvláštností,jež by mohly mít osudné následky.

Paříž. Mezinárodní federace pro tělesnou výchovu zahájila ve středu v "aříži svůj sjezd,který je oslavou 50.výročí založení federace.Na programu diskusí jsou otázky mravní a sociální,které ~~jsou~~ vykonáváním sportu klade svědomí katolíka.

Tiskové kanceláře oznamují, že v pondělí večer byli zatčeni 4 členové hnutí katolické dělnické mládeže na Kubě. K zatčení došlo v klubovně hnutí v Havan Lurdská jeskyně byla ve velikonočním týdnu cílem mnoha poutí z Francie i zahraničí.Zvláště početná byla pouť mládeže,mj. 900 studentů škol z Birminghamu ve Velké Britanii. Dojemná byla též pouť slepců z Francie;bylo jich 1800. Na studijních zasedáních byl připravován program mezinárdoního sjezdu slepců,který se bude konat v červenci v Burgos.

Od 24. do 26. dubna se bude konat v Montréalu v Kanadě dny náboženské sociologie pro kněze; pořádá je Sociální odbor Katolické kanadské konference. Na programu studií jsou zásady a metody náboženské sociologie, technika správného sociologického průzkumu a zkušenosti,kterých bylo v tomto ohledu dosaženo v Kanadě a v jiných zemích z farního i diecézního hlediska.

Svatý Otec Jan 23. byl ve středu večer přítomen koncertu,který pro něho uspořádala italská rozhlasová a TV společnost RAI. Účinkoval symfonický orchester Rimské rozhlasové stanice a přední italští pěvci sólisté:Bruna Rizzoliová, Eva Jakabiová, Josef Baratti a Klinio Clabassi

Mj. byla provedena Monteverdiho sonáta ^{Sancta Maria ora pro nobis} ~~XVII~~, kterou skladatel věnoval papeži Pavlu V. v 17.století.Po skončení koncertu sv.Otec poděkoval účinkujícím,zvl. dirigentovi mistru ^{Xim} Maurovi Frecciovi a sólistů, a organizátorovi vedoucím společnosti Rai.

Celé i-nice se mluví z 15. května, učtu o §. 520 řámu). Vydále ji píši schéma -

Akta předpřípravné faze koncilu vydána tiskem

Jestě před velikonocemi sv.Otec Jan 23. udělil soukromou audienci generál-

nímu tajemníkovi ústřední přípravné komise na II.vat.sném, mons.Perklovi

Felicimu;mons.Felici odevzdal sv.Otcí XV. a poslední svazek první série akt II.,

vat. sněmu. Série obsahuje akta fáze předpřípravné tohoto sněmu. První svazek

- jeden svazek - této série - obsahující akta a výroky sv.Otce - vyšel už v červenci m.r. a

jedině tento svazek je určen veřejnosti. Všechny ostatní mohou vidět jen

členové a poradci přípravných komisí a sekretariátů.

II. svazek - o 14 mru - má titul: Consilia et vota Episcoporum et Prae-

latorum - Návrhy a přání biskupů a prelatů". Je rozdělen do 8 částí, a ka-

žde mru jedna kniha. Jsou v nich uveřejněny odpovědi biskupů celého světa

na dotazníky, které jim byly loni a předloni zaslány; odpovědi jsou rozděle-

ny podle světadílů. Odpovědi zaslali kardinálové, biskupové, opati, nezávisl:

prelati a generální představení exemptních řádů a knygací - kteří jsou

otcové koncilu - a též biskupů titulárních, apoštolských vikářů a prefektů

a generálních představených řeh.společnosti non-exemptních, které Jan XXIII

dal též dotázat, aby už v přípravě sněmu byla zjevná opravdová ekumenicita

Celkem došlo víc než 2000 odpovědí, dopisů. První svazek má 777 stran

700 stranách přináší odpovědi biskupů: z Dánska, 1 z Finska, 1 z Islandu, 12

z Jugoslávie, 1 z Lotyšska, 43 z Polska, 1 ze Švédská, 3 z evropského Tu-

recka - ani jedna odpověď z ČSR, Maďarska a Sovětského svazu - veropských

z Evropy až do 777 svazku, to zemí pod komunistickým jhem; z Asie odpovědělo 229 biskupů, např. 35 z Čí

ny, 5 z Korey, 2 z Barviny, 63 z Indie, 1 z Formosy, 31 z Filipín, 1 z Laosu

35 z Libanonu, 8 z Pákistánu, 4 z Palestiny, 24 ze Sjednocené arabské republiky, 3 z Tájska, 1 z asijského Turecka, 5 z Vietnamu. Z Afriky odpověděl

na dotazník předpřípravné komise 244 biskupů, ze zemí Ameriky 348

biskupů, a z Jižní Ameriky a Oceánie 358 biskupů. Osmý svazek části "Návr-

hy a přání prelatů" stran II. všeobecného sněmu otiskuje návrhy gen.před-

stavených řeholníků. Je to 109 dopisů; z odesíatelů 2 patří k kanovníkům

řeholníkům, 25 k mnišským řádům, 14 k řádům žebrovým, 7 k tř. řeholníkům

klerikům, 48 k řeh.společnostem kleriků a 13 k společnostem společného

života bez slibů. Jejíme návrhy, ov. On u delostřílnu muz (přesněji), muz ne:

z hřebíčků a myslí, ab jin exemptní - tj. vnitřní řeholníků, muz ne:

z hřebíčků a myslí, ab jin apštolské, apštolské muz, muz muz:

(tři patří řek řeholníků myslí (2), muz: 1).

X 01 - mesta: Acta N. Rn. fce 23 píš k už jmenili před ván: římská
řev. Rn, z 25/1 1919, v něm je 23. občan můj svět svobodný, a deku
zprávy slouží a dřívější v Č. čl. 10: "hypomone d'austru", tedy - a zde
bez uručování knihy. Ve dne doletoval píš mnoho listy 26. ledna téhož, které
mohou

zajímat mre vedost množství v. Rn svobodný, a požaduji tiskem deníku
Deník Tanečka, píšem pustovníkem domes, a Deník ~~intervenční~~ které kdy.
Takto mluv na přemyslé IV.

neboli zelený mluštík, v roce 1919, červenec, květen, srpen
) mluští a ve řeči i očesem opětovat.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Materiál poskytnutý těmito dopisy byl zpracován prehledně: bylo zachyceno
8972 návrhů, zpracovaných ve ~~Krajích~~^{družinách} více svazcích. Návrhy zahrnují
celé pole věrouky a mravouky Církve.*

Zvláštní svazek předkládá návrhy ústředních církevních úřadů: kongregací a římské kurie. ^{Dok. 3} Jiný svazek podává návrhy katlických universit a fakult:

Z Ríma ~~sí mimo Rím.~~

After 37 minutes a permit, then my mother names R'nm.

Pokračováním a doplněním této první série koncilových aktů bude druhá série akt fáze přípravné; která se začala už m.r. fáze předpřípravné. Byly jmenovány komise a sekretariáty, jejich členové a konečně komise i sekretariáty se připravné úz nekolikrát sešly k zasedáním, a jak jdou hlasy pilně pracují.

* 15 minuti unu jutjwiru' fuu kundu' posisi aktarit' i mewt'
material nukun aktar i jidu' ny obes obmuan/obmua c. 2.
Obis, ambiere te nukun, ny nukun delikiti' (faiboly) nitia ^{oelystap}
ok respublikan公共服务 a fetsim. Ne'ohin, fi ny rafitra ny zavatra
a fetsim fahalalana.

→ Tertorini, hukit mənən hukit mən' hukit 2nd sini:
bu fəmələhəl pəmənən hukit mən' 2nd sini fəmələhəl mən'.
Həm' fəmələhəl o təx, hukit mən'. fəmələhəl, mən' hukit mən'. Həm' 2nd
mən' fəmələhəl pəmənən hukit mən'. Əmək dəlib, iñən 2nd, mən' mən' hukit fəmələhəl
əmək 2nd, hukit mən'. fəmələhəl salmaq - hukit, qaz kəməməl
əmək 2nd, hukit mən'. fəmələhəl salmaq - hukit, qaz kəməməl
əmək 2nd, hukit mən'. fəmələhəl salmaq - hukit, qaz kəməməl.

New bishop' of CSR re number want. ~~the~~ ^{the} piping nor;
fe jels ples all stay' in monthly a in both. Both sun ^{the} ~~the~~
charp. since a month & fe jels jels - ~~let to who~~ I dois
jels. min & CSR.

VM. Svatý Otec Jan 23. konal ve čtvrtek dopoledne ve vatikánském sále zvaném konsistorním polověřejnou konsistoř. Při ní 24 kardinálů a asi 50 biskupů vyjádřilo svůj souhlas s chystanou kanonizací bl. Bertily Boscardinové, řeh. sestry ze společnosti sv. Doroty. Kanonizace se bude konat 11. května. V krátké latinské alokuaci sv. Otec pravil přítomným, že řeh. sestra, kandidátka oltáře vynikla především láskou k B. Spasiteli, nevinností v jednání, čistotou, láskyplnou starostlivostí o báho bližního, zvl. o chudé a nemocné. Když byl přijal hlas přítomných kardinálů a biskupů, zase latinskou alokuaci vyjádřil svou radost nad jednomyslným přesvědčením, všech, že bl. Berthila Boscardinová zasluzuje, aby byla prohlášena za svatou.

VM V neděli 16 dubna sv. Otec ~~XXXXX~~ bude sloužit v Sixtinské kapli mši svatou v řecko byzantském obřadu a při ní udělí biskuopské svěcení příslušníkům kongregace pro vých. církve mons. Akaciovi Coussovi. Sv. Otec tak znova dá na jeho svou lásku a oddanost ke všem křesťanům, bez ohledu na obřad, a jeho užívají přibohoslužbě. Po schismatu 1054 papežové téměř výhradně celebrovali v obřadu západního patriarchátu, latinsko římského, třebaže z právního hlediska by mohli celebrovat v jakémkoliv obřadu, protože mají svrchovanou moc nad celou Církví. Účast jáhna a podjáhna řeckého při slavných papežských bohoslužbách dokazuje, že v minulosti papežové celebrovali i v řeckém obřadě; dnes jsou jen symbole všeobecné moci papeže. V poslední době někteří papežové byli přítomni bohoslužbě ve východních obřadu - v naší živé paměti je mše sv. Klementa sloužena 13. listopadu v bazilice sv. Petra. Tuto neděli ale papež bude koncem sloužit s dvěma východními biskupy a udělit plnost kněžství biskupovi vých. obřadu. Jest si přát, aby tento nový důkaz lásky sv. Otce k východním křesťanům, přiměl odloučené křesťany, aby se zamyslili nad pravou podstatou Církve, že totiž je pravým tajemným tělem Kristovým, v němž podle nauky sv. Pavla mají být jednomyslně přijaty všemi/táž víra, tytéž svátosti a poslušnost též hierarchie; kdežto ostatní věci mohou být rozličné, pokud jen tato rozdílnost se nestane protikladem. Ty ani autocefalie ani pohlcení, ale skutečné sjednocení v jedné víře v týchž svátostech a v jedné hierarchii, s upřímnou úctou k celému duchovnímu bohatství a vlastní církevní organizaci, pod otcovským kudu a bratrskou dohledem nástupců toho, jemuž bylo řečeno: Ty jsi Petr a na této skále vzdělám svou Církev.

"Technika a víra." Úspěšný let do vesmíru jako velký vědecký a technický uspěch, uzrálý za známých okolností historicko politických, vyvolává ~~novou~~^{novou} otázku vztahu mezi technickým pokrokem a vírou v Bohu. Také některé novináři ve svých referátech se alespoň dotýkají této otázky. Jakoby technický pokrok

ateismus šly ruku v ruce, nedaly se od sebe oddělit. Jako by víra v Boha a technický pokrok se spolu nedaly smířit. Je pravda, technika může vyvolat pokušení proti víře v Boha, ale jen povrchní dětinský pohled na tuto otázku může vést k závěru, že mezi jmenovanými dvěma poly je základní neslučitelnost, jakoby víra v Boha a technika se navzájem vylučovaly. Křesťanství není ~~pravé~~^{pravé} vyznáním duševních a rozumových ~~lenochů~~^{mužů}, lidi bez zájmu o vnější svět; ~~ale~~^{ale} křesťanská pohnutka, aby hleděl poznávat věci, aby jednal, není ~~české~~^{české} požadavek ducha, nýbrž káže mu to víra a lásku; ~~který~~^{že} hledí dát všem lide bez rozdílu životní podmínky, které více odpovídají jejich důstojnosti, její původu a ~~české~~^{české}. Technika sama, ~~že~~ bezmocná proti úzkosti a strachu českého pokrok pohltí a usmrtí člověka, nachází ve víře v Boha odvahu a klid, aby šla bez zastávky dál, aby se nebála energií, jež snad odhalí:

víra nabízí technice útěchu, že ji dovede zvládnout a učinit z ní nástroj k dobrému. - Technika, ~~že~~ bezmocná proti mravnímu zlu, ~~má~~ ve víře dostatečnou sílu, aby ~~české~~^{české} proti zlu bojovala a vítězně je překonala. Víra osvobozuje techniku od otroctví pokroku, považovaného za poslední cíl, kterému se musí podřídit vše, i lidský život; víra určuje technickému ~~českému~~^{českému} objevům rytmus odpovídající lidské a náboženské důstojnosti. Technika je bezmocná proti hmotě a člověka vystavuje nebezpečí, že bude hmotou pohlcen; ve víře nachází mocnou výzvu, aby si uvědomil celou velikost v níž žije, že je duch a hmota, a aby podle toho řídil své skutky. Tehchnika je bezmocná proti smrti; ve víře má

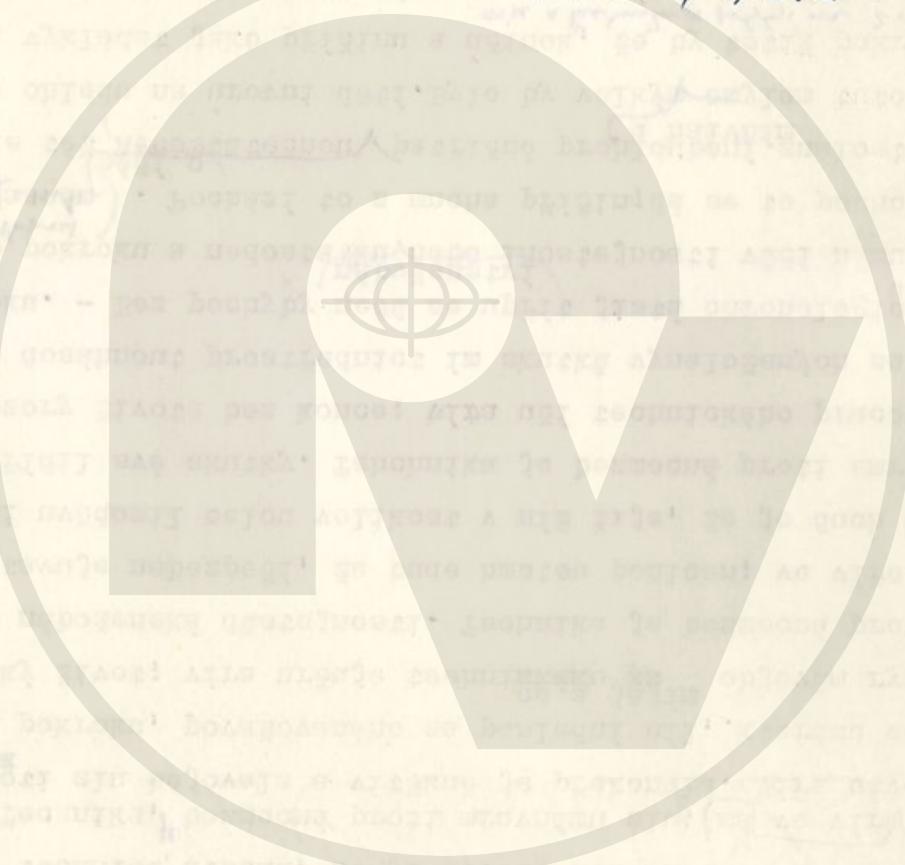
otevřené obzory života bez konce; víra učí technického pracovníka, že tohoto života může dosáhnout prostřednictvím skutků vynaložených za dosažení lidského pokroku. - Bez pochyby nedá se upřít jástá chronologická ~~coincidence~~^{coincidence} jednostr. technického pokroku a nedostatků ~~nebo~~^{náboženství} hostejnosti vůči němu v sovětském světě (a v soudobém). Pochází to z mnoha příčin; dá se to pochopit lidskou omezeností, ale též ~~nedostatečnou~~^{příčinou} patřičné prohloubení ~~a~~^{naivním} znalostí víry a ustrnulím v tomto ohledu na úrovni dětí. Bylo by velkým omylem tuto historickou

~~coincidence~~^{coincidence} vykládat jako příčinu a účinek, že by totiž pokrok techniky vyplučoval víru v Bohu. Sám obsah víry to vyvrací; a konečně i velké postavy opravdových vědců; ~~českých~~^{českých} objevili nové skutečnosti, po staletí neznámé, považovali za samozřejmé, aby sklonili se před tím, který je Pávodem, Stvořitelem všech skutečností, od nich bejevených, ne vytvořených.

Stěží na vás, když vás mluvím, ale někdy můžete mít poputí vás nejdříve nezvávat na snídan

oni, mohli být vnitřními dými, říkali, říkali,
mých mých, když jsem
učinil, učinil, učinil, učinil,

učinil, učinil, učinil,

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

červen 1964

105/3

Řím. Ve středu přijel do Říma anglikánský kanovník Bernard Clinton Pawley, osobní zástupce arcibiskupů z Canterbury a Yorku při sekretariátu pro odloučenocení křesťanů. Kanovník Pawley má navázat styky pravidelné a více méně oficiální anglikánského výboru pro styk s církvemi a sekretariátem pro sjednocení křesťanů; tomuto sekretariátu předsedá kard. Bea a jeho tajemníkem je holandský prelát mons. Willebrands.

na 24. únor

Velká Britanie. Arc. z Westminsteru kard. Godfrey vyhlásil v postní době dobrovolný Rodinný postní den, a požádal své věřící, aby do postu zapojili i své domácí psíky a kočky. Výnos postního dne pokud je už známo činí přes 15000 liber, to je tři krát více než m.r. Ukázalo se, že i věřící pochopili mysl svého arcipastýře: kterýsi "rozmazlený pudlík" poslal kardinálovi 5 liberovo bankovku; Smoky, kočička z Wimbledonu poslala prostřednictvím svého pána jednu libru; fenka Mitzi z Lancashiru píše kardinálovi, že se nemůže postit protože čeká rodinu; ale že prodá jedno ze svých mláďat ve prospěch postní akce. Výtěžek sbírky je určen pro postavení nemocnice pro děti v Rousseau Barma. V Mongkothu v diecézi Kengtungské byl zabrázen mim.vysoká dětská úmrtnost povstalců kat. kněz Štěpán Vong. Byl to první domácí kněz, pocházející z čínské rodiny. Bylo mu 50 let.

V Číně jsou ještě dva cizí misionáři: jsou to americký biskup mons. Walsh, který byl loni odsouzen na 20 let vězení, a pak verbista P. Huensberg, bývalý správce kat.university Fu Jen v Pekinu. P. Huensberg má 50 let; ve vězení byl od r. 1950-1956; pokud známo od té doby smí soukromě dávat hodiny a sloužit mší svátou ale není mu dovoleno opustit Pekin. Kostel je jedním ze 4 chrámů které jsou ještě v Pekinu otevřeny. Před příchodem komunistů k moci měl Pekin více než 30 kat.kostelů.

Ceylon. Arc. z Ceylonu mons. Cooray odevzdal posvěcenou svíci Hromničku, kterou mu daroval avs. Otec Jan 23. svatyni P. Marie v Lanka. Svatyně byla postavena na poděkování P. Bohu za ochranu před spouští druhé svatčové války. Svíce bude uchovávána v klášteře sester sv.Růžence, služebnic P.M.z Lanky. Hořící svíce má vybízet k modlitbě a pokání; modlitbou a pokájím máme vyprošovat na Pánu hojná kněžská a řeholní povolání, požehnání a sílu pro ty kdo pracují za udržení pokoje mezi národy, a za zdar II.vat.světu. Řehole sester sv.Růžence služebnic P. Marie z Lanky je podobná řeholi trapistek: uastvičně zachovávají mlčení až na rekreasii v neděli, zdržují se masa a ryb, modlí se breviař v chóru nebo sv.růženec.

První svět. anglického krále Jiřího VI. byl
dohružen vlastním synem Jiřím a hrabětem. Po smrti svého
bratra Jiřího manil muže František. Na konci 1918 byl 23 mimo
významným členem rodiny Karla, nebožijícím m. n. sv. svatého
Jana Pavla II. v říčce vlastnosti, a 2/3 dílu hradu Kamenice nad Lipou
zanechal. Po smrti svého bratra Jiřího František
byl knězem v říčce vlastnosti a sv. svatého Jana Pavla II.
Po smrti svého bratra Jiřího František
byl knězem v říčce vlastnosti a sv. svatého Jana Pavla II.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

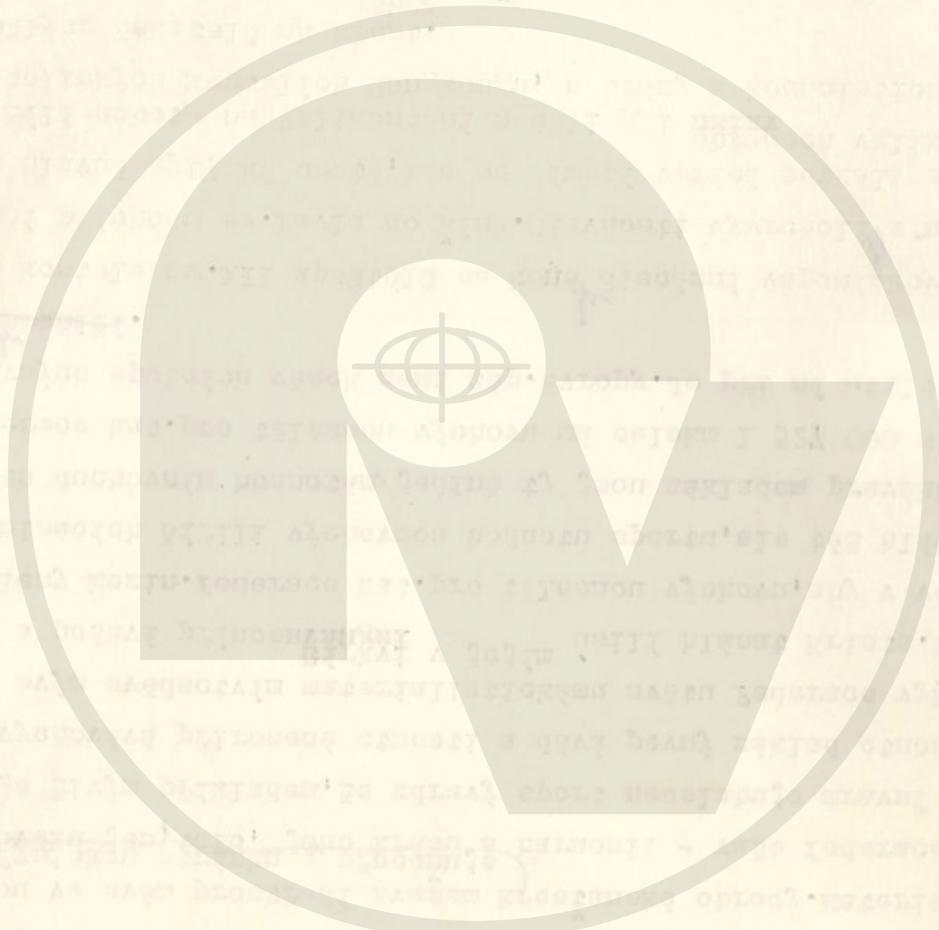
Vítěz. říká, rta nechal M. msi. V. Gme. 106/1

Svatý Otec Jan 23. zaslal pr střednictvím svého státního tajemníka kard. Tar-
diniho list předsedovi mezin. federace tělesné výchovy Holanánovi ~~van Goolovi~~
Tato federace koná právě v Paříži svůj sjezd, na němž vzpomíná 50. výročí své-
ho založení. Sv. Otec se zmiňuje o duchovním užitku, který může dát člověku
zdravý sport: Vaše úsilí dát dospívající mládeži solidní mravní a křesťanskou
výchovu, využít sportu k podpoře duchovního života ~~zachovat~~ bez sporu upří-
mou chválu. V obtížném ~~údobí~~ rozvoje a dospívání pomáháte rodičům zajistit
dětem rovnováhu, zdraví a radost ze života; duchem kolektivu pěstujete pochop
pení pro společnost; napomáháte k založení přátelství; mírnit energie a upevn-
novat charaktery, rozvíjet vládu nad sebou a smysl pro pořádek, být školou
pocitivisti, statečnosti a nezištnosti - to jsou vaše úkoly, a sv. Otec ví, že
je hledíte též splnit. V listě se dále praví, že Církev vždy podporovala spor
"Sport, je-li postaven do služeb celistvého rozvoje člověka, může dovolit lep-
ší růst osoby, stvořené ~~podle~~ Božího obrazu a vykoupené Kristem, podporo-
vat vládu ducha nad tělem, vytvářet muže a ženy ukázněné a plné energie, kte-
ří pak jsou ve svém prostředí kvasem křesťanské obrody. Materialistické poje-
zná na člověku jeho tělo, jeho krasu a harmonii - vaše federace svým příkla-
dem ukazuje živým příkladem, že zdravý sport neoslabuje mravní smysl, ale jej
posiluje, vychovává přirozené ctnosti a dává pevný základ ctnostem nadpřiroz-
ným. Tímto svým svědectvím materialistickému světu Federace vykonává pravý
Církevi v jejím úsilí hlásat Krista. Závěrem sv. Ote-
apoštolát a podává přenos ~~vangelí~~ vybízí členy Mezin. federace kat. pro tělesnou výchovu, aby v velkých sportov-
ních organizacích Šířili výchovnou hodnotu sportu, ale též hlásali, že sport
je podřízen duchovním hodnotám/jedině ty jsou základem pravého humanismu.
Mezin. federace kat. pro tělesnou výchovu má celkem 1 527 000 členů v kat.
tělovýchovných spolkách všech zemí záp. Evropy. Je při ní afilován též Čs.
orel v ~~zahraničí~~.

V Římském kostele sv. XII apoštola se koná diecézní vzpomínková slavnost na
1900. výročí příchodu sv. Pavla do Říma. Slavnosti vyvrcholí v neděli poutí k
místům na slavné Apiajské cestě, kde se římskí věřící setkali se sv. Pavlem.
V noci z Bílé soboty na Velikonoční neděli při ~~obřadech~~ velikonočního bdění
bylo v katolických kostelích Hongkongu, u brány k komunistické Číně pokřtěn
1769 dospělých čekatelů na křest.

V neděli slaví v Itálii Den sv. Jana. V Římě budou oslavy zahájeny mší svatou
v kostele Gesu. Předsedovi Italského
výboru pro pomoc přestárlým osobám sv. Otec zaslal příležitostné

poselství.

•RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V paměti lidstva se uchovalo tolik jmen císařů, vládců, králů, generálů, dobyvatelů, kteří vítězili nad vším a nad všemi; pod krokem jejich vojsk a armád se takřka bortily říše a politické mocnosti. Všichni tito mocní vítězové však před jednou velmocí kapitulovali: zmiřeli, a nad jejich hrobem dodnes stojí ta, která je porazila: smrt! Dějiny však znají jednoho jediného, který potřel i tuto lidský ne-přemožitelnou velmoc smrti: je to Ježíš Kristus, Bohočlověk. „eho ví-tězství nad smrtí bylo jedinečným a bude jedinečným, dokud dějiny lidstva budou odhalovat skrytá tajemství člověka. Tolikrát Ježíš Kristus předpověděl svou smrt; vždy však dodal, že třetího dne vsta-ne zmrtvých. Byl ukřižován, jak předpověděl, smrt nad ním dočasně zvítězila; než třetího dne byla přemožena. Není možno pochybovat o Jeho smrti a o „eho vzkříšení: svědky obou nebyli snad jen apoštoli, zbožné ženy a sama Matka Ježíšova, nýbrž i neprátelé, vojáci, kteří střežili hrob. Apoštolové, především svatý Petr a svatý Pavel, hlásali neohroženě tuto pravdu; svatý Petr vytýkal soudobým Židům, že Krísta Pána ve své zlobě a zatemnělosti ukřižovali, hned však ^{dovlávají} doda-val, že Týž „ežíš vstal z mrtvých a ^{dovolává} se očividného svědec-tví těch, kteří se s ním po vzkříšení stýkali.

Sláva Krísta Pána, vítězícího nad smrtí, padá i na nás; jsme přece „eristovi! On je naším „rálem. Proto jsou velikonoční svátky a doba velikonošní připomínkou naší slávy v Kristu, našem Králi, vítězi nad smrtí.

Zdá se mi, že žádné tajemství naší svaté víry tak ~~nezahý~~ živě nepři-pomíná, že křestanství není snad jen souhrnem určitých neživotních a abstraktních pravd, nýbrž že je naopak pramenem života a božskou odpověď ^{na} skutečné, životní touhy lidského srdce a lidské duše ~~xxx~~ jako tajemství Vzkříšení Páně: chceme-li vyjádřit dvěma nebo třema slovy tajemství ~~žád~~ dětského srdce, bijícího tolika a tak rozmanitými touhami a přáními, pak bychom nepochybňě našli tento vhodný výraz ve slovech: "Chci žít!" Zkoumáme-li na dně srdce ~~ukád~~ dívky nebo mladíka, co je združen jejich tužeb a snů, od-hléme opět jako poslední pramen touhu: "Chci žít"! - Tážeme-li se muže a ženy, otce a matky, co jím nedává oddechu, co je pudí k práci, oběti a důvěře, odpovědí nám: Touha žít a touha dát život jiným.

Zahledíme-li se do očí stařečka nebo stařenky ,v nichž již houstne soumrak smrti,vyčteme nicméně v jejich matném svitu touhu:"Chtěl bych žít!" "ež třebaže člověk touží žít,blíží se neodvratně ke smrti.Je tedy touha žít jen přeludem?Je možno,aby tato touha byla jen přeludem?"ení-li přeludem, kdo ji ukojí?Jen ten, kdo zvítězil nad smrtí, může ukojit tuto touhu.Ježíš Kristus opravdu nás tolikrát ujistil, že naše touha žít není jen marnou touhou,nebo jen marným voláním srdce bez odpovědi, nýbrž že v Něm, Vítězi nad smrtí i my zvítězíme nad smrtí,a to nejen snad nesmrtelností duchové duše, nýbrž i vzkříšením našeho těla.Ježíš Kristus přece pravil Martě před vzkříšením Lazarovým :"Já jsem vzkříšení a život,kdo ve mě věří, byť i by umřel, bude žít.A každý, kdo žije a věří ve mně,neumře na věky"/sv.Jan,XI,2ř-26/.Při jiné příležitosti pravil Ježíš Kristus, že vůlí Otce, který Ho poslal je,aby měl život věčný,kdokoliv pozná Syna a uvěří v Něho a dodal:" a já ho vzkřísim v poslední den"/sv.Jan,VI,40/.Svatý Pavel pochopil hluboce a do důsledků skutečnost a pravdu Vzkříšení Páně:Vzkříšení je mu základem naší víry ,prvotním důkazem její pravosti;než Vzkříšení Páně je mu i základem naší naděje:On, Kristus Vstal zmrtvých,vstaneme zmrtvých i my, kteří jsme údy jeho mystického těla.

Vzkříšení Páně,promítnuté takřka do naší bytosti a do našeho těla, nám ukazuje tedy, že křesťanství není snad toliko systémem neosobních, neživotních pravd, nýbrž že my, křesťané ,máme v řístu Pánu zdroj života a vzkříšení, to jest skutečného vítězství nad smrtí duše i těla ^{tajemství odhaluje}
Konečně Vzkříšení Páně skutečnou, životní, existenční hodnotu eucharistie a svatého přijímání:eucharistie není snad toliko závěrem nějakého obřadu, symbolem určitého ritu, nebo snad jen symbolickým projevem určité neživotní pravdy:svaté přijímání je zdrojem nadpřirozeného života v plném smyslu, jako je zárukou našeho skutečného vzkříšení ; ba svaté přijímání v nás již nyní připravuje toto vzkříšení, ono je zdrojem našeho vzkříšení.O tomto účinku svatého přijímání mluvil tolikrát Božský Spasitel:" já jsem chléb živý, jenž sestoupil s nebe.Kdo jí chléb tento,žít bude na věky; chléb pak, který mu dá, je mé tělo,pro život světa"/sv.Jan,VI,51-2,

Když pak se židé divili a rokovali, jak je možné, aby jim mohl dát za pokrm vlastní tělo, odpověděl jim Ježíš: "Vpravdě, vpravdě pravím Vám, nebudete-li jist Tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě života. Kdo jí mé Tělo a pije mou krev má život věčný a já ho vzkřísim v den poslední... Toto je chléb, který s nebe sestoupil; ne jako otcové Vaši jedli na poušti mannu, a zemřeli, Kdo jí tento chléb, živ bude na věky!"/sv.Jan,VI,58,54-56,59/.

V jak životním, skutečném, dnes bychom řekli existenčním světle se objevuje eucharistie ve světle těchto slov Ježíše Krista, Vítěze nad smrtí!: Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev má život věčný, a já ho vzkřísim v den poslední",.. "Kdo dovede dnes odhalit za úsilím vědy touhu přemoci smrt nebo aspoň co nejdéle prodloužit život, musí užasnat nad slibem a nadějí, že nám dává Ježíš Kristus a již v nás živí eucharistie: to věda nedokázala, a nedokáže, zaručuje nám svým příkladem a svým slovem Ježíš Kristus: Já jsem vzkříšení a život; Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísim v den poslední! - Kdo jen poněkud sleduje myšlenkové směry dneška a kdo dovede postřehnout záchravy srdce dnešního člověka v umění, nemůže neodhalit v tolika případech ponurý pessimismus, beznaději a zoufalství dnešních lidí, ~~zamyslení nad smrtí~~, postaví-li se jí tváří v tvář. Jak životními a existenčními jsou proto slova Ježíše Krista, který ujišťuje i dnešního člověka: "Já jsem vzkříšení a život.. Kdo jí télo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísim v dem poslední.. Nebe a země pominou, slova má nikdy nepominou!" Jak je proto důležité dnes věřit Kristu Pánu! žít v nejužším spojení s Ním! Jen v Něm a s Ním vítězíme nad beznadějí, již se plní naše duše před přízrakem smrti! Jen v Něm a s Ním vítězíme nad smrtí! Jen v Něm a s Ním, mocí a silou jeho eucharistické přítomnosti, v nás již ^{nyní} ~~býbí~~ pracuje vzkříšení.

V Kristu Pánu, vítězi nad smrtí, i naše smrt bude a je toliko dočasným poddáním se nadvládě smrti; naše smrt je v Kristu je provisorní smrtí. Vstaneme z hrobu, jako On z hrobu vstal. Z jeho vůle, z Jeho moci, na "jeho božský pokyn.

Svatý Otec Jan 23. přijal v sobotu dopoledne ve zvl audienci asi 700 poutníků z Frýburku v NSR a 50 z města Moncalieri blízko Turína. Poutníci chtěli odevzdat sv.Otci žádost o kanonizaci bl.Bernarda, bádenského markraběte; kteří r.1458 zemřel právě v Moncalieri, ~~když se vracel z cesty~~, jejímž cílem bylo přesvědčit křesťanské panovníky, že je nutné sjednotit se proti nebezpečí Turků. K přítomným sv.Otec krátce promluvil; zvláštní pozdrav vzkázal její dětem a nemocným: a prosil je, aby obětovali své modlitby a oběti Bohu spolu s jeho modlitbami: i utrpení může být prospěšné pro pokoj ve světě.

V noci na neděli zemřel v Římě španělský jesuita P.Mořic Gordillo, známý odborník v otázkách teologie odloučených východních církví. P.Gordillo měl 66 let, a 36 let byl profesorem na Pap.ústavě pro východní vědy a na Pap.univerzitě Gregoriáně. Před 2.světovou válkou ~~se~~ několikrát zúčastnil velehradských unionistických sjezdů; jedna z jeho posledních veřejných přednášek jednala právě o velehradských sjezdech. Jan 23. ho jmenoval členem koncilové přípravné komise pro vých.církve.

V Kabwe v konžské provincii Kasai musel být pro ~~neplatný~~ klidné událo ti posledních týdnů zavřen mezidiecézní kněžský seminář. Seminář byl založen před 31 lety a dal Církvi 137 kněží; dva z nich byli jmenováni biskupy: biskup z Luebe mon. Nkongolo a světící biskup z Leopoldville mons. Malula. ~~Alumni, kteří už studovali teologii, budou se soukromě ve svých diecézích připravovat na kněžství;~~ alumni filosofové se přestěhovali na kat.universitu Lovanium v Leopoldville.

V Kongu existují ještě 3 velké semináře: v Baudoinville, Niangara a Maydi.

Pařížský arc.kard.Feltin požádal své věřící ~~zvláštní modlitby za zdar pastorační práce v dělnickém prostředí.~~ aby 1.května obětovali Bohu nasvtátek sv.Josefa dělníka

Modlitbou na tento úmysl splníme přání sv.Otce, které on nedávno projevil, a zároveň se duchovně připravíme na důstojnou oslavu 70.výročí vydání první sociální encykliky Rerum novarum.

Ve čtvrtek byla odhalena první ~~socha~~ sv.Františka Assiského v Londýně. Socha stojí před domem am.řeh.společnosti františkánské zvané Smíření - Atonement. Slavnosti odhalení byl přítomen arc.kard.Godfrey.

Sest španělských řeholních sester řeh.společnosti Služebnic Božského Mistra muselo opustit misijní stanici v Kinfu v Kongu. Vojenská OSN doprodili řeholnice do Leopoldville, odkud odjedou do Španělska. Řeh.sestry vyučovaly na dívčích školách, řídily několik lékáren a zabývaly se sociální a charitativní činností, v kraji Knfu.

Svatý Otec Jan 23. celebroval v neděli dopoledne v Sixtinské kapli ve vatikáně slavnou mši svatou v řeckém obřadu, a při ní udělil biskupské svěcení mons. Gabrielovi Akacioví Coussovi, přísedícímu kongregace pro vých. Mons. Coussa byl nedávno jmenován tit. arcibiskupem melchitského obřadu.

Obřadům bylo přítomno 8 kardinálů, mj. Agagianian a Tappouni, patřící k vých. obřadům a kard. Hamlét Cicognani, sekretář kong. pro vých. církve.; dále asi 20 biskupů latinského obřadu a na 10 východních různých obřadů, velvyslanci Francie a Libanonu u sv. Stolice. Po skončení obřadů sv. Otec pronesl krátký proslov, ve kterém poukázal na význam dnešních obřadů: po prvé od paměti římský papež celebrouje mši svatou v řeckém obřadu. Sv. Otec též poukázal na zásluhy nového biskupa, předního preláta kongregace pro vých. Církve; svou práci přispívá k přípravě nastávajícího všeobecného sněmu, k němuž jsou povoláni křesťané

Východu i Západu, bez rozdílu na obřad, kterého užívají.

Biskupským konsekraci věnoval římský tisk velkou pozornost, a to ze dvou důvodů: po prvé papež celebrouje mši svatou v jednom z východních obřadů - a konečně je zvláštním projevem blahosklonnosti vůči odloučených východním křesťanům. Jen výjimečně papež udělí biskupské svěcení některému z biskupů východních obřadů. Právě před 100 lety Pius IX. udělil biskupské svěcení bulharskému knězi Mons. Josefovi Sokolskému; Pius IX. ale užil obřadu latinského. To je totiž obřad, ve kterém papež římský biskup a patriarcha Západu vykonává své biskupské funkce. Avšak Kristuův viditelný zástupce na zemi je hlava celé Církve, má tedy právo užívat obřadu. Ze nyní sv. Otec chtěl vykonat konsekraci v řeckém obřadu, dokazuje zvláštní otcovskou blahosklonnost vůči východním křesťanům. Skutkem dokazuje, že se nesmí říci, že před Církví jeden obřad je vyšší než druhý.

Příobor jako v latinském obřadu i v řeckém mazání rukou olejem se koná při mši svaté, a to po zpěvu Trishagion - Svatý, svatý svatý - před epištolou. Provázen dvěma biskupy svěcenec přistupuje k světiteli a líbá kříž na jeho homoforiu - řeckém ~~ornátě~~ helin. Třikrát obchází oltář a líbá 4 rohy oltáře, na nichž v den konsekrace oltáře byly zavěšeny 4 kousky plátna představující 4 evangelia. Obřad sám začíná vkládáním ruky pravé světitele na hlavu svěcence a při tom praví: Z Boží milosti která je tolik mocná doplnit všechny naše nedostatky, přítomný kněz Bohu milý je povýšen za biskupa toho a toho města.

A dodává: Modleme se tedy, aby milost Ducha svatého na něho sestoupila.

Slova naznačují, že biskup sám zvolil svěcence za biskupa svého stádce.

Světitel jen oznamuje boží volbu: Bůh sám ho vede, aby vykonal svěcení. Kyrie eleison odpovídají přítomní třikát. Světitel bere knihu evangelií a otevřenou ji klade na ramena a hlavu svěcence. V tomto gestu sv. Jan Chrysostom viděl napomenutí: nechť svěcenec si je vědom, že i on podléhá zákonu, třeba má stát druhým v čele. I když ukládá zákon druhým, i on se má řídit.

Kromě knihy evangelií, světitel klade znova svou ruku pravou na hlavu svěcence a modlí seprvní modlitbu/připomíná, že K.P. ustanovil ve své Církvi různé stupně, mezi nimi jako první apoštoly: svěcenec je nástupcem apoštolů, skrze světitelovy ruce dostává biskupskou hodnost. A prosí, aby mu Pán seslal svého Ducha svatého a dal sílu, milost a statečnost, kterou sílil své apoštoly. Světitel se pak modlí druhou modlitbu - stále drží knihu evangelií a pravou ruku nad svěcenecovou hlavou. V modlitbě se znova naznačuje, že biskupská hodnost pochází přímo od Boha; z druhé strany se říká, že biskup má být ochoten i obětovat svůj život za spásu druhých, svých svězených ovcí.

Svěcenec je pak oděn v biskupská roucha: nejdříve v tzv. sakos - podobný latinské dalmatice, pak je mu odevzdáno homoforion, podobné laitnské ~~casuli~~, korunu, biskupskou berlu. ~~Koželi mame jistai jich 7 omezeni m' dle vlastnosti~~
N. myslite a
~~stejnou~~ společ: Atios - mali ji berlu. (xx)

X. Představte se svěcení v berlu. mame mali obrovu, které odpočívají ~~je~~ berlu.

b. m.

peperu) nev. liturgie: Rukou vlněnou - alba, epitrachilion (zrnu), zone, cingulum, sublimis, subkos - obhucení, konfalon (září pellior) eukolpion (září hřeben ne posl), epigonation - liturgické kurie ~~posl~~ Rukou vlněnou - rukou + alegorii - ~~symbolu~~ peperu

Užit. berli by povídaly dva vlněná obřív, ~~berli~~ mali w. ~~symbolu~~ dle,

a 4 liturg. Berli, S. m., Prvňák hrana a w. jne křížek

(xx) mali. berli objeví m' leva u m' l'vů, w. leva, a symbolu. Tato přesněji m' leva; l'vův leva zde mli symbolického smyslu. Mli křížek slavného m' leva: Eis füllt es, dante...
m' leva...
Dopřejte leva...

Während zw. den oben dargestellten und niedrigen Formen
der Art unterscheidet man zwei verschiedene Typen der
morphologischen Variation: welche diese, für die Art charakteristisch sind,
steht weiter unten. Der eine Typus ist der des C. porphyriacus der
durchgehend rote Blätter, der andere Typus ist der des C. porphyriacus der
grünen Blätter.

VM. Dnešní L' Os. Romano přináší obšírný referát o nedělní mše svaté v Sixtin ské kapli. Sv. Otec ji celebroval v řeckém obřadu a při ní udělil biskupské svěcení přisedícímu kongregace pro vých. církve mons. Akáciovi Coussovi.

Bylo od po prvé od nepaměti, že římský papež slouží mše svatou v některém obřadě odlišném od latinského, a že v tomto obřadu uděluje biskupskou konsekraci. Po skončení obřadů sv. Otec pronesl italskou promluvu: mluvil o vzněti východních liturgických obřadů, o zásluhách svěcence mons. Coussy a o nastávajícím obecném sněmu. Východní obřad kterého právě užil nese své jméno od sv. Jana Zlatoustého, třebas se slouží v řadě jazyků. Jméno sv. ^{Qua} Jana vyvolává v mysli všechny ty velké postavy vých. křesťanských obcí: Tělo sv. Jana spolu s tělesnými pozůstatky sv. Řehoře Naziánského odpočívá i ve vat. basili ce blízko tělesných ostatků prvního papeže, všechny křesťany tak mlčky volají k skále, kterou postavil sám Kristus, zakladatel Církve. V postavě svěcence jsou spojeny tři hlediska, plná naděje: Pochází z východu, hlásí se k řeh. řádu basiliánů, a konečně získal si velké zásluhy v dlouholeté práci v ústředním církevním úřadě, vyřizujícím záležitosti právě té ^{yu} vyvolené části Kristova státce: rozdílného a malebného v obřadech a jazycích, posluhujícího úcty a vážnosti. Tato neděle ^{podle evangelia} na Západě zvaná Božského pastýře, na Východě žen spěchajících k hrobu s vonnými mastmi připomíná neděli 13. listopadu m.r.: slavná mše svatá byzantsko slovanského obřadu v bazilice sv. Petra znamenala zahájení přípravných prací II. vat. sněmu. Mezitím velký kus práce už byl vykonán: teměř de ně zasedá některá z přípravných komisí. Celá Kristova Církev se má zajímat o zdar sněmu, každý na svém místě. Všichni mají provázet přípravné práce úsilím o vlastní posvěcení, aby koncil byl požehnáním pro všechny. Synové Východu jsou povoláni dát důkaz o své katolické víře, o své statečnosti, o své zbožnosti. Tak ať tomu je u všech a vždycky.

V pondělí dopoledne sv. Otec se zúčastnil zasedání koncilové komise pro liturgii. K přítomným členům komise a poračům krátce promluvil o významu mše svaté a breviáře v životě kněze. Breviář, modlíme-li se jej patřičným způsobem, není břemenem, nýbrž zdrojem světla, duchovní posily, milosti k správnému životu a k plodnému apoštola.

Milaný arc. kard. Montini se oužil mše svatou pro členy misí pře 39. vzorkovém veletrhu v Miláně. V příležitostním kázání kard. Montini poukázal na význam oběti, kterou člověk činí Bohu. V tomto okamžiku nepřinášíte před Boha

jen sami sebe, nýbrž jakoby zastupujete celý svět práce a obchodu. Skládáte před Bohem svá nástroje, svá studia, své produkty, své myšlenky, svou mysl. Kard. Montini se dotkl velkých objevů které učinila v poslední době věda a technika: Pronikli jsme tajemství přírody, zmocnili jsme se jejích pokladů a jejich sil → všechno jsme si učinili svůj nástroj, abychom se pohybovali tychleji po zemi, po moři a vzduchem, nástroj, abychom vítězili nad časem abychom zkrátili vzdálenosti, abychom zachycovali tajemný dech země i vesmíru nástroj, abychom unikli z této země, abychom překonali nekonečné vzdálenosti ve vesmíru a se zase vrátili na tuto zemi, nástroj, abychom se stali pány vesmíru. Krásné jsou naše objevy/ než je důstojné člověka, obětovat tyto objevy znovu Bohu: Vše to, k čemu bude sloužit, tázal se kard. Montini. K záchraně člověka nebo k jeho záhubě" Jaké bude ovoce toliké lidské námahy? Bude to pláč nebo radost? Smrt nebo život? Tyto otázky naléhají a žádají odpověď od nás. Vše prospěje člověku, pravil závěrem kard. Montini s evangeliem, kdyby dobyl i vesmíru, ale ztratil duši?

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

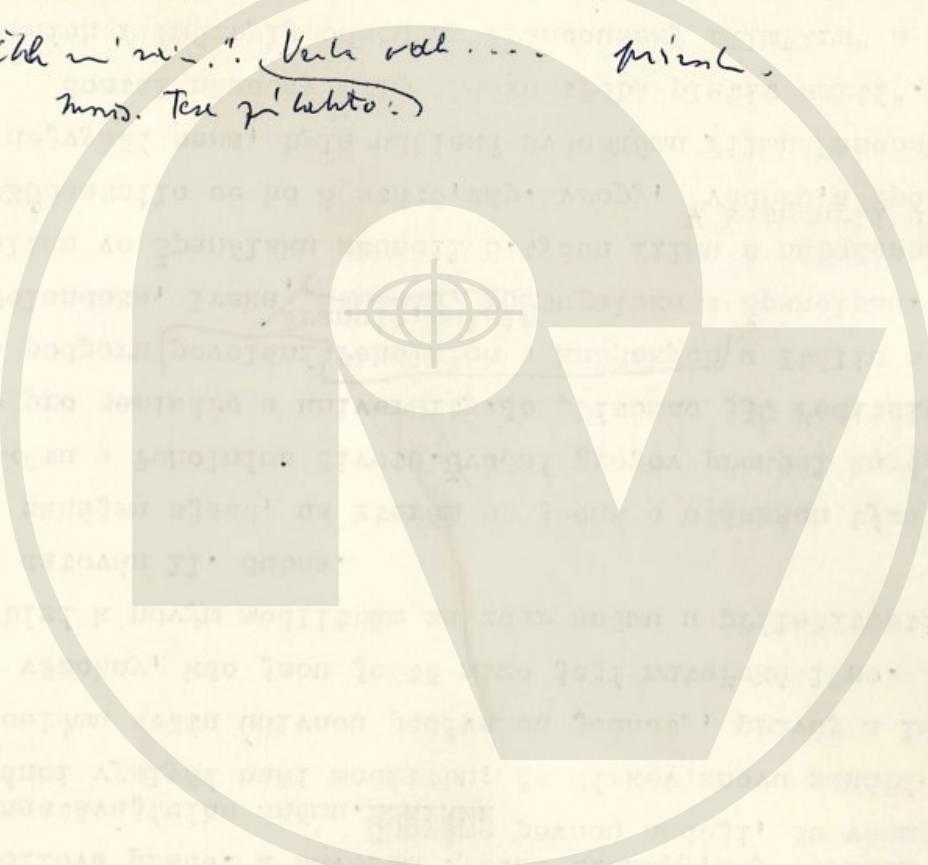
Svatý Otec Jan 13. vydal ap.list,který má název podle prvních slov řeckou
List je adresován biskupům katolického světa; sv.Otec je žádá, aby u pří-
ležitosti nastávajících svatodušních svátků vyhlásili ve svých diecézích
zvláštní modlitby za zdar všeobecného sněmu,na který se připravuje. Svatý
Otec dále oznamuje,že na Hod Boží svatodušní udělí biskupskou konsekraci
několika misijním biskupům.Sv.Otec praví v listě,že všeobecný sněm je velko-
lepé dílo, k jeho zdaru nestačí lidské síly;jeho úspěch pramení z milosti
K.P.Malé semě, které z božího vnuknutí hodil do světa 25.ledna 1959 se už
rozrostlo v ~~kríku~~ strom, který přislibuje hojně ovoce.Přípravné práce kon-
cilu se šíří;je třeba nových modliteb;proto si sv.Otec přeje,aby obvyklá no-
véna před svátkem Hodu Božího svatodušního byla obětována na tento úmysl:aby
Duch svatý zvláštním způsobem pomáhal těm,kdo pracují na přípravě koncilu;
aby božský Utěšitel, ~~živý zdroj, ohně a lásky~~ osvětil jejich mysl a je zahr-
nul svou milostí.Věřící mají prosit o přímluvu též P.Marii, matku milostí a
nebeskou ochránkyni sněmu, a konečně i svatého Josefa:jeho ochraně sv.Otec
~~nedávno~~ sveril koncilové práce. A závěrem vybízí biskupy,aby věřícím osvětlili výz-
nam a cíl nastávajícího sněmu.~~Nejdříve~~ Chováme pevnou naději, že všemohoucí Bůh a neb-
veští ochránci vyslyší naši modlitbu; že Církev znova zazáří v celé své krá-
se a podá celému světu údivnou podívanou jednot., pravdy a lásky,aby přitá-
hla k sobě všechny, kdo jsou ještě mimo její mateřské lôno. Ap.list,kterým
sv.Otec vybízí k novým modlitbám za zdar sněmu u příležitosti svatodušních
svátků, je datován 11. dubna.

V Římě byl zahájen sjezd, na kterém se jedná o otázkách týkajících se povolání k kněžskému a řeholnímu životu. Úvodní projev pronesl kard. Pizzardo, prefek kongregace pro semináře a university. Je přítomno 330 ředitelů diecézních spolků pro podporu povolání řeholních a kněžských z Itálie a též hosté z ciziny, z Holandska, Irska, Francie, Belgie, Německa, Portugalska a Španělska.

Ve Valladolidu ve Španělsku skončil 6. týden filmu s náboženskou a lidskou tematikou. Zúčastnilo se ho 8 států, záp. Evropy, Švédsko, a Spojené státy. Zlata palma, nejvyšší cena, byla udělena švédskému filmu Panenský pramen, další cena zlat
červen dostal německý film "Lásku třeba platit smrtí". V kategorii kortometrážních filmů byly odměněny francouzský film "Ars" a španělský Zamora. Za dnu filmového týdne bylo uspořádáno několik studijních zasedání, která měla téma jako "Film a spravedlnost", Film a zločin, Film a válka".

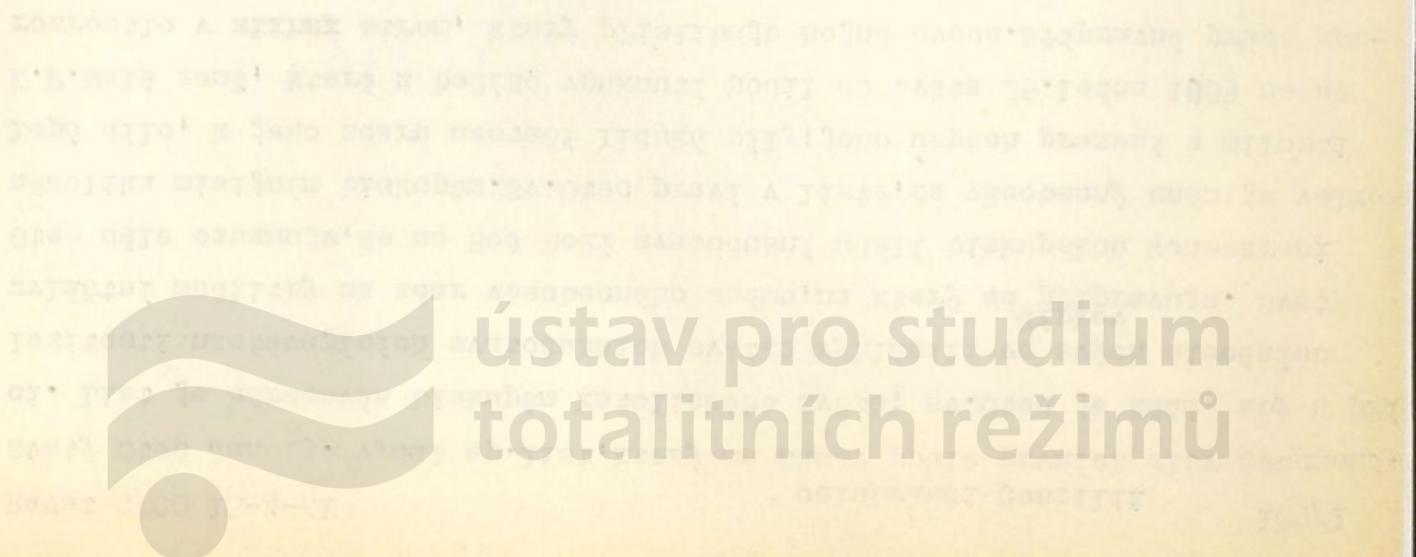
W. On fm 23. until re obs. only. all + hrs. w. Petru. Ht. v. sp. until obs
all. v. 2 hrs. while. Ht. only after which v. 1 hr + went north by.

-- Práce 2^m vydání "Bůh světa". Překlán režisér Řecko
lyr. pís. akademický v N.Y., vydal Cenzus Mimes "Ten does not yet
die - Ich kann...". Vele vše.... přísluš.
Mimo. Ten přísluš.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Začneme příkladem. Někdy stavíme před sebe na stole reprodukci nějakého pověstného uměleckého obrazu. Tak máme zobrazeno jen jednu část nějaké osobnosti. Když si pak zajdeme do muzea a vidíme tam jinou jednak originál, jednak jiné obrazy téhož mistra nebo jiné portréty či památky po oné osobnosti, dostáváme dozvědu jiný náhled na naši domácí reprodukci a vidíme ji, když se vrátíme docela jinýma očima.

Možná že známe jisté sympatické osobnosti, atletického Samsona, chytrého Gedeona, Deboru, Barařu. Známe je z četby té malé jen asi 50ti stránkové knihy, známé pod jménem knihy Soudců. Chtěli bychom však tyto osobnosti zasadit do širšího rámce, aby nám tak vystoupili na pozadí jakéhosi panoramatu. Možná pak z takového studia pro nás tyto postavy záskají získají nový, hlubší smysl. Tímto svým studijním pohledem můžeme zasáhnout celou tu část země, jež se tehdy honosila rozkvetlou kulturou a protáhneme tento pohled na něco málo více než sto let.

Na začátku XIII. století před Kristem, tak zvaný úrodný půlměsíc, t.j. široký obyvatelný pás mezi úrodné země táhnoucí se uprostřed pouště od údolí Nilu podél východního Středomořského pobřeží přes severní Syrii do údolí Eufratu a Tigridu, kde se uchovávala a rostla lidská kultura, dosáhl právě rovnováhy politických sil, jež byly rozděleny do zeměpisného trojúhelníku, Mesopotamie, Egypt, Malá Asie. V Mesopotamii to byla doba asyrské říše, které se podařilo podrobit si svého rivala, Babylon. V Malé Asii vládli Hetité, kteří se tehdy nacházeli v druhé a konečné fázi svého panství. V Egyptě dynastie Ramsetů je právě na vrcholu své moci, a vládne tam druhý panovník toho jména. Pobřežní pás Syrie, Palestina sloužil za dlouhý dopravní most, o který se věčně přeli Egypt a Asie.

Došlo tehdy také k veliké bitvě u Kadeš, jež však nepřinesla podstatného rozhodnutí, kdežto jak egyptské, tak i hetitské kroniky zaznamenávají velký mír, zpečetěný královským sňatkem mezi oběma dynastiemi, a právě tento sňatek přinesl zmíněnou a kýženou rovnováhu. Na pobřežním pásu na sever od Beirutu byly umístěny ukazatele, které označovaly hranici, kterou se zavázaly obě říše respektovat.

Tak ~~na východním pobřeží~~ zachovávala rovnováhu, spočívající na třech pevných bodech. Ale kultura nekončila ve fenických přístavech, ani v deltě Nilu. Ve východním středozemí po námořní a obchodní říši minojské Kréty nastoupila nová námořní říše Mykéná, kterí pak zpívali Iliadu a Odyseu. Tato říše zachovávala rovnováhu zájmů s maloasijskými Hetiti.

Tak začínala rovnováha mezi říšemi a takový mír vždycky přeje kultuře. Tento trojúhelník pak spočíval na pevných vrcholcích, ale s bokům té jistoty ubývalo. Postranní přístupy byly otevřeny záplavám z pouště, plodné na lidi a z moře. Ostrovní říše se střediskem na řeckém poloostrově byla jakýmsi odraz

ním můstkem a měnila celé ú východní středožemí v zonu snadných komunikací.

Ale pak najedenkrát, a nevíme ani přesně kdy, ani jakým tajemným zákonem přírody puzeny, dva lidské bloky, jež byly dosud od sebe daleko odloučeny, a kultury diametrálně vzdálené, daly se do pomalého, ale vytrvalého pohybu, jako dvě klidná jezera, v jejichž hlubinách začíná působit divoký vulkán. Ve střední Evropě Ilirové spolu s Dóry a Frigy s jedné strany, a s druhé strany kočovníci pouště, jež můžeme nazvat společným jménem Amam Arameové. Hnuli se jako dvě soustředné vlny, jež se kruhovým pohybem šíří a nakonec prolínají. Takovým způsobem tato záplava zalila onen trojúhelník říší, spojených se svou velikostí.

Ilirové, Dórové a Frigové postupovali a jiné národy se k nim připojovaly. Všichni společně pak vyvrátili říši mycénskou, tlačili avyhiali i jiné národy, jako Sikuly, Etrusky a Danae. Tito poslední hledali nové obytné země po moři.

Jsou to tak známé národnové moře, kteří jako žoldnéři byli přítomni bitvě u Kadeš, jsou jmenováni pravděpodobně také v Iliadě, zobrazeni a zaznačeni v reliéfech velkého chrámu Medinet Habù za Ramsa III. Velcí ničitelé obchodních středisek a hlavně známí svým pobytom na východním středomořském pobřeží, ktere mu také ponechali své jméno: Filištané, Palestina...

Z druhé strany pak zase poušt tlačila své lidnaté kočovné kmeny, jako když vítr převaluje duny. Všude vidíme kmeny v pohybu, jak hledají klidnější a bezpečnější sídla. Znepokojují Asyrii, znova vnikají do Babylonie, jak to učinili před několika staletími jejich předkové Amoreové. Tlačí se k moři. Začládají řadu království na pouštním pobřeží. Známe jejich jména, Moab, Amon, Haleppo a hlavně Damašek.

Ony dvě soustředné vlny pak na sebe narážejí. Kde zůstala nyní harmonie oněch tří království? Hitité jako národnost jsou zničeni a jen jako vyhnanci žijí v různých koloniích svého bývalého království. Asyrie dospěla k rychlému úpadku během posledních let mě panování Tiglapilesera I. V Egyptě následuje jeden Ramses za druhým, ale skvělý lesk svých předchůdců postupně ztrácejí. V Asyrii zůstala idea všeobecného království, v Babylonii a v Egyptě zůstávají ještě zbytky a památky velké slávy, ježsnad jednoho dne znova probleskne, znovu se vznítí. Ale prozatím onen trojúhelník jezničen, a zničena je také jeho kultura.

Roste nová kultura. Nový jazyk, aramejština získává prestýž a sympatie. A Východ staletími spěje k nové politické a kulturní rovnováze.

Mějme tyto prvky na zřeteli a vraťme se pohledem k naší malé knize. Z toho velkého pohybu národů naše kniha se všimá jen velmi malé vlny, národa Izraelitů, ztraceného v mohutném aramejském vystěhovaleckém proudu. Náš autor vybral jen malý úsek této velké epopeje. Proč to tak udělal?

Jedná se totiž o skutečné dějiny vyvolení a vykoupení. Bůh činně vstoupil do lidských dějin a to pro spásu lidstva. Tento vstup se uskutečnil v konkré-

tním místě, čase a národě, které Bůh úplně svobodně vyvolil. Během staletí dějiny spásy celého lidstva budou soustředěny na tento národ. Posvátného autora nezajímají všeobecné dějiny, nýbrž dějiny spásy. Ostatní národy tam budou mít místo jen na tolik, několik pronikly do životní sféry vyvoleného národa.

Jen jeden příklad. Na stranách naší malé knihy nasloucháme nárazu oněch dvou vln. Od pouště Izraelité a od moře Filištané. V jeden okamžik se obejmou, Samson a Dašila. Pak Izraelita tím, že zemře zachrání svůj lid.

Pak budeme moci slyšet ještě i jiné vlny, jež většinou přicházejí z pouště, a ty budou postupně narážet na izraelské stěny.

Vidíme tak osobnosti malé knihy soudců na jejím dějinném pozadí. Naše poznání se tím soustředuje a zaostřuje naše poznání nejen dějin spásy, nýbrž i dějin všeobecných, neboť střediskem všeobecných lidských dějin budou vždycky dějiny spasení, kde Izrael má sice první úlohu, ale vedení má v rukou Bůh.

R 10461

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve dnech od 29. dubna do 5. května slaví v Římě 50. výročí svého založení S.
tová unie kat. ženských organizací. Současně se bude konat 15. mezinárodní
sjezd na téma: Kat. žena nástroj jednoty ve světě". Na zahajovacím zasedání
pronluví mj. světící biskup z N. Yorku mons. Fulton Sheen: Jednota moderního
světa v Kristu a v Církvi, dále indický jesuita P.D' Souza gen. ředitel orga-
nizace pro výživu a zemědělství FAO dr Sen.

V Lille ve Francii ve dnech 6. a 7. května pořádají zasedání, které bude jed-
nat o tom, jak laici mohou pomoci misionářské Církvi. Účasti jsou pozváni při-
devším mladí, jinoši i dívky, kteří mají alespoň 16 let věku a kteří chtějí
pracovat katolické akci, v sociálním apoštolátě, ve službě dobrého tisku
nebo v charitativních podnicích Církve v misijních zemích, nebo dát své odb-
rné znalosti do služeb méně vyvinutých zemí.

Trevírská diecéze vyšle skupinu svých kněží a řeholníků na pomoc diecézi Su-
cre v Bolívii; Diecéze má 400 000 katolíků v 39 farnostech se 40 kněžími.

✓ Ohlásil to biskup mons. Wehr; je to součást programu bratrské pomoci, kterou
poskytuje trevírská diecéze arcidiecézi sureské.

V městě Linci v Rakousku bude posvěcen člen určený misií B.S.P. v Čuapa v K-
ngu. Člen byl zakoupen z výtežku sbírky rakouské katolické mládeže ve prospí-
misií v Kongu. Vybralo se celkem na 5 milionů šilinků

Katolíci v Dahomeji vzpomněli 100. výročí příchodu prvních misionářů Lyonské
společnosti pro africké misie do země. Misionáři přistáli na pobřeží Ouidah.
Slavnostní mše svatou sloužil ap. delegát pro západ Afriky mons. Maury; bylo při-
tomno mnoho církevních i občanských osobností, jako mons. Gantin, africký arc.
z Cotonu, mons. Stebler arc. z Lomé a viceprezident Dahomeye Apithi.

Péče Pap. díla sv. Petra apoštola se koná v neděli 7. května ve Španělsku Den
domácího kléru v misích. V příležitostném poselství mons. Sigismondi, sekre-
tář kongregace šíření víry a předseda Pap. misijních pomocných spolků, popi-
suje situaci domácího kléru v misích, poukazuje na naléhavou nutnost domá-
cích kněží a žádá španělské věřící o velkomyslnou pomoc modlitbou a almužnou

9. května se bude konat v katedrále N.D. v Paříži koncert duchovní hudby ve
výtěžek bude odevzdán Fondu pařížské arcidiecéze na postavení nových kostelů
na pařížském předměstí. Šíření francouzská umělecká tělesa provedou Německé
requiem od Brahmsa a Magnificat Bachovo. Bude přítomen dipl. sbor akredito-
vaný v Paříži.

Dnešní dñ. Vítejte 19/4/61

11012

V okružním listě o misiích Princeps pastorum sv.Otec vyzí věřící, aby se vyprošovali misiím hojně pracovníky: i dnes platí: žen je mnohá ale dělníků málo. Také Pius XIII. už před třemi roky ve své poslední misijní encyklice Fidei donum jednal obšírně o této věci, a naznačil, jakým způsobem možno hledat a vychovávat misijní povolání: Je nutné vzbuzovat zájem o mládež o tuto první linii apoštolského boje Církve, a to ve školách, ve farních sdruženích a katolických spolcích. Diecéze, které mají četná povolání, nechť ocohtně pošlou některé ze svých kněží pracovat do misí, ano i ty diecéze, které trpí nedostatkem kněží, ať postupně vlastní pracovníky: mohou být jistý, že se touto velkomyslností neochudí, Bůh se nenechá předčít ve velkomyslnosti.

Misie potřebují pracovníků, psal Pius XIII., protože toto je okamžik nadmíru

vzhodný, rozhodný, snad přímo kritický. - Misie potřebují mnoho pracovníků, misijní území jsou tolik rozlehlá a pracovní pole nekonečná; Mis. potř.okamž. události v zemích, které nazýváme misijní, zvl. v Africe a Ásii, jdou jedny za druhými s rychlosí a významem, nad kterými se jednou budou divit dějiny z jakéhokoliv opoždění by mohly vzniknout snad nenapravitelná škoda pro Církev. - Srovnáme-li statistiky misionářů dnes se statistikami před 20, 30 lety, vidíme, že jejich počet vzrostl, ale nevzrostl úměrně s počtem obyvatel kdežto vzrostla též pracovní pole. Opravdu, má pravdu sv.Otec když volá k modlitbě: aby Pán seskal hojně pracovníky na svou misionářskou žen.

Modlitba za růst misijních povolání je aktuální i v našich českých zemích, třeba odříznutých od Říma a od misí. Růst misiích nám připomíná životno Církve, a nejen to, nauka o Církvi jako tajemném Těle Kristově nám říká, že právě našim utrpením a naší nezdolnou věrností sv.víře pomáháme ostatním údům. A nepochybují, že až jednou se do našich zemí vrátí svoboda a se otevřou hranice, naši jinoší a dívky půjdou rádi, aby kázali Krista, kterého jsme si dovedli uchovát i za bouze pronásledování.

Kanadští učitelé katoličtí byli vyzváni, aby se dobrovolně nabídli učit na školách v Ghaně a v Kambodži. Závazek je na tři roky. Cestovní výlohy hradí kanadská vláda.

Z Chartumu v Sudanu se dovídáme, že přijal svátost křtu náčelník Azande-Diko; jeho moc sahá na celou krajinu Ezo v jižním Sudanu. Azande tvoří velký kmene o 700 000 a sahají až do Konga. Je to první náčelník tohoto kmene, který se dal pokřtít. Přijal jméno Matouš.

K 1.únoru 1961 na územích podléhajících kongregaci šíření víry bylo 118 sídelnic biskupů a 27 ap.vikářů. Nejsou započteni biskupové a ap.vikáři zemí pod kom. jhem.

X a jít' dlej i hle. po mne hr. mluví zpívají nám v: "He jde Bůr svět svět' atske" 110/3

vědecký a technický pokrok je v Božím plánu s člověkem

Moskevský rozhlas a komunistický tisk velebí první zdařený let člověka do vesmíru jako přesvědčující důkaz o absurdnosti víry v Boha, jako důkaz o pravdivosti téz ateismu; odmítají přijmout svůj úspěch jako zahájení přímého průzkumu vesmíru, jako podnášení si skrytých energií vesmíru, stvořeného Bohem. ~~Takže když~~ Jako vždy tak i tentokrát komunisté jasně ukázali, jak nesprávný pojem mají o náboženství a o Bohu. Boží existence nezávisí na letu člověka; člověk dovede létat jen ve vesmíru, který předtím Bůh stvořil. Křesťanská filosofie a teologie nijak se necítí v nebezpečí stran prvního astronauty; považují ho a jeho výroky za potvrzení svého pojetí o člověku a o vesmíru. Víra v Boha nijak nebyla otřesena tím, že sovětský ateistický režim ~~na~~ podařilo dříve poslat člověka do vesmíru. Vědecké bádání a úspěch v něm není výsada a monopol věřících; jsou vlastnosti rozumu a ovoce lidské námahy. Vědecké bádání a úspěch netvoří žádnou nadpřirozenou milost, jsou přirozený dar, který Bůh velkomyslně dopřává každému člověku. Země dává chleba i vrahovi. Kdo se Bohu rouhá vidí ráno nad sebou totéž slunce jako ten, kdo spíná své ruce k modlitbě. Je posláním člověka dobývat svou prací bohatství hmotného světa a přeměňovat je v jádro svého blahobytu: proto Bůh dal člověku svět. Tím že člověk zkoumá a podměnuje si meziplanetární prostory, člověk uskutečňuje rozkaz, který mu dal Bůh: i když je Sovět nebo ateista, plní vůli a úradek Boží, aniž si toho je vědom, aniž to chce. Technický pokrok ale ještě není totožný s pokrokem člověka v jeho nejvlastnější důstojnosti. A zde je velký omyl komunismu: technický pokrok ještě neznamená zvýšení životní lidské úrovni. Let astronauty neznamená svobodu a blahobyt ani pro sovětský národ ani pro národy, které úpí pod komunistickým otroctvím. Správně to před časem vyjádřil kteřísi západní politik: nám je milejší dopřát víc pohodlí našim obyvatelům, než promrhat miliardy na pokusy, konané čistě z prestýže, abychom byli prvními. Let astronauty nevykupuje sovětský režim, neospravedlňuje krvavou cestu násilí, otroctví a barbarství, kterými je potřísněno 40 let jeho dějin, a kterými se ubírá i dál na úkor důstojnosti, svědomí, svobody a života lidí, svých poddaných, obětí svého kolektivu. ~~A~~ též to všechno, křesťanská filosofie a teologie i nadále odsuzuje komunistický a materialistický ateismus. (—)

Svatý Otec Jan 23. zřídil církevní provincii pro katolíky koptického obrazu v Habeši. Dosavadní ap. esarcha v Asměře se stává arc. v Adisabebě a jemu jsou podřízeny dva biskupové: v Adigratu a v Asmaře.

Pro seminaristy sv. Otec složil zvláštní modlitbu k P. Marii, Matce božské naděje: seminaristé prosí P. Marii, aby byla vždy radostí jejich kněžského povolání, aby chrénila jejich čistotu, aby zapalovala denně jejich práci ve službě Ježíšově, duší vykoupených jeho krví a Církve, mnohdy trpící, ale nikdy nepřemožené vždycky slavné a vítězící. Obraz P. Marie matky božské naděje je předmětem zvláštní úcty v kapli římského semináře; jeho alumnen byl též před lety sv. Otec.

✓ Španělstí katolíci nabídli bohoslovčům z území závisejících na kongregaci šíření váry 1500 stipendií; obnos vybralo Pap. dílo sv. Petra pro domaci klerus. Náboženství musí být vedoucí silou v boji proti komunismu a materialismu, prohlásil vicekancléř Kat. university v Miami na Floride při tzv. Panamerickém dni Portoriku mons. Ilie; americké státy odolají útoku komunismu zvenčí a materialismu zevnitř jen tehdy, dovedou-li dát první místo náboženským hodnotám.

President Indonésie Sukarno schválil Katolickou stranu Indonésie. Tato politická strana byla založena už 25 let před prohlášením nezávislosti Indonésie. Žádost o schválení podepsalo 166 161 osob.

Jak zajistit blahobyt národa, to je obsah pastýřského listu biskupů z Njasy v Africe, uveřejněného k nastávajícím volbám do zákonodárného shromáždění země. Církev se nemůže vázat na žádnou formu vlády ani nemůže žádnou odsoudit, pokud ta zaručuje úctu k náboženství, práva lidské osoby a zachování opravdové mravnosti. Je naší povinností jako biskupů učit věřící práva Boží a Církve, závazky, které z nich plynou, a povinnosti jako občanů. Pastýřský list končí výzvou k věřícím, aby milovali svou vlast, ale aby se dovedli vždycky vyvarovat upřílišeného nacionalismu, který není ve shodě s vyšším zákonem lásky k bližnímu.

Katolická mládež Spoj. států severoamerických se sjednotí na Hod Boží svatodušní modlitbě za obnovu veřejné i soukromé mravnosti. V ten den se slaví 5. den modlitby; malší úmysly, které biskupové navrhli kat. jinochům a dívčím jsou tyto: úspěch II. vat. všeobecného sněmu, sjednocení všech křesťanských církví, a zasvěcení všecké mládeže Kristu prostřednictvím Eucharistie.

V posledních dnech vyšel nový svazek ofic.orgánu sv.Stolice Acta Ap.sedid. Je v něm uveřejněna Instrukce kongregace obřadů o tom, jak biskupové a řeholní představení mají sestavit svůj vlastní liturgický kalendář, tak aby odpovídal novému kodexu rubrik, uveřejněnému loni. Podrobnější obsah instrukce podáme při jiné příležitosti: dnes alespoň hlavní rysy:Také v zvláštních kalendářích má dostat přednostní místo oslava a připomínka ta-jemství Vykoupení;svetky P.Marie a svatých, které se slaví v celé Církvi, mají mít přednost před svatými patrickulárními. Dále se navrhuje vytvoření společného kalendáře pro celou církvь.provincii,pro celý kraj nebo i stát; totéž platí pro řeholníky.Konečně Instrukce nařizuje zrušit svátky vzniklé za středověku ze soukromé úcty a pak přenesené do veřejné bohoslužby. Jen v opravdu výjimečných případech ~~z~~ ^{svátky smí zůstat} ~~z~~ ^{svátky smí zůstat}

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Svatý Otec Jan 23. byl v pátek dopoledne přítomen zasedání Papežské přípravné koncilové komise pro misie; sv.Otec uvítal předseda komise kard. Agagianian a sekreář mons.^{t u} Mahew. V krátké alocuci sv.Otec poukázal na některé otázky misijní práce: Z nejedné země přicházejí zprávy smutné a znepokojující, ale vždycky si musíme být vědomí, že Pán bdí nad Církví a nad pohybem mezi lidmi. Sdělil jim též, že před několika dny našel několik zápisů ze svého duchovního deťíku před 15 lety: umínil sám, že se bude denně modlit za návrat k jednotě odloučených bratří a za misie, a dodal, jaké štěstí by to bylo pro něho, kdyby mohl skončit svůj život s vědomím, že zasvětil celý svůj život šíření Kristova království ve světě.

Sv.Otec jmenoval správní předsedu biskupské komise pro It.kat.akci provikáře římské diecéze kard.Aloise Tragliu. Kard.Traglia je nastupcem janovského arce biskupa kard.Siriho.

Po prvé bude v bazilice sv.Petra ve Vatikánu uděleno knažské svěcení v obřadě syro malabarském, jak se ho užívá ve státě Kerala v jižní Indii. V neděli 23.dubna u oltáře Katedry sv.Petra přijmou svěcení na kněze tři indičtí jáhni z rukou arc. z Mernakulum mons.Josefa Parekattila. Hned nato novokněží budou obětovat svou první mši svatou u oltáře Katedry, nad hrobem sv.Petra a a oltáře s tělem sv.Pia X.

V budově mezinárodní koleje ^{posých} karmelitánů při bazilice sv.Pankráce se konalo generální kapitulum rádu. Za generálního představeného byl znovu zvolen na 6 let P.Anastáz od svatého Růžence z janovské provincie.

Zemský NSR.Parlament Renánska a sev.Westfálska schválil nový zákon týkající se nedělního a svátečního klíču. Zákon podává pokyny pro tzv.Dny mlčení, tj. Velký Pátek, Všechny svaté, Den modlitby a pokání a Vzpomínku padlých. Od půlnoci až do 6 hodin ráno následujícího dne se nezmí konat sportovní slavnosti, veřejné zábavy, koncerty, divadla a filmy, pokud nemají náboženský charakter. Předpisy stran Dnů mlčení se týkají též Štědrého dne, od 4.hodiny odpolední. Zákon konečně nařizuje zaměstnancům, aby v zasvěcené svátky, které nesou uznávány státem, uvolnili čas nutný k tomu, aby mohli být přítomni náboženským obřadem svého vyznání.

Republika Dominkánská. Podle zpráv tiskových kanceláří byla zapálena skupina rovnášenců residence biskupa z Lavagy mons.Aloise Bdeřicha Henriqueza. Bolívie. Socha P.Marie Fatimské byla těžce poškozena v Uncii, ~~následkem~~ Blízko sochy položili jak bylo zjištěno komunisté nálož dý amitu. Věřící vykonali mezi sebou sbírku, aby sochu znova opravili.

Svatý Otec Jan 23. pronesl při středeční audienci delší proslov k účastníkům sjezdu sdružení italských katolických rolníků. Audienci jich bylo přítomno na 30 000. Sv. Otec se nejdříve dotkl tématu sjezdu: ~~že~~^{už} zemědělci důvěru, organickou a odvážnou zemědělskou politikou; přopomněl, jak záslužnou práci už vykonaly zemědělské ženy a mladí zemědělci pro pozvednutí životní úrovně na venkově a dodal, že těžkosti venované a zemědělců nacházejí v jeho srdci živou ozvěnu - on sám přece pochází též ze zemědělské rodiny. Práce člověka je posvátná, protože je to činnost tvora obdařeného rozumem a svobodnou vůlí, povýšeného k důstojnosti dítka Božího. Křesťanská sociální nauka je jasná v tomto bodě a slavné výroky papežů dosvědčují mateřskou starostlivost Církve za ochranu důstojnosti práce. "Sv. Otec pokračoval, že zná ty oprávněné touhy a požadavky zemědělců, a vyzýval především k důvěře v Boha, protože bez jeho pomoci není možné vykonat nic opravdu prospěšného a trvanlivého ani ne v řádu života hmotného. Velkou cti zemědělců je jejich bezúhonný mravní a náboženský život; ten jim vlévá důvěru v Pána, v jeho láskyplnou prozřetelnost, v jeho neustálou pomoc a ochranu nad jejich příbytky a rodinami. ~~Svatý Otec pokračoval výzvou k důvěře v sebe samy, v ty podivuhodné energie, které Pán dal každému z lidí za rozvoj jeho osobnosti; nicčim nelze nahradit sobní iniciativu, pracovitost a péči o vlastní zlepšení.~~ Rolníci konečně mají mít důvěru ve společnost: od ní mají očekávat zákony a ochranu, které si nemohou zjednat svými vlastními silami. Sv. otec uvedl text encykliky Iva XIII. Rerum novarum, že není možné starat se o jednu část občanů a zanedbávat druhou, že je povinností státu starat se patřičným způsobem o blaho pracujících; když stát nedělá, poruší se spravedlnost, která žádá, aby každý dostal co mu náleží. Bereme tuto spravedlnost za základ a i my pozvedáme otcovskou výzvu ke všem kdo může a má se posrata o vaše potřeby. Církev je s vámi. Slovo nadeje, která jsme dnes pronesli, nechtě vám připomíná vždycky dětinnou a něžnou důvěru v Pána, který nikdy neopouští ty, kdo se k němu utíkají. Sv. Otec pak oznámil, že k 1. květnu, svátku sv. Josefa Dělníka a k 70. výročí vydání první sociální encykliky Iva XIII. Rerum novarum, které připadně na 15. května tr. znovu se obrátí slovem k dělníkům, aby obnovil jim a všem jejich třídám pozornost plnou úzkosti ale též statečnou a velkomyslou, kterou Církev chová pro svět práce. K oslavě výročí encykliky Rerum novarum se připravuje zvláštní encyklika sv. otcem zakončená svým ap. požehnáním, které rozšířil i na jeho nepřítomné členy rodin.

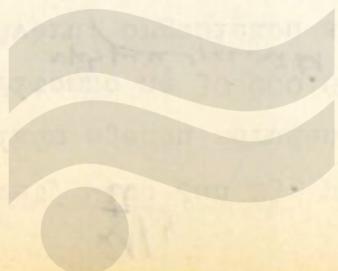
brn

Svatý Otec se pak obrátil krátce i k ostatním skupinám poutníků a turistů kteří byli přítomni. Pravil, že pohled na tak velký počet mužů kolem Krista viditelného zástupce na zemi ho naplnuje důvěrou: Církev žije, nemá se čeho bát. Je pravda, neschází protivenství a pronásledování, to Boží nepřítel, kníže tohoto světa hledí ze všech sil zosévat nesvář, a strhnout lidi do záhuby. Ale nic nezmůže za hranice, které mu stanovil Bůh. Jen až ta daleko, a pak dost - jako by Bůh říkal jemu i na útěchu nám. Pravil jim nakonec se vší důvěrností, že pro několik naléhavých záležitostí mu nebylo možné ráno sloužit mše svatou. Nedlouho po skončení audience přistoupí k oltáři, bude to jeho první večerní mše svatá. A při této mši svaté bude vzpomínat na ně a na to vše, co chovají v srdci.

Y. Vlastním říku domu, madame ~~přeji~~^{u následující}, hlas kdy stáni. Kdli říku mše svaté, madame kdy hlasuj. Je vám všem' všechno přání mše svaté, a přání do popruhy vám říku vedení mše svaté, hlas' on' kdy!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 22-4-61

urk. "Larv na pone hru." "

Nevoli. zp. v hru.

113/1

Kapitula patriarchální basiliky sv.Jana v Lateráně vykoná v neděli pouť k hrobu sv.Pavla v basilice zasvěcené Apoštolu národů zvané za hradbami.

Pouť je konána v rámci oslav 1900.výročí příchodu sv.Pavla do Říma.

Na 29.červen t.r. připadá 500, výročí svatořečení sv.Kateřiny Sienské, patronky Itálie; oslavy budou zahájeny 18.června v Římě na Kapitolu; 29.června budou slouženy sňavné bohoslužby v římské basilice P.M.sopra Minerva.V této basilice jsou uchovávány tělesné pozůstatky této populární italské světice.

Oslavy výročí budou zakončeny v červnu příští rok sjezdem italských členů třetího rádu sv.Dominika.V rámci sjezdu bude odhalena socha sv.Kateřiny na hradě sv.Michala archanděla Castel San Angelo.~~V Sieně se bude konat oslavy ke cti světice sv. Kateřiny na její svátek.~~

V neděli bude zahájen v Turině 11. sjezd Italské federace bývšáků škol řízených kněžími Tovaryšstva Ježíšova.

Při biskupské konsistoři v Madridě byl zakončen informační proces pro blařečení argentinského inženýra Izidora Zorzana Ledesmy.Akta budou odeslána kongregaci obřadů do Říma. Ing.Ledesma zemřel r.1943 ve věku 40 let; byl členem sekulárního institutu Opus Dei po 13 let.Vyznamenal se svou hranností ve službách Církve zvl. za let občanské války.

Při mariánské svatyni v Lurdech existuje už od r.1958 stálá misijní výstava. Nyní byly otevřeny další pavilony.

Indický ministr výchovy dr.Šrimali veřejně hájil soukromé školy proti výtce že žádají od svých studentů ~~nespravedlivé~~ školné. V debatě v parlamentě ministr dr Šrimali prohlásil, že soukromé školy ~~podávají~~ prospěšný přínos společnosti a že jejich práci třeba jen podporovat.

V Dublinu pokračují přípravy na velkolepou misijní výstavu,kterou 18.června otevře ap.legát kard.Agagianian.prefekt kongregace šíření víry.Výstava tvoří jeden z vrcholných bodů oslav 1500.výročí smrti sv.Patrika.Výstava má dokumentovat práci irských misionářů a misijních sester.Svou spolupráci nabídly všechny řády a kongregace,které pracují na misijní frontě Církve.

H.K. Přítel zemřelého světicího biskupa z Kantonu mons.Forda chtěl se pomodlit na jeho hrobě ve výroční den jeho smrti.Po hrobě ale nenašel ani stopy. Tam kde byl hrob byla rýžová pole.Mons.Ford z americké misijní společnosti maryknollské byl nejdříve ap.vikářem v Kayingu a r.1946 se stal biskupem v Kantonu.R.1946 byl zatčen a r.1952 zemřel ve věze ské nemocnici útrapami.

Laici na pomoc kněžím.

Tento týden se konal v Římě sjezd o otázkách týkajících se kněžských a řeholních povolání. Na 330 kněží se sem sjelo, především z Itálie, ale by i ze zahraničí přítomni byli zástupci organismů, které se starají o vzýšení počtu kněží a řeholníků. Není totiž nikomu tajemstvím, že počet kněží rapidně klesá, početně a tím více procentuálně. Situace je vážná, velmi vážná, pro toho, kdo zapomíná, že kněží vlastně dělají práci Boží, kdo si myslí, že jen na kněžích závisí existence Církve na světě, proto toho situace se může zdát tragickou, ne-li přímo agónií. Nebudu vás unavovat statistikou, jak ji podal na sjezdu prefekt kongregace pro semináře kard. Pizzardo. Jen několik čísel: V Itálii je 43 696 kněží pro 50 milionů obyvatel; musíme ještě připočíst 21 tisíc řeholních kněží. Čísla nijak ne špatná; ve skutečnosti ale za uplynulých 5 let ubylo 1 627 kněží; průměrně za 4 roky počet kněží zemřelých převyšuje (o 300) počet novosvěcenců. Itálie by potřebovala ročně 1200 novosvěcenců, má jich ale jen polovinu. A podobně je tomu v Evropě a v zámoří – až na některé výjimky. V Evropě je 231 tisíc kněží diecézních i řeholních; mělo by jich být (aleyn) 300 tisíc – počítáme-li 1000 duší na jednoho kněze. To zn. 7500 novosvěcenců ročně; r. 1955 jich bylo 1600 víc než zemřelých (t.j. o 174, r. 1959 3440,41). Počet zemřelých kněží byl zrovna tak vysoký. Zrovna tak vypadá situace mimo Evropu: počet novosvěcenců se přibližuje počtu zemřelých kněží, a lze se obávat, že jej některý rok i převýší. ~~U~~ Kněžský krize ze západu v zemích rozlehlé Latinské Ameriky tento nedostatek je bolestný: v Dominikánské republice připadá jeden kněz na 12 tisíc, v Guatemale na 18 000. Buenos Aires má farnosti o 60 000 duší s 3 kněžími, a to ještě všichni nejsou plné síly. ✓✓✓

Mnoho příčin by se dalo uvést, proč počet kněží ubývá. Je to např. náboženská krize, kterou prodělává náš svět, na Východě i na Západě. Uprostřed zlehčení života, zhrou a sensualismu zůstává málo místa pro duchovní požadavky. Lidé jakoby si našli jiné bohy: hmotu, pohodlí, smyslnost; jim se klaní. Kněžský život naproti tomu znamená odříkání: bohatý, pokojný velebný pán existuje jen v starých románech a v obrazech komunistické propagandy. Povolání kněze patří k nejméně honorovaným po finanční stránce. Člověk najde omluvu pro tzv. lakotná kněze. V Itálii na venkově např. fara kněze neužíví. A tento hmotařský pohled na život pronikl i do našich rodin: z rodiny, která pro vlastní pohodlí má jedno dvě děti, ztěžka vzejde kněz. A pak ta propaganda protikněžská, která zveličuje některé chyby a nedostatky kněží – jakoby zapomínala na chyby lidí ve světě.

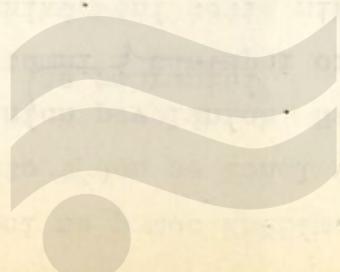
4. nejvýznamnější dílo: křesťanského umění
vzniklo v římském říši - vlastně římská říše
materiál jde římské: římské stropy, římské podlahy a římské
pravoslaví: římského Krista - a římského Krista
představují římskou architekturu, římskou umělosti, římskou
římskou literaturu; římskou umělosti.

Není v římském říši, nížnější kultury

římská architektura

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Je naprosto nutné zvýšit počet kněží. Jakým způsobem: činností kněží a pak činností laiků. organizováním organismů, které by se staraly o naše jejich patři čnou výchovu a které by nedopustily, aby některé povolání zaniklo z finančních nedostatků. Do práce se musí zapojit i katolické spolky laiků: vytvořit ve společnosti ovzduší přátelstější vůči kněžskému povolání, bojovat proti protikněžské propagandě, šířit úctu ke kněžské důstojnosti a k práci kněze. Vychovávat mládež k opravdovému vnitřnímu životu, k lásce ke K.P. a k duším. Uspořádáním adoračních hodin za kněze - ~~Bůh je volá ke kněžskému a~~ ^{Bůh je volá ke kněžskému a} holnímu životu, mluvíme stále o povolání; a Bůh svou milostí bude kněze sílit aby vytrval - uspořádáním sbírek pro chudé studenty na kněžství. Jako všude jinde připadá největší pracovní pole rodčům: aby děti už od nejútlejšího mládí vedli k sebeobětování, takže děti jednou najdou v sobě pochopení pro potřeby Církve, uslyší volání božského Mistra, najdou v sobě sílu opustit svět a jít za Kristem. Toto obětavé smýšlení děti musí vidět den co den na rodičích. Rodiče ~~to mají~~ považovat za zvláštní výsadu, když Bůh některé z jejich dětí, které jim dal, si volá k své výhradní službě, a mají se za to i modlit tak jak to konaly naši rodiče v minulosti.

Divná slova, m.p., řeknete, jsem si zvolil pro vás k svátku svatého Vojtěcha. A přece, nejsme daleko do myšlenky, které nám nese na mysl svátek našeho prvního českého biskupa na pražském biskupském stolci. ^{svatého} ^{Vojtěcha} ~~svato~~ ~~Vojtěcha~~ naši biskupové sverotavili ~~neči~~ ^{a jistě} svěřují nyní dorost v českých vlastech, ~~ne~~ nepochybují, že sv. Vojtech zůstane nad ním být. Také u nás je situace těžká, a zhoršuje se den co den. Před r. 1950 měly naše semináře na Moravě a v Čechách ~~mezi~~ ^{mezi} 600 bohoslovů a 20 novosvěcenců - dnes ~~je~~ ^{v letošní} ne 80 bohoslovů a snad 15-20 novosvěcenců. Ne že by nebylo kněžských povolání; proste ~~nesmí~~ ^{nesmí} se na kněžství připravovat v semináři ani ne soukromě. Noví a noví kněží, i mladí, padají únavou; další jsou vyřazováni, na 1500 máme těchto kněží dělníků. Něž ani my nesmíme a netušíme, ^{Dvakrát nejdřív: Lávka na první můrku. Ovšem prvního} budeme zoufat. Záleží to na nás. Dnes v předvečer sv. Vojtěcha si chceme umístit, že udržíme v našich rodinách živou víru, ochotu přinést pro ni všechnu oběť. Můžeme si být jisti, že naše děti ~~uslyší v sobě~~ hlas vořajícího Krista a půjdou za ním, aby slovem i činem po příkladu sv. Vojtěcha vraceli Kristu zdivočelé a zpohanštělé české uhory:

Osmá líz ze žen - na tom už se pochlubí hr. V. a leníkům zeleným:

Účesna opomíte teleutěšení dny a ty, jichž budeš ve výd. něm, Šolc, Vlast. doplňují, církevnou výmluvu žen. Je pravidlo, že v našich metropolitových městech probíhá,

Krátký opis o obřadu m. a sv. prof. Ignatia v. w. O. u. V závěru ^{zpráv} je
někdo výslovy, které měly mít dle kněze mnoho smyslu; jmenil se omylně v tomto
obřadu (obřadu) (obřadu)

* stoupají na vrch a oznáčují do budoucna.

Význam nezjistil, když je dle. Pořádání této mše měl odveta. Je mnoho posvat.
kněz a kněz se po pořádání mohou

je velmi důležitý, ^{v obřadu,}
že se totální režim

rozhodne + že
vše je tak, než mělo byt.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. udělil v neděli dopoledne zvl. audiencivěřícím, řeh. sestrám
 řeholníkům ^{různým} biskupům a kardinálům vých. obřadu, kteří dle v Římě; ~~základní při~~
audienci chtěli poděkovat sv. Otci za to, že min. neděli osobně udělil biskup-
 ské svěcení a to v řeckém obřadě mons. Akacioví Coussovi, přísedícímu kongr
 pro vých. Církve. V odpovědi na hold věnosti a oddanosti, který jménem přítom-
 ných pronesl sekr. kongrgace pro vých. Církve sv. Otec pronesl delší italský
 přeslov: NEdělní obřady byly zvláštním důkazem jeho úcty a lásky vůči východ-
 ním křesťanským obcím. Sv. Otec pak vyvolal několik svých vzpomínek na Bolhar-
 skou ve kterém dlel 10 let jako ap. delegát ^{la} Vzpomněl, též na archomandritu mons.
 Josefa Sokolovského, Bulhara, jemuž udělil biskupská svěcení Pius IX. r. 1861.

Dva měsíce po svém příjezdu do Istanbulu mons. Sokolowski zmizel. Nějaká ruská
 loď ho odvezla do Oděsy. Po jeho smrti přišel na Západ jeho knížka evangelia
 s nápisem: Josef Sokolowski, navždy katolík. Pohled na smutný stav křest-východi-
 níků v moji ligovití a nas však nesmí příliš skličovat. I tam víra žije dál. Pán vyhradil slávu a
 triumf svému vykupitelskému dílu. Tento triumf nadejde. Nakonec sv. Otec pří-
 tomným, jak se ^{v Bulharsku} setkal s jedním pravoslavným mnichem: ten mu políbil ruce se
 slovy: ~~František~~ papežův: nechť ^{zástupce} jí soujeho vlastnostmi sládekost Davidova a moudrost Šalomounov-

- a končil ujištěním své zvláštní modlitby za celý křesťanský východ.
 Sv. továř tisk přináší zprávu, že v Angole byl zavražděn teroristy další mi-
 sionář italský kapucín P. Petr Jan z Terstu, věčanským jménem František Filip
 P. Filip chtěl přemluvit teroristy, aby upustili od násilnictví a nechalá
 na pokoji bezbranné civilní obyvatelstvo. Jeho slova ale byla nadmo. On sám
 byl barbarsky ubodán noži. Před smrtí ještě udělil své poslední požehnání
 vrahům a vyprošoval jim na Pánu Odpuštění. P. Filip měl 34 let, v Angole byl
 5 let.

Katolická universita Indonésie je první z 24 soukromých vysokých škol eci-
 stujících v zemi, která se dostalo oficiálního uznání presidentem Sukarnem.
 Kat. universita je federace universitních katolických kolejí, které existují
 ve 4 různých městech ostrova Jávy. Sám president Sukarno ~~uzkázkovitou~~ slav-
 nostní akademii, konané v aule kolejí djakartské. Zádal profesory a docenty
 aby svou prací v katolickém duchu přispěli k výstavbě inonéského národa.
 4 kolejí, které dohromady tvoří Kat. universitu Indonésie mají 2560 studentů
 na fakultách práv, ekonomie, inženýrství a pedagogie. V Indonézii na 90 mili-
 ónů obyvatel je půldruhého milionu katolíků; Církve tam řídí 2277 škol, kte-
 ré navštěvuje ~~je~~ 400 tisíc žáků a studentů.

Dánští luteráni a katolická Církev.

Luteránský pastor z dánské diecéze Aalborg, Olaf Bonnevie se obrátil roku 1945 na katolictví a byl vloni i svatodůšních svatcích /1960/ vyšvěcen na kněze. Je to první katolický kněz, který ženatý a pozdě se vrátil do Církve, byl takto vysvěcen ve Skandinavii od dob reformace. Norský katolický časopis Sv. Olav si u něho vyžádal interview. Podáváme zde hlavní myšlenky z tohoto rozhovoru. Bonnevie tu mluví o katolických tendencích u dánských luteranů. Bylo to r. 1927, kdy osm studentů bohosloví založilo t.zv. theologické oratorium, které připomina to cemu se v Norsku říká Ordo Crucis, rád kříže. Byli silně pod vlivem t.zv. Hight Church v Anglii. Zajímali se o liturgii, o prohloubení teologického studia, o ozivení smyslu pro Církev mezi luterany. Ačkoli s počátku neměli tak mnoho vlivu, prece jen na jejich podmět vyšla instrukce o t. zv. slavných mších. Hlavně se přičinili o to, aby se znova zavedlo do luteranské bohoslužby Kyrie, Gloria, Credo a Preface. Dnesní theologické oratorium už čítá okolo 150 pastorů. Kromě toho je v něm zapsáno 19 studentů z Koppenhagi a 15 z Aarhus. // Kazdoročně konají sjezd a scházejí často v místních kroužcích. Založili časopis s nápisem Under Guds Ord, Pod Božím Vedením, který se snaží o to, aby probudil v protestantech zase smysl pro Církev. Jejich vliv na ostatní pastory je už citelný. Ale poslední doba je v Dánsku velmi známá i anglikánska Hight Church, jejíž vůdci jsou seskupeni okolo časopisu Reformatio. Musíme uznat, že toto hnutí mladých pastorů bylo v Dánsku docela nečekané. Úřední dánští Církve je sama velmi liberální a připouští snadno různé tendenze. Snadno se smírila i snaukou profesora Lintharta a několika jiných, kteří hlasali existencialismus a popírali leckdy i základní křesťanské pravdy, jako zmrtvých vstání Pana a věčný život. Takovéto směry znamenaly přirozeně uplynutý rozklad tradiční nauky luteránské. Madi, kteří se temto t.zv. moderním názorům vzepřeli, našli s počátku nepriznivé prostředí. Nechápal je prostě. Všecko se zda v jejich postoji zavánet katolictvím a tito mladí pastori se svou uctou ke katolické Církvi nikterak netají. Chtěji

rozhodně znovu zavést všecky ty katolické zvyky, které považují za spo-
lecne všem křestanům. Hlavní jejich snahou je znovuzavedení obradu a ucty
ke svatostem. Zacinají tez znovu opakovat, že život kontemplativní, roz-
jimavý odpovídá samé podstatě křestanství a že není spravné jej zavrhu-
vat. Časopis *Reformatio* propaguje mnoho starých obyčeju a zvyků, které
byly od doby reformace zamítány a pronásledovány jako zbytky katolictví.
Tak na příklad se pokouší znovu zavést soukromou ústní zpověď, zname-
nání se svatým křizem, recitace kanonických hodinek a breviáře, uctu k
Matce Boží. Nej podivněji se ovšem zdalo, že se nebali zase znovuobnovit
reholní život, ke kterému měli protestante takový odpor. Dnes existují
v Dánsku už dve reholní společnosti luteránské. V Kollundu, v jizním
Jutlandu žije asi 15 sester, které si daly jméno Dcery Mariiny a venu-
jí se zcela modlitbě a rozjimaní a modlí se za jednotu Církve, ~~členové~~
tež mariánskou litu. Jistou pastorem je její duchovním vůdcem a
zpoředníkem. Druhý klášter je v Lem Hede, v rapsadním Jutlandu,
jehož sestry se nazývají Františkankami, a svá pastora a kostel
a klášter sv. Kříže. Co máme soudit o těchto mužech? Máme
niz světě slavenosti s anglikánskou Right Church. Tjednu stranu
se vyslovila otevřeně a jasně pro sbližení všech křestanů, pro spolu-
praci s katolíky, ale s druhé strany pouze často přávě její členové,
kteří se ~~na~~ někdy tvrdějí kříž na malých kostelech, na svém
vlastním půdám a tím působí ještě další rostřílenost a delem.

Abbe Bonnevie je dost optimisticky pojednává slavíny
dánské. Je muž mimo mnohokrát, které toto hnutí přivedlo přímo
do katolické Církve. Ostatní, i když tak daleko nedosli, často
o katolickému náboženství a jsem si vědom, že bytě i mohou katolíkem
je jedna z nejdávaznejších otázek dnešní doby. Některí dokonce
opakují s Kierkegaardem, že luteránství samo si nestaci, se to mohou
positivně naučit. Jeno přívod je negativní: kritika Církve katolické
má-li být luteránství malit ruce sily, musí se stát snova
Církvi v pravém slova smyslu.

oživují též maránskou úctu. Místní pastor je jejich duchovním vůdcem a zpovědníkem. Druhý klášter je v Lem Hede, v západním Jutlandu, jehož sestry se nazývají františkánkami. Postavily tu kostel a klášter sv. kříže. Co máme soudit o těchto směrech? Máme už určité zkušenosti s anglikánskou Hight Church. Sjedné strany se vyslovila otevřeně pro sbližení všech křesťanů, pro spolupráci s katolíky, ale s druhé strany jsou to často právě její členové, kteří někdy tvrdošijně lší na maličkostech, na svém vlastním podání, a tím působí ještě další roztríštěnost a dělení. Abbé Bonnevie je dost optimistický, pokud se týká skupiny dánské. Je mezi nimi několik, které toto hnutí přivedlo čímo do katolické církve. Ostatní, i když tak daleko nedošli, často o katolictví mluví, a jsou si vědomi, že být či nebýt katolíkem je jedna z nejvážnějších otázek dnešní doby. Někteří dokonce opakují s Kirkega-rdem, že luterství samo si nestáčí, že to není pozitivní nauka. Jeho původ je negativní: kritika Církve katolické. Má-li luteránství zase nabýt síly, musí se stát znovu Církví v pravém slova smyslu.

Než jaká bude tato nová luterská Církev? Napodobení určitých katolických bohoslužeb neznamená samo v sobě ještě sbližení. Ve Švédsku na příklad se toto hnutí o sjednocení s katolíky vůbec nezajímá. Ale Abbé Bonnevie je optimista i v tomtosměru. Tvrdí, že v Anglii se dnes může napočítat dobrých tisíc pastorů, kteří uznávají primát římského papeže, kteří nechtějí mít nic společného s t. zv. Světovou radou Církvi, protože usilují o přímé sloužení s Církví katolickou. Tačé v Německu existuje t. zv. Bratrstvo s. Michaele, Sankt Michalel Bruderschaft, které by si přálo oživit víru ve svátosti a obřady. Mezi nimi je skupina silně katolismující, jako na př. teologové Lackmann a Baumann. Oba se museli pro své katolické sklonky dokonce zříci své funkce.

Mají nějakou naději ve všeobecný sněm? Mezi těmito skupinami se dnes už ustálilo mínění, že velký církevní sněm měl být v době reformace, kdy kterému bohužel nedošlo. Tenkrát prý ba se daly všechny rozpory poměrně snadno rozřešit. Dnes už je situace daleko obtížnější. Nemyslí tedy, že by spojení všech křesťanů bylo možné v blízké budoucnosti, ale je možné nyní k němu připravit cestu.

Abbé Bonnevie je toho názoru, že jsme my z naší katolické strany povinni jejich snyhy podporovat, povzbuzovat je, snažit se o vzájemné poznání. Nedávno se setkalo spolu v Dánsku 10 katolických kněží a deset pastorů, aby mluvili spolu o smyslu kněžství, s vátostí. Výsledek, jak se zdá, byl zcela povzbuzující. Abbé Bonnevie dále doporučuje, aby se vždycky podobné schůzky daly na společném základě, a tím je Písmo sv. My se můžeme od nich naučit oné uctě a nadšení, které mají ~~XXXXXX~~ ke slovu Božímu, a oni se zase mohou naučit pochopit náš postoj k němu, totiž vřazení Písma sv., jeho četby a jeho vysvětlení v jednotu Církve a jejího učitelského uřadu. To je bod, který je protestantům dost cizí, ale právě tím, že dnes cítí potřebu se povznést k Církvi, jsou s ohnější i k pochopení i této základní nauky katolické.

..zprávy z kat. světa. Itálie V Turině byl zahájen pracovní sjezd delegátů spolků býv. žáků škol řízených kněžími řádu T.J. Předseda evropské konference spolků býv. jesuitských žáků referoval o přípravách na evropský sjezd hnutí, který se bude konat od 3. do 7. září v Marseille. Předseda konfederace býv. žáků katolických v It. lii ~~se zmínil o plánu založit Světovou unii býv. žáků katolických~~ řízených řádu T.J. Žáků katolických sdružilo by se tak na 100 milionů osob, aby vytvořilo jednotný řád na obranu práv Církve na školském poli. Světová unie býv. žáků jesuitských řádů čítá na 2 miliony členů.

Na 3000 universitních studentů z Itálie, ale též z jiných zemí Evropy, z Francie, Guatema, Indie, Austrálie, Brazílie, a Paraguaje se zúčastnilo pochodu víry z Florencie do Sieny. V sienské katedrále pro účastníky sloužil mše svatou arc. z Boloně kard. Lercaro. Kard. Lercaro též přečtl pozdravný telegram kard. Tardiniho vat. státního tajemníka, který jménem sv. Otce je vyzýván k obnově života víry a děkuje za jejich modlitby konané za zdaru ek. sněmu. Spoj. státy arc. z Bostonu kard. Cushing promluvil v rámci slavnosti odevzdání medaile Lanternovy. Kard. Cushing žádal založení celonárodní organizace, která by si vzala za úkol vyložit Američanům význam, metody a nebezpečí komunismu. Medaile byla odevzdána předsedovi Americké ~~komunistické~~ odborové organizace George Meanymu. Medaili uděluje každoročně spolek Kolumbových rytířů osobnosti, která se nejvíce vyznamenala v boji proti komunismu a proti korupci Francie. Troussure se konal v pondělí pohřeb francouzského jesuita P. Pavla Doncoera, který zemřel v sobotu ve věku 80 let. P. Doncoeur byl redaktorem proslulého měsíčníku francouzských jesuitů Etudes. Jeho péčí byly vydány autentické texty o procesu sv. Jana Orleánského, Jany z Arku. Byl též teologickým poradcem při natáčení filmu Jana z Arku, ve kterém hrála hlavní roli Ingrid Bergmannová. P. Doncoeur založil též Cahiers de Sainte Jeanne, byl to časopis o duchovním životě pro laiky.

H.K. 6 138 dolarů bylo vybráno ve sbírce pro chudé. Sbírka se konala na Velký pátek, a výzvu k ní vyhlásil biskup mons. Bianchi. Přeji si, aby na Velký pátek půst a zdrženlivost sloužili lásku blížené. Žádal věřící, aby peníz ušetřený v ten den na jídlo darovali pro chudé a tr. cí houzí.

RK
Podle posledních statistik žije v západní Evropě 75 000 katolických Ukrajinců; v duchovní správě mezi nimi pracuje 95 kněží a 3 biskupy. V Římě pro ukrajinské studenty na kněžství existuje věký a malý seminář. V zemích Lat. Ameriky žije 300 000 kat. Ukrajinců; stará se o ně 66 kněží a 190 řeholníků a řeholnic. Nejvíce kat. Ukrajinců žije ve Spoj. státech. Mají tam

500 kněží a řeholníků a ře. sester; jsou seskupeni kolem 405 kostelů a kaplí. mají 35 farních škol, 4 nemocnice a 3 sirotčince. Také v Kanadě je velká a kvetoucí skupina kat. Ukrajinců; je jich 200 000 a mají 4 biskupy a 248 kněží.

Belyci říkají nám blyž. kňolík ⁽¹⁾ Knovodské Charité (kyrile
zvanecky blyž. františk.) Hlavní město je Lviv (jinečme), oficiální
město Lviv (jinečme) nejsou postaveni nejdříve.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

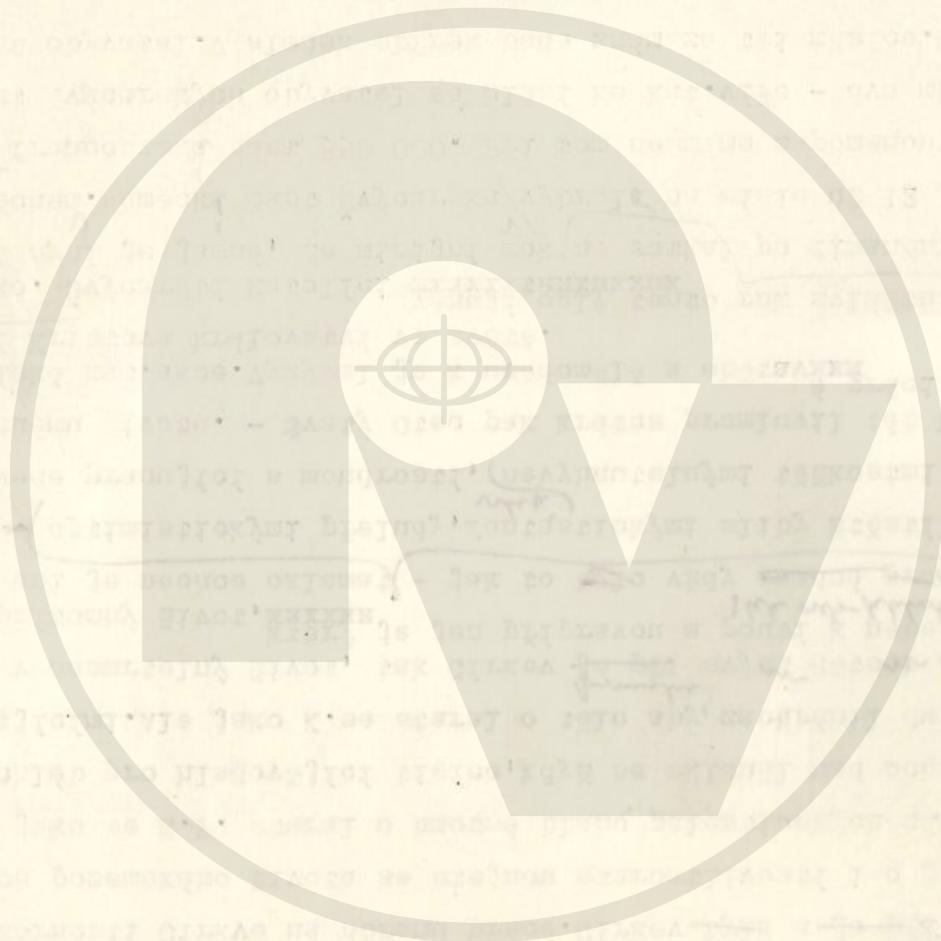

ústav pro studium
totalitních režimů

V.M. Svatý Otec Jan 23. přijal v neděli ve zvl. audienci diecézní předsedy sekce mužů Italské katolické akce a skupinu přístavních dělníků z Janova. V přiležitostném proslovu se sv. Otec obrátil v duchu ke všem dělníkům světa, jemu tak blízkých a drahých. Říci, že dělníci jsou ve Vatikánu jako doma, než pouhá řečnická fráze, pravil sv. Otec, a bohudíky, je to i skutečnost a milý zvyk. Papež rád ~~přijíma~~ s láskou skupiny dělníků ať už ve zvláštních nebo generálních týdenních audiencích. Tento milý zvyk nabývá letos zvláštního lesku protože si budeme připomínat 70. výročí vydání encykliky Rerum novarum: bude novou příležitostí promluvit k dělníkům a obnovit jim a jednotlivým jejich třídám starostlivou ale též statečnou a velkomyslnou pozornost Církve pro svět práce. Církev mluvila a bude mluvit vždy ~~Jak ji to uložil její božský zakladatel.~~ by ~~chtěl~~ šířit stran propagandistické a hledaného zdůrazňování ~~ze strany~~ Církve hospodářských ~~zemí~~ otázek, které třeba vyřešit. Církev ~~nepotřebuje se~~ obhajovat například patří dějinám. Slavné papežské dokumenty svědčí o mateřské pozornosti Církve na obranu práce. Církev ~~byla a je~~ při svých děčích za jejich pozemského života se stejnou starostlivostí i o jejich hmotné hmotě, jako se K.P. staral o hmotné blaho palestinských zástupů, když rozmnížil chléb pro hladovějící tisíce, když se skláněl nad ochrnulými, nemocnými umírajícími. Ale jako K. se staral o tělo aby zachránil duši, aby ji vleval do jistotu v nesmrtný život, tak Církev ~~je~~ při svých děčích ne výhradně pro jejich přítomný život, ~~XXXIX~~ který je jen přípravou a poutí k nebeskému životu, ~~ale ani~~ je nechce oklamat - jak to ~~je~~ vždy smadne pro improvizované učitele → optimistickými preludy, fantastickými sliby štěstí bez konce.) Církev vede pracující s moudrostí, nevyhnutelnými těžkostmi aby je přivedla k věčnému životu. - Svatý Otec pak krátce promluvil též k přítomným členům Italské kat. akce. Vyzýval je k uvědomělé a obětavé práci za příchod a upevnění Kristova království ve světě.

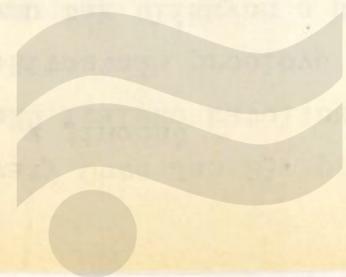
Švýcarsko. Švýcarští katolíci věnují celý tento rok zvláštní pozornost misionářům. Už nyní je jasné, že misijní rok se setkal po finanční stránce s velkým úspěchem. Německá část Švýcarska vybrala na misie už 12 300 000 švýc. franků, francouzská část 550 000. Při tom nesmíme zapomenout, že poměrně malá část švýcarských obyvatel se hlásí ke kat. víře - dva miliony z celkem 5 milionů obyvatel. V sledk sbírek bude znám za tři měsíce. Tři čtvrtiny obnosu bude rozdělen mezi švýcarské misionáře: kněze, řeh. sestry iliaické misionáře. Zbytek bude dán Pap. misijsním spolkům. V minulosti již byly mlh. k dispozici.

*Traktáti: nás. v. k. k. papežskému i městskému
občanskému*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

(poradcům za jejich práci plnou odříkání.)

1173

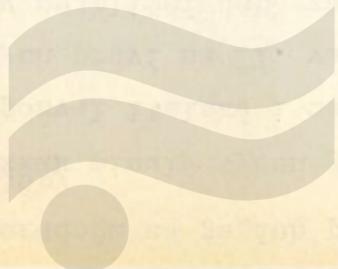
Ve úterý minulý týden gen rální tajemník ústřední koncilové přípravné komise pozval italské i zahraniční novináře, aby je informoval o průběhu přípravných praví na II. vatikánský koncil. Schůzka se konala v místnostech, kde bude v nejbližší době zařízena koncilová tisková služba. Mons. Felici poukázal nejdříve na zajímavou časovou shodu: právě tentýž den v ranních hodinách sv. Otec dal uveřejnit ap. list, kterým žádá duchovensvto i věřící o zvláštní modlitby za zdar sněmu; modlitby se mají konat v tradiční novénu před svátky svatodušními. Je třeba nových modliteb; přípravné práce pokračují a jak se zdá nejsme už daleko od dne, kdy bude koncil zahájen. Můžeme doufat, že to bude na podzim 1962; sám sv. Otec by si to tak přál, on se zvláštním zájmem sleduje a nejednou zavítá nazasedání některé z komisi. Chce tak poděkovat členům a přípravné pracé. - 11 komisi a 3 sekretariaty horečně pracují. Každý orgán pracuje na poli své kompetence; když se vyskytnou otázky, které zajímají více komisi, pak je založena nová podkomise, tak se má vyvarovat, aby o téže otázce se jednalo dvakrát. I v přítomnosti sv. Otce se členové komisi vyjadřují s velkou svobodou. Tak si to ostatně přeje sam sv. Otec, ví ze jejich slova jsou vedena láskou k Církvi. Ústřední komise, již předsedá sv. Otec, zkoumá jednotlivá téma, o nichž jednají komise, a bdí nad nimi. Sekretariát této ústřední komise nedávno vydal 15 svazků o předpřípravných pracích sněmu. Kromě prvního tyto svazky nejsou určeny veřejnosti. Nyní je sestavován index jmenný s velmi zajímavými statistickými daty. - Stran témat, o nichž se bude na sněmu jednat, mons. Felici pravil, že není možné cinit žádná positivní tvrzení, vše závisí na práci komisi a konečně na rozhodnutí sv. Otce. Jistě bude vždy jednáno o mimořádně důležitých otázkách, které potřebují vyjasnění nebo přizpůsobení naší době. Nebude řeč o celibátě; sv. Otec řekl své mínění o této váci za římské synody v lednu 1960. - Mons. Felici vybízel novináře a také veřejnost k jisté trpělivosti: je pěkné, že se věřící a celý svět zajímá o sněmu, plní nás to radostí; koncil je ale nejvyšší úkol učitelského a správního úřadu v Církvi, který vykonávají nástupci paoštolů v čele s nástupcem sv. Petra; všichni tedy se mají dívat ke koncilu s uctivým mlčením, modlit se, aby Duch svatý osvítil otce koncilové v zájmu Církve. Přísné mlčení váže členy komisi, sám sv. Otec je vybízel k jeho věrnému zachovávání. - Koncil je věc učitelského, to však neznamená, že by laici neměli sdělit biskupům své poznámky a svá přání. Tak se činně i když nepřímo budou podílet na práci koncilu. Konciloví otcové budou mluvit latinsky; není vyloučeno, že sem tam někdo užije i živé řeči, ale veden svatou pýchou se jiste omězi na latinu.

Závěrem mons.Felici nevyloučil, že by nebyli pozváni na sněm jako pozorovatelé i osobnosti z nekatolického světa. ~~zároveň~~ Studium této otázky ještě nebylo skončeno.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. byl v úterý dopoledne přítomen zasedání koncilové přípravné komise pro biskupy a řízení diecézí. Svatého Otce pozdravil předseda komise kard. Pavel Marella a sekretář polský biskup mons. Gawlina. K přítomným biskupům a kněžím sv. Otec krátce promluvil latinsky: pravil, že radostná odpověď celého kat. světa na jeho rozhodnutí svolat sněm ho naplnuje ^{pevnou} nadějí, že sněm přinese hojně ovoce. Velký krok vpřed byl vykonán zvl. v našem poměru k odloučeným bratřím. Od nepřátelství, jaké vládlo ještě za doby papeže Lva XIII. jsme došli k pochopení vzájemnému a k blahosklonnosti; dokázal to způsob, s jakým odloučení křesťané přijali zprávu o svolání koncilu. Už v pondělí opakoval zástupcům kat. tisku, že koncil je vnitřní záležitostí Církve, je proto nutná při referování počínat si s opatrností. Až po skončení vlastního koncilu bude možné obrátit se k odloučeným a vyzvat je k návratu do otcovského domu.

V pondělí sv. Otec zaslal telegram arc. z Alžíru mons. Duvalovi: ujišťuje ho svou účastí v těžkých chvílích, které prožívá jeho vlast; i nyní pracuje vše mi silami za nastolení pokoje, pravého pokoje, kterého nelze dosáhnout násilí; ale který je ovoce dohody uzavřené s upřímností a poctivostí, v úctě k právům jednotlivců i lidské společnosti.

Za přítomnosti mnoha osobností církevního i občanského světa byl ^{zván} v Innsbrucku V Rakousku odeslán ^{z lit.} z továrny zvon, který je určen pro ^{stojící na před} kostel ^{byv.} koncentračního tábora v Dachově. Zvon bude posvěcen a odevzdán správci dachovského pamětního kostelíka v rámci slavností konaných 21. a 22. července. Na zvonu jsou reliéfy P. Marie z Mariazellu a sv. Michala archanděla.

Podle zprávy kat. tiskové kanceláře konžské DIA církevní autority diecéze Kinštu rozhodly, aby všichni řeholníci a řeholnice opustily toto území.

Postoj nanejvýš nepřátelský místního mohamedánského obyvatelstva ^{toto opatření} žádal sv. Oteci do Vatikánu přišlo na 100 žádostí od afrických biskupů, kteří žádají o svatořečení 22 ugandských mučedníků; ~~byly~~ ^{il je} prohlášení ~~byly~~ blahoslavenými papež Benedikt XV. r. 1920. V žádostech se píše, že úcta k bl. uganským mučedníkům by byla velmi vhodná pro naši dobu: Církev v Africe vstoupila do nové fáze kdy si uvědomuje hodnoty opravdu africké. Kanonizace by mohla přispět k sjednocení a upokojení afrických katolíků. Proces svatořečení jednoho z uganských mučedníků bl. Karla Lwangu byl začat už loni; nyní zdá se bude obnoven proces všech 22 blahoslavených.

Komentář nečtený

Brno - Drž!

(16/23)

Komunisté se často chvárají ~~nežlém~~, jakoby oni byli jediní praví vyznavači a hlasatelé humanismu, to jest opravdoví zastánci člověka a lidskosti, od staleté čekání tvůrci nového člověka. Je pravdivé toto jejich tvrzení? Odpovězme si na tuto otázku:

„řeďevším si připomeňme, že dle dialektického materialismu skutečnost je ovládána a spíata v jednotu ekonomickými činiteli, jimž jsou podřízeny všechny ostatní polohy skutečnosti. Je možno v podobném myšlenkovém ovzduší mluvit o humanismu? člověk je přece svobodná osoba! Je možno mluvit o svobodě, o svobodné volbě, o opravdu osobní svobodné iniciativě ve světě, jenž je zcela a výlučně založena na vývoji, rozvoji a nadvládě ekonomicko-sociálních vlivů a činitelů? Buď - anebo! Buď uznám nadvládu neosobních sil, nebo svobodu člověka. Je možno odhalit podmínky svobody v systému, v němž základním tematem dějin, určujícím dialekticky všechny superstruktury, tedy i mravnost, joproces přeměny ekonomických struktur - a v němž i politika, projev a kolbiště třídního zápasu, není než "syntetický výraz ekonomie", jak doznavá Lenin?

V systému, v němž není místa pro svobodu a mravnost, není místa pro lidskost.

Otázkou vědeckého výkladu mravnosti se zabýval v posledních letech sovětský tisk; Štěpán Vagovič v knize Etica comunista-komunistická etika/řím, 1959/ krátce shrnuje a hodnotí obsah téhoto publikací. V posudku rozbírá mimo jiné i požadavek "mít ducha strany": v předpokladu, že strana je mozkem a vůdkyní proletariátu a že má pravdu, nemůže tento požadavek zbavit etiku komunismu relativismu a subjektivismu. Tato zásada a výzva uráží lidskou důstojnost, neboť není důvod, proč by měla mít strana nebo pohlaváři strany patent na pravdu a na rozpoznání zákonů dějinného vývoje! Oč opírají tito vyvolení svou nadřazenost? Či jsou snad víc než ostatní? Více než lidé? Asto a ve většině případů mají užasné sevřeny a titerně malý rozhled; velkou mají jen pýchu a nenávist. Vnucují-li pak nekompromisně svůj názor jiným nebo celému národu, pak ozebračují duchovně celý národ.

Třebaže po publikaci programu zvláštního kursu marxistico-leninské „etiky“ ve Voprosy filosofii, 1951, č. 6, se v sovětském rusku vyrojily četné studie z tohoto oboru, marxisté ani dnes nejsou daleko od základ-

ní zásady, jak ji vyjádřil Lenin r.1920 na III kongresu komunistické dělnické mládeže: "Tvrdíme, že naše morálka je zcela podřízena zájmům třídního boje proletariátu.. Mravné je vše, co slouží k rozvracení staré společnosti vykořisťovatelů a k sjednocení všech dělníků v řadách proletariátu, který buduje novou společnost komunistů.. Základnou komunistické mravnosti je boj o rozvoj a příchod komunismu." Kdo přířkl straně tak výsostné postavení? Nebyl to člověk? Není tedy člověk vyšší hodnotou než strana? Jakým právem tedy může strana popřípadě i obětovat člověka v zájmu tak zvané "mravnosti"? Není tedy strana upírem člověka, který ve jménu člověka vyssává člověka?

Jen strana prý je mozkem a svědomím doby! Proto žádána prostou podřízenost. Tuto výsostní nadřaděnost strany dokazují marxisté tím, že prý mínění, cítění a chtění jednotlivce je v přísném smyslu slova podmíněno ekonomicko-sociálními podmínkami: každý prý usuzuje a cítí dle ovzduší třídy, k níž se hlasí, ovzduší třídy pak není než svědomím jistého stupně hospodářského vývoje. Proto strana, jako svědomí třídy proletariátu, musí být neúprosně dogmatická a neústupná ve svých požadavcích a nařízeních; proto musí vyhladit energicky každý jiný kritický postoj a každou „nekonstruktivní kritiku“. Není pochyby, že tímto postojem dusí energicky kritické svědomí člověka, jež patří k základním hodnotám klasického a křesťanského humanismu, jelikož na něm spočívá smysl opravdové odpovědnosti a mravní iniciativy, jež se mohou pramenit jen v pravé sovobodě člověka.

Proto komunismus není tvůrcem nového člověka, nýbrž jeho hrobařem. V zásadě hlavní blud marxismu tkví v jeho výkladu člověka a dějin: jakoby člověk trpěl jen hmotnými poměry, hmotným nedostatkem - a jakoby historie nebyla než zápas o hmotné zabezpečení nebo hmotný zisk, jakoby ekonomické podmínky, hlavně ve výrobě, měly rozhodující vliv na všechny složky lidského bytí. Toto ochuzení člověka na loutku hospodářských hmotných zájmů podmínek je naprostě neoddůvodněné a neoddůvodnitelné: netrpíme totiž hmotným nedostatkem; naše tísň a bolesti, jak se odražejí v našich touhách, nelze vyjádřit bez zbytku ekonomicko-sociálními strukturami; podobně není pravda, jakoby třída byla nositelkou totiž hmotných potřeb a zájmů. Dnešní filosofie existencialismu a fenomenologické analyse člověka dostatečně dokazují, že v člověku je

víc než hmotný zajem. Marxistický humanismus je v ožebračení humanismu, neboť učí jakoby člověka dějiny nebyli konec konců než hříčka a výraz hmotných podmínek a zájmů. Dějiny přesvědčivě svědčí, že ekonomický faktor nebyl vždy určující a poslední hybnou silou dějinného vývoje.

Konečně jakou hodnotu a cenu může mít život, štěstí a záchrana jednotlivce nebo-li člověka skutečně existujícího v myšlení a ve výkladu skutečnosti, ulpívajícím přísně na objektivitě ekonomicko-sociálních struktur? Podobná mentalita dovede a může ocenit takto užitečnost nebo ^{větší} výkonnost výrobních nástrojů nebo sil; tyto výrobní síly a prostředky však nejsou hodnoceny ve vztahu ke mně nebo k tobě, to jest jejich cílem není jednotlivec a jeho dobro; jedinec může být i obětovan v zájmu výroby a v zájmu vítězství strany nebo komunismu. Je možno nazvat lidským systém, který hlásá, jakoby člověk byl jen prostředkem, nikoliv cílem, prostředkem k nastolení komunismu? Je možno nazvat humanismem, to jest lidským systém, který opravdu podobné zacházení s člověkem? I kdyby se tato morálka nelidskosti projevila jen v tisíci případech, ~~na~~ i kdyby se projevila jen ve stuhách, ba i kdyby se projevila v jedinném případě a byť by se při to chvástala humanismem, není ji možno nazvat moraliskou lidskostí!

Je možno nazvat lidským systém, který v zemích kde vládne, uzákonuje vraždu nenařzených, nevinných dětí? Čím opravedlní komunismus tyto vraždy? Svou vůlí po nadvládě komunismu? Zatím není známo z dějin, že by někdo přes mravy dosáhl trvalé nadvlády! Či snad chce opravdu komunismus tyto vraždy lidskou neukázněnost? Vraždami chce vyrovnat tuto neukázněnost? Proč nevychovává člověka k sebekázni? Těžko je vychovávat k sebekázni v systému, který nemá pravé mravnost a lidskostí.

Konečně je možno nazvat lidským systém, který bere člověku svobodu myšlení? Toto znásilnění svědomí a myšlení člověka nelze jinak nazvat než zavedením otroctví, aplikovaným na duchovní hodnoty a na svědomí člověka. Komunisté často vytýkají Církvi, že za staletí nic pro lidstvo nevykonala: Oni vyšloali! V pár letech zavedli otroctví, z něhož Církev se snažila po staletí vyvést člověka! Tuto nelidskost komunismu nelze jinak vysvětlit, než že je pod přímým vlivem úhlavního nepřítele lidstva, čábla...

Opuscula i. exemplar.

Nelni apprezzo alle P. Prini, I limiti dell'umanesimo marxista», in *"Studiuni"*, 12 (1960), Atti, 882-886.

Cz uzeníček
 Vm. V úterý odpoledne v jednom sále ve vatikánském paláci ~~Vatikán~~ pěvecký sbor katedrály sv. Hedviky v Berlíně pro sv. Otce krátký koncert duchovní hudby, a německých lidových zpěvů. Po skončení koncertu sv. Štěc současné k účinkujícím a přítomným krátce promluvil italsky; jeho slova byla hned překládána do němčiny. *Hruška*
 Vzpomněl na svou návštěvu v Berlíně - bylo to r. 1929, kdy jel navštívit tehdejšího ap. nuncia mons. Pacelliho: ~~zákřem je vyzýval aby svým životem podávali vždy dobré svědectví své víře; zpěv, který má rádi, nechť jim slouží svědectvím o dřečech, které Boh uděluje každému národu; bude ježim k šíření poselství bratsrví mezi národy.~~ Nakonec všem udělil své apoštolské požehnání. - V soukromé audienci sv. Otce ~~přijal~~ svolenáho min. předsedu on *J. J. Julia Nyerera*, který byl pravé ~~mladý~~ Tanganyíky. - Za přítomnosti sv. Otce ~~zakřem~~ kon regace obřadu byl přečten dekret, kterým se prohlašuje že sl. Boží Leonard Muriando vynikal hráčem stupněm ctností; schválení tohoto dekretu tvoří podstatný krok k blahořečení služebníka Božího. Sl. Boží Leonard Muriando byl současník a do jisté míry následovní sv. Dona Boska v péči o tělesné a duchovní blaho chudé m. ádeže.

X X Světový tisk referoval o tomto telegramu sv. Otce arc. z Alžíru na prvních stránkách. *Rukou hr. archb. Jiřího Matěje s molinářem a upřímně.*

M 0 / 1
 Rím. Od 29. dubna do 5. května.... Bylo to r. 1910, kdy tři ženy : Švýcarka, Belgičanka a Francouzka položily základ k Světové unii. Přidalo se k ní 11 evropských spolků kat. žen. V několika letech toto malé sémě se rozrostlo ve velký strom: Unie má dnes své členky ve všech 5 světadílech a sdružuje 35 milionů žen ve 105 spolcích, které jsou afilovány při Unii. Unie je zastoupena při řadě oficiálních mezi. rodných organizací, a jen v uplynulých dvou letech zasáhla 46 krát ať už ústně nebo písemně a předložila návrhy nebo memoraanda mimořádně důležitá. Nastávající sjezd chce být novým projevem věrnosti Církvi; zároveň si na něm katolízeny chtějí uvědomit svou odpovědnost vůči potřebám dnešního světa. Kat. žena chce učinit vlastním pohled sv. Otce na jednotu světa. Chce zůstat věrnou své důstojnosti ženy a tomu, co může vykonat pro opravdové povznesení ženy. Prozřetelnost ji obdařila především schopností milovat a šířit lásku; proto je a chce být zdrojem jednoty a to pro sebe, pro svou rodinu, pro společnost v níž žije a pro celý svět.

Portugalsko. Portugalská katolická akcesi vzala za úkol pro tento rok šířit fatimské poselství. *Od května do října* bude propagovat společnou modlitbu růžence v rodinách; růženec má být obětován za obrácení hříšníků; dále propaguje smírné sv. přijímání první sobotu v měsíci, za Rusko, zachovávání křesťanské slušnosti zvl. na výletních místech, adorační hodiny za mír ve

světě. Na 12. října je plánována kající poutě do Fatimy: tam Portugalská katolická akce obnoví své závěcení Nejsvětějším Srdcím. Cílem programu Portugalské kat. akce je poslat život víry a uvědomělou vůli konat pokání, jak si to přála P. Maria.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

NSR. V Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem se konala schůzka katolických i protestantských osobností. Tématem diskusí byl nastávající všeobecný sněm. Dr. Leuba v Neuchatelu mluvil o očekávání protestantů: přál si, aby jedním z hlavních témat byla jednota křesťanů, a žádal, aby papežský primát byl znovu formulován co nejpřístupněji pro protestanty. V přípravách sněmu by se nemělo mluvit o návratu odložených křesťanů, nýbrž o pokusech nastolit znovu opravdovou jednotu rozdělných křesťanů. Prof. na Univerzitě v Tübingen dr. Küngh mluvil jménem katolíků: Koncil už začal, přípravy jsou důležitější než sám koncil; je nutné nechat vše, co by mohlo prohloubit propast mezi rozdělenými křesťany a dělat vše, co přispívá k zblížení. Nastávající koncil nebude sjednocující koncil: Není možné odčinit v jednom zasedání 900 let schismatu s pravoslavnými a 400 let rozdělení protestantského. Nekatolíci mají se vysí se vysí střízlivosti očekávat, že budou připuštěni k přímé účasti na Koncilu.

Na koncilu mluvil též salzburský arc.mons. Rohracher k tamějším akademikům: pravil, že nemyslí, že koncil prohlásí nějaké nové dogma, ale novou eklesilogii, novou nauku o podstatě Církve. Nové dogma by jen bránilo rostoucím stykům s pravoslavným a protestantských světem. Ostatně už I.vat.sněm, přerušený r.1870 pro politický neklid, měl na svém programu jednání o nové nauce o Církvi. Je možné, že nový koncil dokončí tuto práci, též proto, že nové vlny laicismu a materialismu poúpírají duchovní poslání Církve v pozemském řádu.

Mons. Rohracher pravil dále, že koncil bude jednat o postavení biskupů: Katolická Církev není absolutní monarchie, nýbrž Církvi biskupů; dále bude na koncilu řeč o laickém apoštolátě. - Na heslo: "Co si přejete do nastávajícího sněmu" uspořádal anketu mezi svými čtenářkami časopis něm.kat. "Frau und Mutter". Časopis vychází v nákladu 630 000. Ženy žádají např. užívání živé řeči při začátečních částech mše svaté, akticní účast na obětování, zapojení svatosti manželství do mše svaté, zařazení svatých žen a matek do litanií ke všem svatým, zavedení svátků svatých manželů; ženy dále žádají otevřené slovo Církve stran nebezpečí pro manželský život, usnažení při nápravě neplatně uzavřeného manželství, a církevní kázni atd.

Ravat CECO 27-4-61

Uva-i noi. Ben. jord. ¹⁰⁹ telt: min. fol., d. vort. R., 2 mrdl' 118/1
kern. dr. o rapt. mrdl' lit. Schlehr - Nech. Kri. fol. mit

V Benátkách se konal v posledních dnech sjezd kněží o vyučování náboženství
Účastníkům zaslal vlastnoruční dopis sám sv.Otec; vyučování opravdu má vést
~~xxxxxxxxxxxx~~

k životu z víry; ažkž první základ tohoto vyučování kladou už rodiče v rodinách, vzali si to jako povinnost v den, když zakládali rodinu. Je povinností vychovatelů vytvářen duši budoucích dospělých mužů a žen, ale je též povinností mládeže s ochotností a učelivostí naslouchat poučení. Tak se kladou základy života poctivého, klidného, pracovitého milého Bohu i lidem. Jen ve životě z víry je skryto tajemství opravdové radosti: Boží slovo zaručuje jednotu rodin, rád a stabilitu ve společnosti a nezdolnou radost.

Svatý Otec povýšil dvě dosavadní prefektury apošt. v Barmě na biskupství a jmenoval pro Barmu 4 nové biskupy; jedním z nich, biskupem v Tungoo, se stává domácí kněz dñ. Šebestián Šve Yauk.

V Římě péčí kněží oratorián sv.Filipa Neri byl zahájen cyklus konferencí o marxismu. První přednášce byl přítomen kard.Alfréd Ottaviani, sekretář Nejvyšší kongregace sv.Oficia a protektor Pap.koleje pro bohoslovce z ČSR Ne
vysvětlil jak velký význam máznat komunismus, & jeho pomociena.Kard.Ottaviani vyzvedl jak velký význam máznat komunismus, & jeho ideologii i jeho metody. Vítězství marxismu nese s sebou trojí otroctví: otroctví bludu, nemravnosti a politické otroctví.Kard.Ottaviani se též zmínil o hrdinství katolíků v zemi h za železnou oponou, a vyzýval přítomné, aby nezapomínali na Umlčenou Církev a na ty, kdo trpí pro svobodu víry.

První přednášku pronesl slovenský kněz mons. Štěpán Náhalka na téma "Vznik marxismu v dějinách".

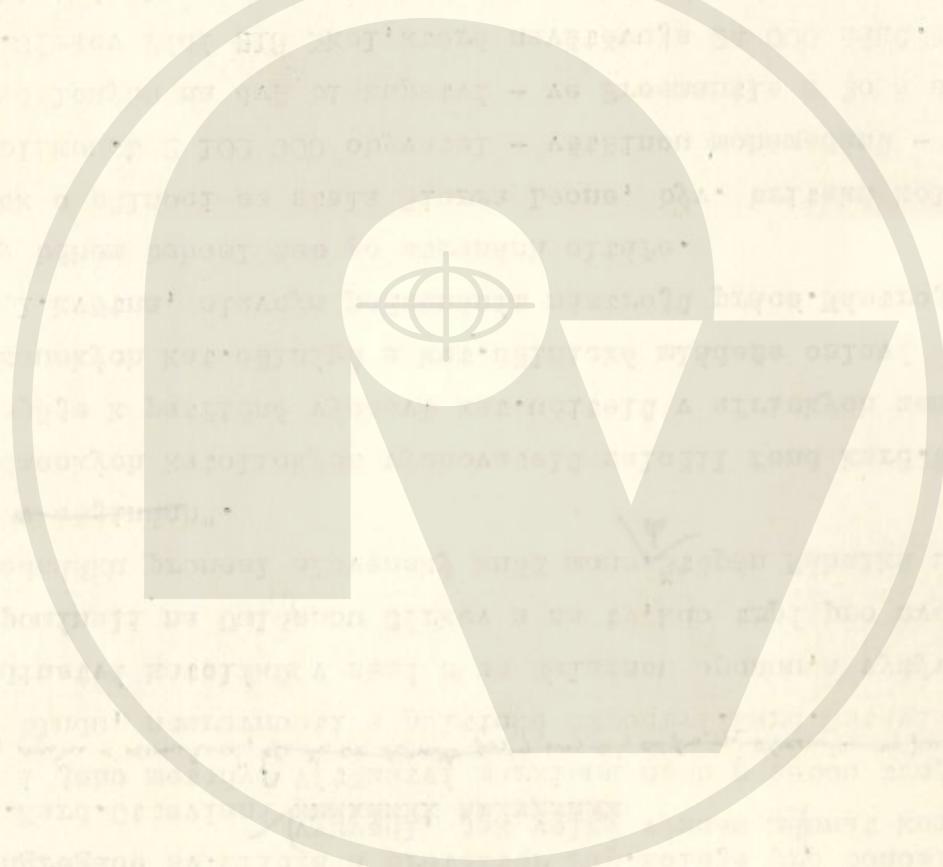
Spolek Německých katolických vychovatelů založil fond kard. Wendela; jíhož účel
fond přispěje k patřičné výchově kat. učitelů v afrických zemích.
Hnutí rakouských kat. dělníků a kat. dělnické mládeže oslaví svátek sv. Josefa
dělníka, 1. května, slavným požehnáním nástrojů práce. Nástroje práce budou
postaveny během bohoslužeb po stranách oltáře.

Ve čtvrtek o půlnoci se stala Sierra Leone, býv. britská kolonie samostatnou republikou. Z 2 100 000 obyvatel - většinou mohamedánů - je 20 000 katalíků, rozdělených na dvě biskupství - ve Freemantle a Bo a ap. prefekturu v Makeni. Církev řídí 218 škol, které navštěvuje 24 000 žáků. Katolíkem je minzemědělství Albert Margai, bratr min. ředcedy.

Za uplynulé 4 roky téměř 1000 francouzských řeholníků a řeholních sester odjelo do misií 510 kněží a 150 bratří laiků odjelo do afrických zemí.

Misionáři patří k 45 různým řeh. řádům a kongregacím.

je to být vše, když bude a typem, kterou máte pro vás

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Minulý týden, jak jsme už krátce oznámili byl uveřejněn nový, 3.svazek oficiálního orgánu Sv.stolice AAS.Obsahuje instrukci kongregace obřadů o tom, jakým způsobem mají být přehlédnutý liturgické kalendáře diecézí a řeh. společnosti, aby odpovídaly předpisům a duchu loňské liturgické reformy. Podáme krátce několik nejdůležitějších předpisů a pokynů.V 1.kapitole: Všeobecné normy se nejdříve poukazuje na několik zásadních zásad při sestavování nebo revidování soukromého liturgického kalendáře:Přednost před všemi ostatními oficií a mšemi má proprium de Tempore, jímž se oslavuje tajemství vykoupení; přednost před místními a soukromými svátky mají svátky P.Marie nebo svatých, kteří jsou uctíváni v celé Církvi; a konečně nový kalendář má vychovat požadavkům jednoduchosti, správnemu řádu a pastoračním. Je sice vhodné, aby každá diecéze měla svůj kalendář a své propria, přece je se radí aby více diecézí, nebo celá církev.provincie, třebas i stát měly společný kalendář.Podobně platí o řeholnících:společný kalendář můžmít více provincií, celý stát. Nově sestavené kalendáře mají být zaslány k definitivnímu schválení kongregaci biskupů. Patří zásada, že svatý či blahoslavený má mít jen jeden svátek; připouští se však ze zvláštních důvodů druhý, např. svátek přenesení ostatků, nalezení, patrocinium apod. Ano, radí se sloučit více svatých či blahoslavených v jeden svátek; mají se odstranit svátky svatých či blahoslavených, o kterých kromě jména malocí výme po případě nic. nech je svátek všech svatých mučedníků nebo biskupů té které diecéze a pak vlastní svátky jen význačnějších. Tedy: zjednodušení co možná největší. Instrukce kongregace obřadů sice zdoponechává iniciativu biskupů a těm, které oni pověřili k sestavení nového kalendáře; sama ale udává několik svátků, které třeba odstranit. Jsou to tzv. svátky zavedené ve středověku ze soukromé zbožnosti, ale pak přešly do veřejné bohoslužby a v soukromých kalendářích se příliš rozrostly. Mají zůstat jen tehdy, když jsou pro to zvláštní důvody. Instrukce kongregace obřadů na 14 svátků, které už jsou oslavovány v jiných svátcích nebo v jinou dobu liturgického kalendáře:svátek přenesené domku P.Marie do Loreta, Očekávání porodu P.Marie, Zasnoubení P.Marie (23.ledna), Útěk P.N.J.K. do Egypta, svátky Trnové koruny, sv.kopí a hřebů, sv.roušky, 5 ran K.P.Eucharistického srdce K.P., Pokory P.Marie a Čistoty P.Marie. Ze všech kalendářů se má odstranit svátek sv.Filomeny/11. srpna/. Svátky, které byly odstraněny ve všeobecném kalendáři mají být odsouzeny nebo přeloženy i v soukromých kalendářích. Instrukce dále jedná o textech čtení v breviáři, o tom jak mají být uspořádán breviář a mše svaté, o privilegiích a indultech:všechna privilegia

a indulty, pokud odporuji novému Kodexu robrik vydanému m.r. se prostě mžk
ruší. Jen ve zcela výjimečném případě ordinář může požádat o jejich zachování
Privilegia a indulty, které neodporují novému Kodexu zůstávají v platnosti,
mnohdy je však nutné je upravit předpisům kodeku . sestavit jejich seznam a
dát schválit kongr. obřadu. Povolení stran votivních mší pro věřejné slavnosti
a pro poutní místa zůstávají v platnosti, pokud odpovídají předpisům a duchu
kodeku; nejednou je nutné je upravit či přizpůsobit.

Tisk v Římě a také na jiných místech při referování o instrukci kongr. obřadu
věnoval pozornost zvl. zrušení svátku sv. Filomeny. Zrušení pramení odtud, že
kongr. obřadu nepovažuje za směrodatné dosavadní data o jazyk existenci této
světice. R. 1802 byly nalezeny v katakombách sv. Priscilly v Ř. telesné pôzostatky neznámé dívky X
~~nejdříve uvedly~~ odborníci ^(na 3. koncilu v Ř. podle čl. 115)
~~nejdříve domněvali~~, že je to tělo sv. Filomeny, panny a mučednice, ale
jeich důkazy se prokázaly slabými.

*(na 3. koncilu v Ř. podle čl. 115)
Konec
K a mal mi nepis! Filomena patet
Třebíč*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VII. Svatý Otec Jan 23. zaslal rektorovi Kat.university v Manile na Filipí dominikánovi P.Janu Labradorovi nách vlastnoruční dopis, který mu blahopřeje k 350.výročí založení univer- sity sv.Tomáše. Sv.Otec vděčně vzpomíná na velký přínos, který universita podala k rozvoji a povznesení země a k obraně kat.víry v jihovýchodní Asii takže její vliv se rozšířil i za hranice země.

Rím. V rámci oslav 1900. výročí příchodu sv.Pavla do Říma bude v neděli sloužit pontifikální mši svatou byzantského obřadu v bazilice zasvěcené Apoštolovi národů zvané za hradbami přísedící kongr.yro vých.Církve mons. Akacius Coussa;mons.Coussu ovi udělil ~~xxx~~ pred dy ma týdny konsekračním biskupskou sám sv.Otec. Spolusvětiteli při mš svaté budou kat.biskupové vých.obřadu mons.Katkof a Sipovič. ~~4 archimandriti. Riu. lnu kst arh. anvenit bisk. Henrik Czapek, mch. Krop. br. st. C. Mr. li ponec učili profeso~~ Francie Modleme se za zdar mezinárodního sjezdu kat.dělníků, který se bude konat v Římě 15.května, u příležitosti 70.výročí soc.encykliky Iva XIII. Rerum novarum - píše arc.z Reims mons.Marty v past.listě k 1.květnu.Mons. Marty připomíná přání sv.Otce,aby 1.května modlitba a vzpomínka věřících platila všem pracujícím, poukazuje na příčiny neklidu,které hárají dělníky a závěrem zdůrazňuje, že mezi Kristem a dělníky nemůže být rozdelení.Každá katolík má povinnost seznamovat dělnické masy s Kristem a Církví.

Francie. Cena franc.Akademie pro výchovu a sociální pomoc byla odevzdána jesuitovi P.Štanslavovi de Lestapisovi za jeho knihu o otázce násilního omezování počtu dětí,které se smějí narodit.

Rakousko. V neděli se bude konat v Salcburku velká vzpominková slavnost k 70.výročí vydání encykliky Rerum novarum.Na téma 70 let katolické sociální nauky promluví jesuita P.Schasching,profesor na universitě v Innsbruku. Podobné slavnosti, připomínající 70.výročí vydání enc.Rerum novarum a 30.výročí vydání enc.Quadragesimo anno se budou konat v římském inci, a to v neděli a pondělí.

Laos.Podle zpráv tisku 20 z 50 farností katolické misie v Laosu jsou na území pod kontrolou komunistických bojůvkářů Pathet Lao.Kněží z 8 farností museli opustit toto území.Nejvíce jsou postiženy ap.vikariáty Vientiane a Thakkek.

Řím. Jedním z misijním biskupům,kterí přijmou biskupskou konsekraci z rukou sv.Otce na Hod Boží svatodušní je domácí kněz z území Basuto v Jižní Africe mons.Phake;byl jmenován biskupem v Loribe.

Budu to pořádat bude mít význam. Mluví o tom w. Park. Vomž
m. l. c. Nyž zdejší m. aleponi utvářejí význam w. Parkem. Mluví, kde
ještě mluví, v čem ^{stejnou} mluví w. Park a jež neplatí mluvit.

Park m. obecně hovoří w. Park bude dle dr. řeči mluvit ve význam
mluvit.

ovl. hovoří & jde k m. ověšení

Ri., když vás někdo hovoří pro Tag. umělecké festival - , Rádiu zdejší
byl ardent. sv. na živ. revolučnímu festivalu arc. J. Blažkovi a Lacařovi na téma:
K. P. v městě Praze. Když Lacař počal nejdříve říct. Právě práce: mlučil se
muziky & písničky, w. Orla, & círk. nové & později vzdal dle. Když tento udrží
ne mlučí se ne počítat do vlastního povídání, jde se vyslovit s mlučí obecně
Braží i muzikantům právě vzdáti ať práce jde v práci, to by si jistě pojde vyzvat
ochloupení lidí. Tím se muzikantům mlučí i všechny povídání k jisté
muzice, kterou máte v muzice a energie do vlastního vystoupení. Čeho má
právě například a vystoupit se mlučí vystoupit teh, aby zrušile mlučí
hodinu. Když Lacař mlučí ne říct. ~~proč~~ ^{že} mlučí ne

V těch mlučích vzdáv v dlejší, ne počít, v těch mlučích mlučí
muzice. mlučí, které mlučí v mlučích mlučí vystoupení vlastního a vlastní
vlastního & mlučí mlučení - činění.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 29-4-61

Volení půl času m. pr. mlt u. J. D., kdy bude dle
vkl. Kard. M. zvláštně: 120/1

Sv. Otec Jan 23. udělí v pondělí 1. května v bazilice sv. Petra zvl. generální audienci v bazilice sv. Petra. Hlavní skupinu přítomných budou tvořit kato- ličtí dělníci, kteří oslaví svátek práce poutí k viditelnému zástupci Kris- ta na zemi, aby si od něho odnesli požehnání pro svou práci. - V sobotu dolo- ledne sv. Otec přijal ve zvl. audienci členy generální kapituly řádu bosých karmelitánů. V příežitostném proslovu sv. Otec rozvedl tři myšlenky: vděčnost Bohu, duch modlitby a misijní úkol Církve. Sv. Otec je vyzýval k vděčnosti za všechna dobrodiny, jimiž Pán provázel 400 let jejich řádu; toto jubileum bu- dou bosí karmelitáni brzy oslavovat; dále je nabádal k obnovení věrnosti mo- dlitbě: modlitba je podstata ideálu karmelitánské dokonalosti: Je nutné umíti vevat jakýkoliv kompromis s duchem světa a rospříleními, které by se nejed- nou rády vevrátily do duší povolaných k svatému životu. Návštěva u Kristova náměstka necht konečně znamená obnoveným smířením: Dnešní doba otevírá Kristovu království nekonečné možnosti uvnitř národní.

Polský primas kard. Wyšinsky odhalil v u vychodu do varšavské katedrály kn. ží, kteří byli zabiti za poslední světové války v nacistických koncentra- ních táborech. Měli svatou za pokoj jejich duše sloužil světici biskup mons. Chroromański. V kázání kard. Wys. pravil, že z 11.000 polských kat. kněží dva tisíce zemřelo v táborech a 1500 se vrátilo nemocných k životu. Tato pamět- ní deska bude napomenutím do budoucna. Svět stále chce krev kněží. První z rukou Kristus dokončil svůj pozemský úkol násilnou smrtí na kříži. Všichni apo- štolé zemřeli jako mučedníci. Každé století pilo krev kněží. I dnes musíme být ochotní trpět a dát pro Krista svou krev.

Arc. z Bombaje v Idnii kard. Gracias vyhlásil velkou národní sběrací akci ve prospěch Katolické lékařské koleje, která bude postavena v Bangalore. Při této universitní koleji bude nemocnice s 300 lůžky; universita přijme 500 studentů. Akademický sbor se bude skládat z řeholníků společnosti Synů Marie Uzdravení nemocných. K postavení této universitní koleje přispějí štědrým darem katolíci z Německa, Holandska a Rakouska.

Bez Boha a Církve nelze podat úspěšné řečení sociální otázky, prohlásil nons. Muhler z Mnichova v reci k 70. výročí vydání encykliky Rerum novarum, které připadá na 15. května. Ještě dříve než Karel Marx vydal svůj manifest představitelé Církve se všímali potřeb dělníků a hledali prostředky k ule- hčení jejich situace. Lex XIII. svou encyklikou udělal jasnou dělicí

čáru mezi dělnickým hnutím a marxismem.

Karel Wys. v rámci s českých adresatům kritizovaly hnutí, které vlastně
obhajovali je volny vlastní působení: "Dr Vavřík překvapil tím mnoha
druhům, že jí tento ^{nový} článek z vlasti za pečeť i v silné vlně lidí, kteří
se rozhodly pustit; my využíváme prohlášení formou"; nejdříve bude cestou
členem hnutí, a potom, když možná bude mít vliv,
toto působení!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

*pro Mnichov
Mnichov
a mne
v mne*

121/1

xe budou mít v případě. bude sloužit až do konce jeho výkonu. Pouhá výkona
Ravat CECO 30-4-61 pro pánům R. O. Ni dne května měsíce a penězí den
Sv. Otec Jan 23. přijal v neděli dopoledne ve zvl. audienci poutníky ze své
rodné diecéze Bergama; v příležitostném proslovu sv. Otec pravil, že s klidem a
uspokojením se dívá na uplynulé dva roky svého pontifikátu, vyzýval je
k důvěře do budoucna, tak jako on sám výše Petrovy katedry se dívá na
vše co se děje ve světě s důvěrou v Boha; závorem pojednal o tom, jak jeho
rodna diecéze se může účastnit příprav na ekumenický sněm: modlitbou, spo-
luprácí a uctivým očekáváním stran toho, čem se biskupové celého světa dohodnou.
Předtím sv. Otec udělil audienci skupině 400 sítatků po zemřelých italských
Také k nim krátce promluvil.

V Rímě byl zahájen sjezd Světové unie spolků kat. žen. Je přítomno na 2000
delegátek, které zastupují 45 zemí. Sjezd má heslo: Kat. žena nástroj jedno-
ty. Po úvodním proslovu kard. Pizzarda pronesl první přednášku světicí bis-
kup Z Nového Yorku mons. Fulton Sheen na téma: Jednota moderního světa v
Kristu a v Církvi. Ve večerních hodinách sloužil mše svatou v bazilice sv.
Sabiny kard. Pizzardo.

~~Ve 54 kostelích Poláků bydlících~~ v městském aglomerátě Chicaga se konala
^{30/4} v neděli sbírka ve prospěch Kat. ligy pro náb. pomoc Plsku. Příležitostné po-
selství poslal všem čikágským kat. Polákům arc.kard. Meyer.

Ze 185 sídelních biskupů v Africe je 32 Afričanů a v Africe narozených,
141 pochází z Evropy a 12 z Ameriky. Z jednotlivých zemí má největší poče-
biskupů býv. belgické Kongo: 31; v jihoafrické unii je 20 biskupů, v Tangan-
jice 18, na Madagaskaru 15 a v Nigérii 12.

V 18 západoněmeckých diecézích začalo 248 katolických dívek a mladých žen
dopravovolným způsobem pracovat v nemocnicích, starobincích a sirotčincích. V této pr-
ci zůstanou rok. Uposlechly výzvy biskupů a darují rok svého mládí Církvi
a službě bližnímu. Z diecézí Frýbark a Rottenburg se přihlásilo ~~po 200~~ dívek.

Podle zpráv některých dopisovatelů zdá se, že polská komunistická strana
v nejbližší době zakáže svým členům chodit na bohoslužby. Bude se to pova-
žovat za porušení stranické kázně. Členové strany byli vyzváni, aby ze
svých bytů odstranili kříže a obrazy svatých.

Ve dnech 13. až 15 října se bude konat v Mnichově mezinárodní sjezd býv.
v jáků z válek a válečných obětí. Očekává se účast 25 000 osob. Ze zemí za-
železnou oponou byli povzání býv. vojáci a oběti válek z Jugoslávie. Bude
to už třetí podobný sjezd býv. účastníků a obětí válek: R. 1959 se sjezd konal
v Lurdech a 1960 na Monte Cassino v Itálii.

Nedělní L_Osservatore R mano přinesl článek ústředního duch.rádce sdružení italských katolických dělníků o významu dvou dní: 1.května a 15.května. 1. květen je svátek práce a 15.květen výroční den vydání ~~první~~^{sociální} encykliky Rerum Novarum. Autor článku nejdříve podává přehled událostí, které vedly k vydání svátku práce, +

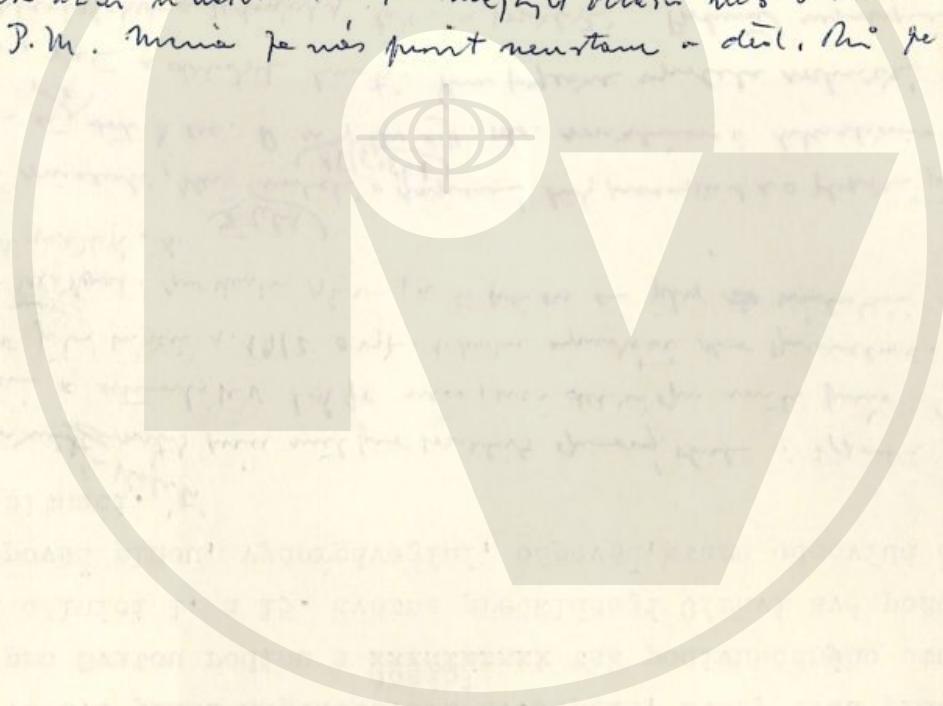
Velik 1.květen - křesťanský svátek práce, znamená poukázat na sílu křesťanství právě v den, kdy nová dějinná ~~síla~~ ^{slunce} hájí svá práva a sví poslání. Kat. dělníci vyloučili omyl, který ztotožňuje dělnické hnutí s komunismem: bere 1.květnu charakter zvláštního svátku, svatku marxistů; dává mu novou tvářnost, činí ho svátkem všech. 1. květen se stal křesťanským svátkem, dnem radosti nad vítězstvím křesťanských ideálů ve velké rodině práce, jak pravil Pius XII., když tento svátek ustanovoval. Tak poukazoval ~~na~~ ^X Církve ~~marxismu~~ na důstojnost práce, a přijímala jako oprávněné sociální požadavky práce rukou. ~~KK~~ Sv. Otec Jan 23. podobně jako jeho předchůdce opakoval ony dvě pravdy, vyzýval ^{1. května 1959} dělníky, aby ve svém životě a ve své práci napodobovali sv. Josefa, který svou prací se staral o živobytí pro Svatou rodinu a ~~marxismu~~ tak podivuhodného stupně svatosti. Katoličtí dělníci 1. a 15. května předkládají Církvi své požadavky a Církev jim dá odpověď plnou, vyčerpávající, odpověď, která odpovídá dnešnímu myšlení a dnešní situaci.

~~V minulosti~~ v minulosti jsem měl pro svou čistou povahu : zpravidla byl' hypochondriák
hypochondriák a astmatik a byl' te méně, než dle této své minulosti jsem. Když jsem, že
mě měl v jeho minulosti r. 1912 ony t. k. mnohé opatření pro jeho zdravotního. Tedy všecky, že
mnohé opatření pro jeho zdravotního, a to pak on a jeho sestra měl mnohem větší a kompli-
kovanější zdravotní historii, než tato mne měla.

X kemi tím der, když už jsem zkušený a můžu být nejvíce využit, méně; když to ~~je~~ ^{je} možné k operaci sice vydří, až jich splní, když se nedostane všechno mim.

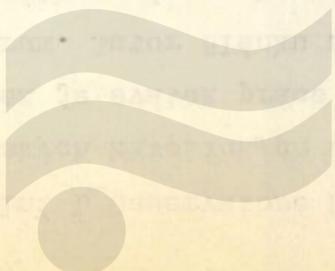
Není jenom ome pěstovat v duchu u men. sláde, a mohu ti, kdo pr
vám byl prohl. světce jis Václav - pěstovat i v duchu sv. Václava. Takhle
přesla naše pěstování - pěstování, když a rok zpí tělo vdušen. A pěstov
je v rukou domácí: deštnu pěstovat tělo v duchu, mohut v duchu v městě
městě duchu a rukou pěstovat město obrazem 'městování'.

Mohu být v duchu sv. Václava. Dne 1. října ~~1945~~ v městě P. M.,
mohut v duchu sv. Václava pěstovat město v duchu sv. Václava
dne 1. října. Mám je vás pěstovat městování a duch. M. p. d. m. P. M.!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů